

Shigeru Tanaka

EM-X

Over de genezende kracht van anti-oxidanten uit Effectieve Micro-organismen (EM)

Proloog: EM-X, een ongelooflijk goed product

Is EM-X 's werelds beste en meest doeltreffende anti-oxidant? Gedurende de laatste jaren heeft de medische geneeskunde vele nieuwe, werkzame methoden en technieken ontwikkeld. Wij kunnen echter nooit zeggen, dat ziekten zijn overwonnen. Daar komt bij dat een sterke toename aan ouderen in de samenleving een enorme stijging van de uitgaven voor gezondheidszorg met zich brengt. Het is belangrijk, dat wij een duidelijke voorstelling hebben van wat gezondheid en ziekte eigenlijk voor ons betekent. Met antibiotica, vaccins en chemische methoden worden kwalen bestreden en nieuwe infectieziekten behandeld zoals 0-157 en de Ebola koorts. Infectieziekten, die ontstaan zijn uit resistent geworden bacteriestammen en virussen en waartegen wij op dit ogenblik nog volkomen machteloos staan.

De aanleiding van dit boek is mijn enthousiasme voor EM-X en de behoefte om u als lezer daarover te informeren. EM-X is geen officieel medicijn. Het wordt verkocht als een 'verfrissende' drank. Het is volledig smaak- en reukloos, doch geenszins zonder werking. Sinds vier jaar gebruik ik het in klinische setting en ik heb heel vaak met patiënten over hun ervaringen met EM-X gesproken. Essentieel in al deze situaties is dat ik met EM-X het sterkste anti-oxidant ter hand heb. Waarom worden mensen eigenlijk ziek? Dat ligt o.a. aan de verschillende genen. Maar waarom onderscheiden die genen zich? Denkt u maar eens aan verschillende levensstijlen, verschillende eetgewoonten, eventueel ontbrekende hygiëne en aan de invloed van chemische stoffen. Vooral speelt de geactiveerde zuurstof (z.g. vrije radicalen) een beslissende rol. Als deze geactiveerde zuurstof op genetisch niveau inwerkt, dan worden cellen in hun normale functie gehinderd en daardoor ontstaat ziekte. Gebeurt deze inwerking b.v. bij het antikanker-gen, dan gaat de meest karakteristieke eigenschap hiervan verloren. Dat betekent voor de betrokken mens vrijwel onvermijdelijk, dat hij kanker krijgt. Anti-oxidanten zijn stoffen die schade neutraliseren, die door geactiveerde zuurstof is ontstaan. Begrijpelijker uitgedrukt zou men anti-oxidanten als een soort tegengif kunnen bestempelen. Wij spreken in de medische wereld van 'schoonmaakploegen'. Van deze stoffen is EM-X het gemakkelijkst in te zetten en het meest werkzaam. Het beste aan EM-X is het volledig ontbreken van bijwerkingen. Men begint met de inname, zonder dat men zich ongerust hoeft te maken. Het speelt helemaal geen rol, welke bijkomende behandeling plaats vindt of hoe de ziekte toestand is.

Echter, hoe minder ernstig de ziekte is, des te intensiever de werking van EM-X. Maar zelfs bij kanker in het eindstadium bereiken wij niet zelden verba-zingwekkende resultaten. De grote betekenis van EM-X ligt in zijn eigenschap als anti-oxidant. Deze buitengewone eigenschap kan men niet vaak genoeg beklemtonen. Bij mijn weten is er geen ander anti-oxidant, dat met EM-X is te vergelijken. Vitamine C, betacarotene, vitamine E en flavonoïden zijn als anti-oxidanten uit de natuur bekend. Vitamine E is daarvan zonder twijfel het meest werkzaam. Ik beweer echter; EM-X is zeker honderdmaal werkzamer. Ik zou u dat graag tonen aan de hand van het voorbeeld van een 41-jarige patiënt met longkanker. In het volgende gedeelte wordt gedetailleerd beschreven hoe viervijfde van zijn linker longkwab door kanker was uitgeschakeld. Voor een operatie was het reeds te laat. De patiënt wist echter niet hoe het met hem ervoor stond. Men vertelde zijn echtgenote, dat hij nog slechts drie maanden te leven had. Een vriend van de familie, die goed op de hoogte was van EM-X, hoorde over zijn desolate toestand. Hij nam zijn eigen EM-X, haastte zich rechtstreeks naar het ziekenhuis, verklaarde de echtgenote de werking en maakte haar duidelijk dat de patiënt onder welke omstandigheden dan ook EM-X

diende in te nemen. De echtgenote volgde zijn aanwijzingen letterlijk op, mengde het door het eten en dranken. De patiënt nam EM-X in zonder het te weten. Gelijktijdig werden middelen tegen kanker geïnjecteerd. Bij het volgende onderzoek bleek dat de tumor een beetje kleiner was geworden. De volgende dag mocht de patiënt naar huis. Thuis werd de behandeling met de preparaten tegen kanker voortgezet, doch aanvullend ook EM-X. Drie maanden later was de kanker verdwenen. Dat een duidelijk gediagnosticeerde kanker zo eenvoudig verdwijnt, is niet alledaags, laat staan een niet te opereren tumor bij een zo goed als opgegeven patiënt. Iemand, die zich met geneeskunde bezig houdt, zal deze ontwikkeling niet alleen toeschrijven aan EM-X. Inderdaad was ik ook zeer verrast door dit resultaat. In het onderhavige geval gaat het niet om één van mijn patiënten. Echter in mijn klinische praktijk hebben zich dergelijke gevallen ook voorgedaan. Ik ben er vast van overtuigd, dat met het innemen van EM-X redenen voor hoop bestaan, zelfs wanneer de ziekte zich reeds in het gehele lichaam heeft verspreid.

Wat is EM-X eigenlijk?

Gedurende de vele jaren in mijn klinische praktijk was het altijd mijn dringende wens om patiënten, die aan kanker lijden of aan andere ernstige ziekten, op de één of andere manier te kunnen helpen. Steeds zocht ik naar nieuwe aanknopingspunten, naar geneesmethoden bij ernstige ziekten. Sommige therapieën waren een uitdaging voor mij. Tot op de huidige dag ben ik geen behandelingsmethode tegengekomen, die werkelijk beter is dan EM-X. Natuurlijk dien ik nog te verklaren wat EM-X nu eigenlijk is. EM-X bestaat uit een reeks nuttige stoffen, door micro-organismen geproduceerd, met een sterke anti-oxidatieve werking voor de mens, stoffen die kunnen helpen het lichaam gezond en vitaal te houden. Vitamine E is in het algemeen het meest bekende en ook de beste anti-oxidant. De vele op onze planeet voorkomende micro-organismen kunnen grofweg in 'opbouwende' en 'afbrekende' worden onderscheiden. Opbouwende micro-organismen helpen mee de levensbevorderende functies te activeren. Zij bevorderen de plantengroei of werken in ons lichaam mee aan de instandhouding van levensnoodzakelijke functies. Tegenover deze staat een groep vernietigende, afbouwende micro-organismen, die een belangrijke rol speelt bij de omzetting van organische stoffen in anorganische substanties. Het bestaan van beide is in de natuur niet af te dwingen. Opdat levende wezens in gezondheid kunnen gedijen, zijn zij op deze helpers aangewezen. In de natuur is echter de aanwezigheid en concentratie van deze voor ons belangrijke bouwstenen niet gereguleerd. Tot nu toe bestond er geen mogelijkheid voor de mens om zulk een mengsel op elk willekeurig tijdstip ter beschikking te hebben. Pas met EM-*, het basisproduct van EM-X, wordt deze mogelijkheid gegeven. EM-* is de geniale een toevallige schepping van zijn uitvinder, Dr. Teruo Higa, professor aan de landbouwfaculteit van de Universiteit Okinawa in Japan. Hij ontwikkelde een preparaat waarin co-existentie van aërobe en anaërobe micro-organismen mogelijk is. Anaërobe wil zeggen, bacteriën die geen zuurstof kunnen verdragen en aërobe bacteriën kunnen niet zonder zuurstof leven. Niemand had zich kunnen voorstellen, dat beide groepen met elkaar zouden kunnen leven.

*Bedoeld wordt de zogenoemde EM-I: EM is de afkorting van Effectieve Micro-organismen volgens Prof. Dr. Teruo Higa, Japan. Samen met rietsuikermelasse en water kan iedereen zelf daaruit het veel gebruikte EM-A maken. Een bodemhulpstof voor de tuin, tuinbouw, landbouw, wijnbouw, bossen en milieu Maar ook als voedingsadditief bruikbaar in de veehouderij en voor de verbetering van het directe leefmilieu van mens en dier. EM-I wordt o.a. in het huishouden gebruikt voor een goede hygiëne, vanwege zijn sterk reinigende werking.

Dat was, om zo te zeggen, nog niet in de ervaring van levende wezens voorgekomen. Maar het is toch mogelijk gebleken. Daarover heeft Professor Higa in zijn beroemde werk 'An Earth Saving Revolution' bericht. De Nederlandse uitgave heeft de titel EM Effectieve Micro-organismen voor een duurzame landbouw en een gezond milieu (ISBN 906224 405 x). Ik kan dit

boek van harte aanbevelen.

Een aanzienlijk deel van de in onze darmen levende noodzakelijke microorganismen zijn anaëroob (of op zijn minst licht anaëroob). Ook wijnen, miso, sojasausen en natto* (in Europa ook zuurkool, etc.) worden met behulp van micro-organismen geproduceerd. Met de voor ons nuttige aërobe micro-organismen vormen zij een kostbaar en zeldzaam mengsel, bestaande uit ruim 80 verschillende species. Dit mengsel noemt men 'Effectieve Micro-organismen', afgekort EM. Ongeveer tien jaar geleden zag dit mengsel als product het levens- licht. Sinds dien wordt het ingezet in de landbouw zonder gebruik te maken van pesticiden of kunstmest. Ook de veehouderij en visserij profiteert daarvan. Bio- afval, afvalwaterzuivering, verbetering van waterkwaliteit in rivieren en meren, in de industriële productie, bij de energiewinning; dat zijn allemaal toepassingsgebieden voor EM. Het preparaat wordt reeds in vele landen van de wereld toegepast. EM ontwikkelt talrijke werkzame krachten met levensbevorderende en levensonderhoudende eigenschappen. Wanneer dit product wereldwijd wordt verbreid en professioneel wordt ingezet, dan kan een gezonde landbouwproductie worden verzekerd en kunnen grote problemen, zoals honger, drinkwaterte- korten en milieuvervuiling worden opgelost. Bovendien kan een toenemende verstoorde natuur weer in haar oorspronkelijke, gezonde toestand worden terug- gebracht. Daarom richt de aandacht van de wereld zich in toenemende mate op EM. De werking van EM-X baseert zich op de anti-oxidatieve eigenschappen van EM. EM-X wordt door een strikt gedefinieerd en kostbaar productieproces uit EM gewonnen en is als frisdrank erkend. EM-X wordt als anti-oxidant in voedingsmiddelen, bij elektrische apparatuur, als anti- vriesmiddel en op vele andere gebieden ingezet. EM-I is dus overeenkomstig zijn wezen een cultuur van micro- organismen en EM-X een daaruit gewonnen concentraat met een rijkelijk gehalte aan anti-oxidanten . Omdat EM-X geen medicijn is, is het niet onderworpen aan een toelating met betrekking tot het gebruik of de hoeveelheid ervan. Het kan naar believen worden gedronken. Het is in staat om op een wonderbaarlijke wijze te genezen door zijn sterke kracht als anti-oxidant.

Als arts ben ik zeer enthousiast over EM-X. Reeds kort nadat EM-X was ontwikkeld, hebben verschillende mensen mij zeer geestdriftig over de genezende werking ervan bericht: "Dit is echt iets heel bijzonders voor de gezondheid" en "Bij kanker en ouderdomsziekten vertoont het onverwachte resultaten". Toendertijd was de geproduceerde hoeveelheid nog zeer klein en erg kostbaar. Op basis van de sterke werking bij verschillende ziekten, dook de vraag op of EM-X niet als regulier medicijn formeel erkend diende te worden. Zijn ontdekker, Professor Higa, meende echter dat daardoor de prijs onnodig nog verder zou worden verhoogd, omdat voor toelating een hele reeks kostbare onderzoeken over het bewijs van werkzaamheid en bijwerkingen moest worden geleverd. Voor 'gewone' mensen zou het dan helemaal onbetaalbaar worden. Dus werd EM-X als (een kostbare) frisdrank op de markt gebracht. In 1992 kwam ik zelf voor het eerst in aanraking met EM. In die tijd fungeerde ik als burgemeester van de stad Wako in de provincie Saitama. Ik bevorderde het gebruik van EM bij de verwerking van huishoudafval, bij de zuivering van afvalwater en in de landbouw. EM- X wekte echter bij mij als arts mijn nieuwsgierigheid. Ik was op mijzelf aangewezen en ik experimenteerde met EM-X bij honden, vogels, varkens en koeien. Ik wilde ervaring opdoen, hoe EM-X in de praktijk werkt. Door EM-X in het diervoeder bij te mengen, vertoonden de dieren een sterk verbeterde gezondheid. Zelfs dieren die leden aan varkenspest of aan uierontstekingen toonden bij testen uitstekende genezingsresultaten. Na diepgaande studies besloot ik EM-X op mijzelf toe te passen. Ik leed in die tijd aan een lichte vorm van suikerziekte. In mijn functie als burgemeester rende ik van het ene banket naar het andere, zonder het vereiste dieet na te komen. Zou EM- X wellicht resultaten kunnen opleveren? Ik brandde van nieuwsgierigheid en begon met 20 ml per dag. Zonder dat ik het direct merkte, verbeterde mijn toestand zich drastisch. De suikerziekte nam af. Tot op heden kan ik de bloedspiegel waarden van een gezond mens behouden. De

politieke zaken van alle dag hielden mij onder permanente stress. Ik had voor niets genoeg tijd. Alles ging ten koste van slaap. Met het innemen van EM-X kon ik zelfs de noodzakelijke tijd om te slapen verkorten en bleef toch fit. Ik beschouw het zelfs als een positief teken, dat ik opeens beter alcohol kon verdragen! Het gebruik van alcohol vereist een versterkte inspanning van de lever voor de afbraak ervan.

Ik trok de conclusie dat EM-X op de een of andere manier de lever daartoe stimuleerde. Om dit aan te tonen paste ik EM-X toe bij een vrouwelijke patiënt,

Als arts ben ik zeer enthousiast over EM-X. Reeds kort nadat EM-X was ontwikkeld, hebben verschillende mensen mij zeer geestdriftig over de genezende werking ervan bericht: "Dit is echt iets heel bijzonders voor de gezondheid" en "Bij kanker en ouderdomsziekten vertoont het onverwachte resultaten". Toendertijd was de geproduceerde hoeveelheid nog zeer klein en erg kostbaar. Op basis van de sterke werking bij verschillende ziekten, dook de vraag op of EM-X niet als regulier medicijn formeel erkend diende te worden. Zijn ontdekker, Professor Higa, meende echter dat daardoor de prijs onnodig nog verder zou worden verhoogd, omdat voor toelating een hele reeks kostbare onderzoeken over het bewijs van werkzaamheid en bijwerkingen moest worden geleverd. Voor 'gewone' mensen zou het dan helemaal onbetaalbaar worden. Dus werd EM-X als (een kostbare) frisdrank op de markt gebracht. In 1992 kwam ik zelf voor het eerst in aanraking met EM. In die tijd fungeerde ik als burgemeester van de stad Wako in de provincie Saitama. Ik bevorderde het gebruik van EM bij de verwerking van huishoudafval, bij de zuivering van afvalwater en in de landbouw. EM- X wekte echter bij mij als arts mijn nieuwsgierigheid. Ik was op mijzelf aangewezen en ik experimenteerde met EM-X bij honden, vogels, varkens en koeien. Ik wilde ervaring opdoen, hoe EM-X in de praktijk werkt. Door EM-X in het diervoeder bij te mengen, vertoonden de dieren een sterk verbeterde gezondheid. Zelfs dieren die leden aan varkenspest of aan uierontstekingen toonden bij testen uitstekende genezingsresultaten. Na diepgaande studies besloot ik EM-X op mijzelf toe te passen. Ik leed in die tijd aan een lichte vorm van suikerziekte. In mijn functie als

Burgemeester rende ik van het ene banket naar het andere, zonder het vereiste dieet na te komen. Zou EM- X wellicht resultaten kunnen opleveren? Ik brandde van nieuwsgierigheid en begon met 20 ml per dag. Zonder dat ik het direct merkte, verbeterde mijn toestand zich drastisch. De suikerziekte nam af. Tot op heden kan ik de bloedspiegel waarden van een gezond mens behouden. De politieke zaken van alle dag hielden mij onder permanente stress. Ik had voor niets genoeg tijd. Alles ging ten koste van slaap. Met het innemen van EM-X kon ik zelfs de noodzakelijke tijd om te slapen verkorten en bleef toch fit. Ik beschouw het zelfs als een positief teken, dat ik opeens beter alcohol kon verdragen! Het gebruik van alcohol vereist een versterkte inspanning van de lever voor de afbraak ervan. Ik trok de conclusie dat EM-X op de een of andere manier de lever daartoe stimuleerde. Om dit aan te tonen paste ik EM-X toe bij een vrouwelijke patiënt, die ik al geruime tijd kende en die leed aan een chronische leveraandoening. Zij werd mijn eerste klinisch geval.

Over de normalisering van de leverfunctie en de genezing van een ernstige ziekte. Voor het experiment met EM-X ten behoeve van deze patiënt moest ik een speciale aanvraag indienen bij het Ministerie van Gezondheid. Zoals reeds vermeld, EM-X is geen medicijn, doch een frisdrank. De betreffende ambtenaar van het ministerie liet zich slechts een: "Wat? Wilt u dat spul gebruiken?" ontvallen, met ten slotte de opmerking: "Niets op tegen". Als arts droeg ik alleen de verantwoording, diende daarnaast echter ook toestemming te krijgen van de patiënte voor het innemen van EM-X. De betreffende dame leed reeds meer dan 30 jaar aan een chronische vorm van Hepatitis C (leverontsteking). De ontsteking had zich tot een verharding van de lever ontwikkeld en was langzamer- hand overgegaan in een vorm van leverkanker.

Zeven jaar geleden was zij daaraan geopereerd. Gelukkig werd de weer oploeiende kanker ontdekt. De waarden van de leverfunctie (GOT/GPT) stegen tot vijfmaal hoger dan de normale waarde. Haar toestand was ronduit slecht te noemen. Ik begon met een dosis van 40 ml per dag, voerde deze echter spoedig op tot 60 ml. Er vond een positieve reactie in het lichaam van de patiënte plaats. Daaronder is echter ook te verstaan, dat ondanks een tendens tot verbetering de toestand van de patiënte zich op korte termijn eerst kan verslechteren. Eén moeilijkheid was te overwinnen: de gedurende lange tijd nimmer, ook niet bij benadering, bereikte normale waarden van de leverfunctie van mijn patiënte, dienden geleidelijk terug te komen. Vervolgens was er een duidelijke verbetering in de kleur van haar huid waar te nemen. Normaal wordt een chronische le- verziekte door een lange reeks onpasselijkheden begeleid. Chronische leverontstekingen zijn weliswaar niet te genezen, men kan echter in zekere zin terugkeren tot een normale levenswijze. Geleidelijk aan verslechtert de toestand en het is eigenlijk nauwelijks voor te stellen dat, bij lange chronische leververharding, de leverwaarden zich nog eens normaliseren. Door de positieve resultaten van dit geval werd ik in mijn zelfvertrouwen gesterkt en begon EM-X toe te dienen aan kankerpatiënten. Het werd mij spoedig duidelijk, dat niet alleen bij kanker maar ook bij andere ernstige ziekten uitstekende resultaten te bereiken waren. Bij een reumapatiënt, die niet meer kon lopen, deed zich een verbluffende verbetering van zijn toestand voor. Het ging hierbij om een typische chronische gewrichtsreuma met niet te beschrijven pijn. De gewrichten in de handen en voeten zijn daarbij zo gezwollen, dat ze niet meer te bewegen zijn. Mijn patiënt zette al zijn hoop op EM-X. Wij begonnen met een dagelijkse dosis van 90 ml. Na drie maanden waren de zwellingen en de pijn verdwenen. Hij kon nu ook weer zonder bezwaren kauwen. De mogelijkheid om zijn benen weer te bewegen, stelde hem zelfs in staat om met een lichte vorm van joggen te beginnen.

Ook bij suikerziekte werden goede resultaten bereikt

Ik zou graag berichten over een geval van een bijzonder ernstige vorm van suikerziekte, waarbij zich gedurende een lange periode geen verbetering voordeed en EM-X het pas mogelijk maakte af te zien van insuline-injecties en terug te keren tot een normaal voedingspatroon. Zelfs een glaasje smaakte 's avonds weer lekker. Dit geval zal ik later nog gedetailleerd beschrijven.

Doch laat u mij allereerst enkele opmerkingen van algemene aard maken. Wij kunnen ook bij zulke ernstige aandoeningen als collageenziekten positieve resultaten aantonen. Bij een 30-jarige patiënt begonnen wij hierbij met een dagelijkse dosis van 30 tot 50 ml. Na een maand was een duidelijke verbetering zichtbaar, zodat niet slechts de zesmaal daags vereiste steroïden konden worden verminderd; doch ook de onvermijdelijke bijwerkingen teruggingen. De haren begonnen weer te groeien en het gevoel van duizeligheid bij het opstaan verdween. Berichten over gelijksoortige gevallen heb ik in grote getale van collegae ontvangen. Altijd werd EM-X ingenomen. Collageenziekten zijn hoofdzakelijk reuma en multiple-sclerosen, die zich progressief over het gehele lichaam verspreiden. Alle hebben gemeen, dat het immuunsysteem het eigen lichaam met pijn belast en beschadigt. Vandaar ook de naam auto-agressieziekte. Immuniteit betekent het vermogen om stoffen, die van buiten het lichaam binnendringen, aan te grijpen, af te weren en indien nodig te vernietigen. Dit vermogen kan ook als anti-oxidatieve kracht worden beschouwd. Het innemen van EM-X als superieure anti-oxidant gaat gepaard met een versterking van immuniteitskrachten. Wij kunnen derhalve zonder overdrijving beweren dat, EM-X niet alleen bij collageenziekten, doch bij alle ernstige ziekten werkzaam is. Nemen wij bijvoorbeeld astma. Het is een nauwelijks te behandelen ziekte, die het velen van onze medemenssen moeilijk maakt om nog te werken. Ook hier kunnen wij vele genezen patiënten noemen. Bij een kleine jongen was direct na de geboorte astma aangetoond. In zes jaar had hij al een hele reeks ernstige aanvallen ondergaan. Een dagelijkse dosis van slechts 10 ml. zorgde voor een abrupt uitblijven van deze verschrikkelijke symptomen. Een 33-jarige verzekeringsagent leed zo zeer onder astma-aanvallen, dat hij zichzelf nauwelijks in staat zag

zijn beroep nog naar behoren uit te oefenen. De therapie met 20 ml. EM- X dagelijks deed al heel snel alle aanvallen stoppen. Ik beschik over een hele reeks van zulke berichten. Iedereen moet erkennen, dat de moderne geneeskunde grote vooruitgang heeft geboekt. Ondanks dat, is een veelvoud aan ziekten niet te genezen. Kanker, reuma, hartziekten, hoge bloeddruk, de ziekte van Alzheimer, apoplexie, diabetes, atopie (een vorm van allergie) zijn alle ernstige ziekten, die slechts onder gunstige voorwaarden in een enkel geval definitief zijn te genezen. Doch daarbij kan EM-X zijn bijdrage leveren. Dit boek zal u informeren over gevallen uit mijn klinische praktijk. Bedenkt u, dat de huidige artsen eerder pessimistischer zijn geworden, want het aantal niet te genezen, resp. niet te behandelen ziekten neemt voortdurend toe. Een ziekte, waarvoor nog geen therapie bestaat, kan men niet genezen. De patiënt behoort ook niet voorgelogen te worden.

Dankzij de ontwikkeling van EM-X wordt de arts in toenemende mate bevrijd van de hulpeloosheid, het gevoel om niets te kunnen uitrichten. Hij kan nieuwe hoop geven. Dat kan ik uit ervaring beweren. Een gemiddeld mens voelt tegenover de moderne geneeskunde inmiddels enig wantrouwen, verbonden met een gevoel van hopeloosheid. EM-X geeft hen weer een sprankje hoop.

Met EM-X ziet de patiënt de mogelijkheid, dat zijn ziekte te genezen is of althans het progressieve verloop ervan wellicht is te stoppen. Hij hoopt van sterke pijn te worden bevrijd en dat ernstige ziekten kunnen worden voorkomen. Met het gebruik van EM-X als geneesmiddel staan wij pas aan het begin. Niets is voor ons als klinische artsen belangrijker dan nog meer voorbeelden bij elkaar te brengen, waarin de toepassing van EM-X succesvol blijkt te werken. Wij moeten deze ongewone werking van EM-X begrijpelijk maken. Het bewaren van gezondheid, het voorkomen van ziekten, de therapie, dat zijn allemaal gebruiksterreinen van EM-X. De volgende bladzijden zullen dit concreet verduidelijken.

De goede resultaten van EM-X in de kankertherapie.

Succes met EM-X wanneer er wegens ouderdom geen operatie meer mogelijk is. In mijn ziekenhuis in Wako, provincie Saitama, Japan, komen ook kankerpatiënten die zich in het eindstadium bevinden en die door hun artsen zijn opgegeven. In mijn kantoor heb ik een spreekkamer voor EM-X ingericht. Uit de meest afgelegen streken komen patiënten naar mij toe en vragen mij op de man af: "Kunt u mij EM-X te drinken geven?". Verzoek op verzoek.

Dat was ook het geval met mevrouw Nakashina (alle namen van patiënten zijn veranderd), een oudere dame. Zij leed aan eierstokkanker in het eindstadium. Eigenlijk was zij slechts op grond van een onduidelijk pijnfantoom naar een ziekenhuis verwezen. Bij deze gelegenheid werd zij grondig onderzocht en daarbij werd ook kanker vastgesteld. De aankondiging van een operatie bracht de familie in verwarring. Moest op deze leeftijd werkelijk nog een operatie worden ondernomen? Als gevolg daarvan werd de patiënte voorlopig uit het ziekenhuis ontslagen en verwezen naar een specialist voor eierstokkanker in Tokio. Hij voerde nogmaals een onderzoek uit, dat leidde tot de diagnose dat: "Een kan- keroperatie weliswaar succesvol kon verlopen, maar op grond van het zwakke hart van de patiënt de overlevingskans niet verzekerd zou zijn". Daarom werd afgezien van een operatie. Evenzo moeilijk was het voor de familie, werkeloos te moeten toezien. Toevallig lazen zij in een gezondheidstijdschrift één van mijn berichten, waarin van EM-X sprake was. Men belde mij direct op. Dat was eind augustus 1996. Ik luisterde naar de uitvoerige beschrijving van haar geval en erkende dat de toestand tamelijk zorgwekkend was. De tumormarker (CA 125) van de eierstokkanker (een door de tumor geproduceerde stof die wordt gemeten om kanker aan te tonen) leverde een waarde van 104 op. Een waarde boven 100 betekent de allerswaarste fase van de ziekte. Men zou zich niet meer verwonderen als het ergste spoedig zou plaatsvinden. Men gaf haar nog drie, vier maanden te leven. Echter, de oude

dame hield vast aan EM-X ("Ik wil driemaal daags 70 ml. EM-X", dat was haar eis). Ik gaf haar voldoende EM-X mee voor de gewenste hoge dosis. Toen zij drie maanden later voor nader onderzoek in het ziekenhuis in Tokio kwam, leidden de resultaten tot algemene verbazing. Op de één of andere manier was de CA125-waarde gedaald naar 74. Men had de arts niet op de hoogte gebracht van het innemen van EM-X. Voor hem bleef alles tamelijk onbegrijpelijk. Bij de patiënte werd door deze waarde het vertrouwen in EM-X natuurlijk verhoogd. De inname werd voortgezet. Over de verdere ontwikkeling werd ik door de familie uitvoerig op de hoogte gehouden, zodat ik e.e.a. kon beschrijven

Ter informatie: de veranderingen van de CA125-waarde:

03-08-1996: 104 04-12-1996:74 03-04-1997:70 05-09-1997:65

(begin van de EM-X inname op 6-9), (drie maanden inname), (zeven maanden na inname), (twaalf maanden na inname).

Zulke grote veranderingen in de waarden zijn meestal een aanwijzing voor de afbouw van een tumor. Bij deze patiënte kwam daar nog bij, dat haar gezondheidstoestand nu gaandeweg sterk verbeterde. Volgens berichten in de familie werd ze zelfs niet één keer meer verkouden. Haar grijze haar begon vanaf haar voorhoofd weer donkerder te worden. Haar lethargisch gedrag nam af. Zij werd steeds fitter. Wanneer zij bijvoorbeeld vroeger met trillende handen probeerde de gashaard aan te steken, dan was dat in feite brandgevaarlijk. Nu was zij in haar handelingen zeer zeker. Ik vernam zelfs dat zij inmiddels weer verschillende huishoudelijke taken overneemt. Ja, zij is zelfs weer begonnen een dagboek te schrijven. Het is niet teveel gezegd, dat dankzij EM-X niet alleen de tumor verdween, doch haar hele lichaam een verjonging onderging. Dit werd ook door andere schriftelijke berichten bevestigd. In november 1997 werd bij haar in het ziekenhuis een hersenscan gemaakt. De toestand van haar hersencellen 'toonden zich zo vitaal als van een veertigjarige'.

De arts, die de diagnose stelde, meende dat wanneer het zo zou blijven, ze wel honderd jaar zou kunnen worden. Zelfs de eerste tekenen van ouderdomsdementie waren verdwenen. Driemaal per week gaat zij nu naar calligraphie-oefeningen in het bejaardentehuis. Haar dagen zouden zijn geteld! In de afgelopen periode is haar dagelijkse dosis verminderd tot 50 ml. Onlangs nog meende zij: "Zolang ik EM-X neem, heb ik geen angst voor kanker". Zelfs bij de meest intensieve medische verzorging blijft het vertrouwen, dat het met EM-X bergopwaarts gaat, het belangrijkste. Mevrouw Nakashima heeft gemerkt hoe het met haar steeds beter ging en dat zij dit aan EM-X te danken had. In het begin van de behandeling leed zij tijdelijk aan heftige koorts en misselijkheid. Over de gunstige reactie van mevrouw Nakashima is reeds in de eerste maand na de EMX inname, in diverse gezondheidstijdschriften gepubliceerd. In dit geval was de samenwerking van de familie voor de werking van EM-X echter ook zeer be-slissend. EM-X versterkt de revitaliseringskrachten na een operatie. In deze paragraaf wil ik u graag het geval beschrijven van de aan longkanker lijdende meneer Uchide Suga. Jarenlang was hij als burgemeester te druk om naar mij in het ziekenhuis van Saitama te komen. Hij schreef mij de volgende brief, waarvan ik slechts de belangrijkste punten wil vermelden, omdat deze brief betrouwbaar was. "Zeven jaar geleden werd ik na een hartinfarct nog juist gered. Daarna schonk ik natuurlijk extra aandacht aan mijn gezondheid. Ik hield rekening met voedingsgewoonten en liet mij tweemaal per jaar onderzoeken, zoals voorgeschreven. In januari van dit jaar heette het: "Niets ongewoonlijks!". De diagnose in juni luidde: "schaduwplekken in de borstkas". Het volgende minutieuze onderzoek gaf als diagnose een verzwering in de onderste lap van de linker longkwab. Deze was reeds echt groot. Ik vermoedde kanker. Eerder vandaag dan morgen zou een operatie op mij af komen. Echter, daarvoor wilde ik EM-X proberen. Ik nam EM-X in

overeenkomstig de aanwijzingen, zoals vermeld op het bijgevoegde recept. Nogmaals hartelijk dank daarvoor. De bijwerkingen waren voor mij gemakkelijk te verdragen en mijn toestand verbeterde zich. Ik kreeg weer een enorme eetlust. Bij de eerste diagnose adviseerde de arts een operatie: "Voor het te laat is". Recentelijk was er in medische kringen nog sprake van om kanker in een zo vroeg mogelijke stadium te verwijderen. Ook ik ben geenszins tegen een operatie. Een operatie echter produceert in grote hoeveelheden geactiveerde zuurstof. Zelfs wanneer de kanker is verwijderd, blijft de postoperatieve toestand labiel. De immuniteitskracht kan verminderen en oorzaak zijn voor een hernieuwd optreden van de kanker. Dit komt regelmatig voor in combinatie met de inname van medicijnen tegen kanker. Op zijn verzoek voegde ik een recept bij en zond dit met de EM-X naar meneer Uchida. Ik schreef: "Neemt u in de eerste weken 100 ml. per dag, elke keer 50 ml. per inname. Later verhoogt u dit tot 200 ml. per dag, 100ml. per inname. Volgens planning werd meneer Uchida geopereerd. Eigenlijk moest de gehele longkwab worden weggenomen, echter de helft werd slechts verwijderd. Hoe kleiner het verwijderde deel, des te beter is dit voor het lichaam. Daarom per inname. Volgens planning werd meneer Uchida geopereerd. Eigenlijk moest de gehele longkwab worden weggenomen, echter de helft werd slechts verwijderd. Hoe kleiner het verwijderde deel, des te beter is dit voor het lichaam. Daarom wordt vaak de strijd met de kankerhaard niet volledig aangegaan. Waardoor eveneens het risico voor terugval toeneemt. Bij meneer Uchida was anderhalf jaar na de operatie gelukkig geen nieuwe uitzaaiing meer waar te nemen. Hij geldt als kerngezond. Meneer Uchida was overigens niet door mij onderzocht. Daar het in zijn geval om een goed voorbeeld van klinisch gebruik van EM-X gaat, verzocht ik de arts om de gegevens van het ziekteverloop vóór, tijdens en na de operatie beschikbaar te stellen. Opname in het ziekenhuis.

Onderzoek voor de operatie. Resultaat: beslissing om te opereren onder volledige narcose; er worden geen complicaties verwacht. Opname op de afdeling chirurgie.

Verwijderen van de onderste kwab van de linkerlong. Duur van de narcose 6 uur. Duur van de operatie 4 uur 25 minuten. Bloedverlies 234 cm³.

10.00 uur. Slang in de luchtpijp weggenomen. 13.00 uur patiënt klaagt over hongergevoel. Avondeten, ongeveer de helft van de normale hoeveelheid. Volledig avondeten. Patiënt kan weer lopen. Voor een 71-jarige is dit een snel herstel. Tussen het begin van het innemen van EM-X en de operatie liggen slechts tien dagen. Zijn snelle herstel na de operatie is te verklaren uit de voortdurende inname van EM-X. Wordt EM-X voor de operatie al ingenomen, dan is de kans op een verloop zonder complicaties en aansluitend een snel herstel aanmerkelijk groter. Als arts geloof ik stellig in de werkzaamheid van medicijnen tegen kanker.

Meneer Saito Osamu stond met 41 jaar in de bloei van zijn leven toen hij ziek werd door longkanker. Zoals in de proloog beschreven, had de kanker zich niet door één of ander symptoom aangekondigd. De kanker werd alleen door ongunstige urinewaarden in het ziekenhuis opgespoord. Zijn echtgenote werd medegedeeld, dat hij slechts drie maanden te leven had. Dat was in december 1994. Viervijfde deel van zijn long was aangetast, een operatie scheen gecompliceerd. "U moet zich erop instellen, dat uw man Mevrouw Saito vertelde dat aan een vriend van de familie, die goed op de hoogte was van EM-X. Deze nam de volgende dag 200 ml. EM-X in tien porties van 20 ml. mee in het ziekenhuis en zei tegen de patiënt: "Hier, probeer dit eens".

De patiënt was niet op de hoogte van zijn ziekte. En verder: "Het is goed voor de urine". Deze patiënt behoort tot het soort mensen, dat elk middeltje wantrouwt. "Werkt dat echt?" vroeg hij. Hij dronk het alleen om zijn vrouw een genoegen te doen. De tweede dag deed zich koorts voor, echter niet al te hoog, ongeveer 37,5 C Celsius, zoals bij een lichte verkoudheid. "Wat heb jij

voor mij meegebracht" vroeg hij verwijtend. Maar de echtgenote wist wel beter. Kort voordat de vriend naar huis terugkeerde, liet zij zich nog gedetailleerd over EMX informeren, las alles in de tijdschriften en in het informatiemateriaal. Zij las Prof. Higa's bekendste boeken en kreeg bevestigd, dat de lichamelijke reactie van haar man beslist positief te beoordelen was. Haar kennis had haar nog uitdrukkelijk verteld, dat haar man elke dag EM-X moest drinken (*). De echtgenote probeerde zich letterlijk te houden aan de aanwijzingen van de vriend en deed EM-X in het drinkwater, vruchtensappen of mengde het eenvoudig door het eten. Zij deed dat zo knap, dat de patiënt het niet merkte. Soms was een fles voldoende voor drie dagen, af en toe verbruikte ze een fles per dag. De patiënt had eigenlijk EM-X afgewezen, kreeg het echter toch of hij nu wilde of niet. Het ziekenhuis was niet van plan de kanker in een zover gevorderd stadium te opereren. Men behielp zich slechts met medicijnen. Eén maand na het afnemen van de koorts werd de patiënt naar huis gestuurd. Vermoedelijk heeft men de koorts slechts als een bijwerking van de medicijnen tegen kanker beschouwd. Bij het laatste röntgenonderzoek, voordat hij werd ontslagen, bleken de schaduwvlekken echter al iets te zijn afgenomen. Ook dat werd door het ziekenhuis toegeschreven aan de medicijnen. Op zijn minst was dat de verklaring, die men tegenover de echtgenote gaf: "De medicijnen werken bij sommige patiënten uitstekend; dan doet zich een tijdlang een verbetering voor. Zo ook bij uw man. Misschien heeft hij toch iets langer dan tot nu de volgende kersenbloesem niet meer beleeft", luidde de verdrietige mededeling van de arts aan zijn vrouw.

"de kersenbloesem te leven" aldus de uitspraak. Vermoedelijk waren de artsen op dit tijdstip reeds tamelijk onzeker. Dat een ten dode opgeschreven patiënt nauwelijks een maand later alweer verbeterde, was al ongewoon. Maar het was klaarblijkelijk het geval.

(*) In Japan werden ook flessen van 1/4 liter verkocht.

De artsen wilden het eenvoudig alleen verklaren met de werking van de medicijnen. Bij zijn opname in het ziekenhuis woog de patiënt 80 kilogram. Op het tijdstip van zijn ontslag was hij 15 kilogram lichaamsgewicht verloren. De artsen wisten maar al te goed, dat medicijnen in het eindstadium niet meer werken. Natuurlijk kon het slechts om een tijdelijke verbetering gaan.

Een begrijpelijke inschatting vanuit hun standpunt. De echtgenote dacht er anders over. Zij geloofde in de werking van EM-X. Daarom benutte zij in de verpleging thuis elke mogelijkheid om haar echtgenoot verder heimelijk EM-X te geven. Gelukkig moest de patiënt éénmaal per week voor nabehandeling met medicijnen tegen kanker terug naar het ziekenhuis. Hierdoor kon zij de ontwikkeling van de kanker volgen. Medicijnen tegen kanker hebben aanmerkelijk minder bijwerkingen zolang daarbij gelijktijdig EM-X wordt gedronken. Mogelijk werken de medicijnen dan ook beter. Daarom dient men de positieve werking niet alleen toe te schrijven aan EM-X.

In dit geval verkleinde de kanker zich telkens met eenderde per maand. Binnen de kortste keren was de kanker overwonnen. Het is al ongewoonlijk, dat een éénmaal duidelijk vastgestelde kanker eenvoudig er niet meer is. Wie een klein beetje thuis is in de geneeskunde, kan moeilijk accepteren, dat kanker alleen door EM-X verdwijnt. In het beschreven geval wisten de artsen tot aan het einde niets over EM-X. Het is dan ook zeer begrijpelijk, dat de artsen spraken over "De sterke werking van de medicijnen". De huisvriend trad als het ware op als wereldredder, maar de patiënt vermoedde van dit alles helemaal niets. Hij is nu teruggekeerd in zijn normale leven en spreekt er altijd nog over, dat hij wegens een urineprobleem in het ziekenhuis belandde en dat hij lekkere dingen te drinken kreeg. Het gaat hierbij om een schoolvoorbeeld, waarbij kanker zonder operatie verdween. Misschien zijn de anti-carcinogenen ook werkzaam geweest, doch dan kunnen wij aannemen dat in dit geval EM-X de heftige bijwerkingen van de medicijnen heeft onderdrukt.

Werkings van de sterke anti-oxidatieve krachten van EM-X. Er zijn voorbeelden dat EM-X ook nog werkt, wanneer het pas na de operatie wordt ingenomen. Het volgende geval zal dit verduidelijken. Meneer Kazua Hyodou werd getroffen door een zelden voorkomende tumor van de Seijoka-cellen. In de hersenen komen de zogenoemde cureercellen voor (cellen die de genezing sturen). In één van deze celsoorten, de Seijoka-cellen, kan een tumor ontstaan die kwaadaardig kan zijn. Uit het ziekteverslag van de patiënt vernam ik, dat op 21 mei de tumor was verwijderd en op 28 juni met de bestraling werd begonnen. Bij de operatie in de universiteitskliniek was een verlamming in de ademhaling opgetreden die een kunstmatige beademing noodzakelijk maakte. Na de operatie wilde de patiënt opstaan, maar hij kon zich niet goed bewegen. Men berichtte de familie dat hij niet meer te helpen was. Hij was echter nog een jonge man van midden veertig! En er wordt toch van EM-X gezegd dat "Niets onmogelijk" is. Ik liet hem daarom overbrengen naar mijn ziekenhuis. Bij zijn opname in mijn ziekenhuis op 25 augustus verlamde een gevoel van doofheid zijn handen en voeten. Hij lag daar volledig bewegingloos. De volgende dag begonnen wij met EM-X infusies. De toegediende hoeveelheid was relatief gering, daar een directe toevoer in het bloed de werking versterkt. Voor mij was dat alles onbekend terrein en ik moest voor zulke EM-X infusies nog alle moed opbrengen om ook maar met een heel kleine hoeveelheid te beginnen. Spoedig bemerkte ik hoe de infusies begonnen te werken.

Op basis van mijn verantwoordelijkheid als arts besluit ik thans bij ernstige zieke patiënten steeds voor de infusiemethode te kiezen. In het geval van meneer Hyodou begonnen wij met twee milliliter en voerden dat op met elke keer 0,5 ml. De patiënt kon na één week met de meeste reserves. Bij kankerpatiënten in het laatste stadium is de hoeveelheid geactiveerde zuurstof zo hoog, dat daar nauwelijks voldoende anti-oxidanten tegenover gesteld kunnen worden. Voordat EM-X er was, konden aan het lichaam geen voldoende hoeveelheden anti-oxidanten ter beschikking worden gesteld.

Vitamine E, Vitamine C en flavonoïden zijn voortreffelijke anti-oxidanten, echter ze zijn niet in staat om kanker beslissend te bestrijden. Door de komst van EM-X worden de ontbrekende krachten aangevuld. Precies deze leemte kan EM-X dichten. EM-X vervult met zijn anti-oxidanten een soort brugfunctie. EM-X alleen kan kanker niet rechtstreeks overwinnen, maar bij aanvullende inname (door drinken of infusies) worden opmerkelijke resultaten behaald. Voor de patiënt met kanker in het eindstadium resteren verschillende hoeveelheden vitaliteit. Hetzelfde verloop, dezelfde symptomen en toch bestaan er verschillen in levenskracht. Oppervlakkig beschouwd blijft dit onbegrijpelijk. Echter de inname van EM-X bevestigt dit. Alleen al daarin ligt de essentie van inname. EMX bereikt niet bij alle mensen dezelfde resultaten, omdat elk menselijk lichaam anders is. Zo is het onmogelijk om op basis van één enkele richtlijn te werk te gaan en mensen met dezelfde symptomen dezelfde dosis te verstrekken, teneinde identieke werkingen te bereiken. Meer dan eens ben ik ondanks hoge verwachtingen van EM-X bij kankerpatiënten zonder goede resultaten gebleven. Maar men kan daadwerkelijk altijd iets doen.

Een goede indicator om de juiste hoeveelheid EM-X voor de patiënt te bepalen is de tumormarker. Daarbij komen de lichamelijke toestand van de patiënt, de wilskracht, moed, de hoeveelheid pijn, depressiviteit, het gezichts- en gehoorvermogen (dit zijn in het algemeen waarnemingen met betrekking tot de vijf zintuigen). Veelbetekenend is bovendien de gemoedstoestand Toename van de anti-oxidatieve krachten.

Er zijn patiënten bij wie met EM-X de gezondheidstoestand enorm verbetert. Maar andere patiënten kan men nog zoveel EM-X geven - intraveneus of om te drinken - en er verandert helemaal niets. Het schijnt, dat ieder mens een specifieke affiniteit voor EM-X heeft. Mijn ervaringen tot nu toe tonen aan, dat slechts één procent niet goed op EM-X reageert. Misschien

is dit ook een kwestie van aangeboren constitutie en genen. Ook wanneer op een bepaald tijdstip geen werking te zien is, dan worden toch de anti-oxidatieve krachten in het lichaam versterkt. Op één of ander tijdstip zal het later tot een heftige reactie in het lichaam komen. Bij kanker en andere kwaadaardige (virulente) ziekten wordt een voortgezette inname van EM-X ten sterkste aanbevolen. Meneer Yoshinki Sasaki (56 jaar oud) kwam gedurende de behandeling van longkanker naar mij toe met de wens om EM-X in te nemen. Hij bracht mij op de hoogte van zijn ziekteverloop. De kanker was gediagnostiseerd in juli 1996. Intussen was deze uitgezaaid in zijn hersenen. Medicijnen tegen kanker, noch een bestralingstherapie waren mogelijk. Een hersenoperatie zou te gecompliceerd zijn geweest, zodat de artsen de patiënt reeds hadden opgegeven. De patiënt wist echter niets van deze laatste diagnose. Kort en krachtig heeft men zijn vrouw meegedeeld: "Uw man heeft longkanker, die in de hersenen is uitgezaaid. Deze plaatsen zouden wij met medicijnen en bestraling kunnen aanpakken. Echter met de longen is het slecht gesteld. Daaraan kunnen wij niets doen. Wij zullen de hersenen nog behandelen, maar daarna wordt hij uit het ziekenhuis ontslagen en naar huis gezonden. Maakt u het hem nog zo goed mogelijk naar de zin". De vrouw schrok erg. "Dat met de longen, is dat werkelijk zo erg?". "Hopeloos, op zijn hoogst nog een half jaar", luidde het antwoord. Op weg naar huis en de gehele nacht huilde zij: "Alleen de hersenen worden behandeld, dan komt hij naar huis". Wanneer zij de arts moest geloven, bleef alleen nog 'het wachten op de dood'. Toen hoorde zij iets over EM-X en belde mij direct op. Volgens mijn aantekeningen was dat ongeveer een half jaar na de ontdekking van de longkanker. Het was 21 oktober 1997. Na haar beschrijving antwoordde ik: "Veel mensen zijn reeds met EM-X genezen. Weliswaar is er geen garantie, maar geeft u niet op". Terstond zond ik haar een recept voor haar man om dagelijks 180 ml. in te nemen. Reeds na twee weken bemerkte de vrouw de eerste veranderingen. Het haar van haar man werd voller, het werd donkerder van kleur, zijn lichamelijke toestand werd krachtiger. Verheugd begeleidde zij daarop haar echtgenoot voor een nacontrole in het ziekenhuis. De röntgenopnamen bewezen een duidelijke vermindering van de schaduwplekken. De chefarts bekeek deze tamelijk verbouwereerd en meende: "Merkwaardig hoe het medicijn heeft gewerkt". Sedertdien heeft de patiënt het ziekenhuis niet meer betreden. Tot op de dag van vandaag drinkt hij EM-X. In plaats van 'nog een half jaar' zijn nu reeds 18 maanden verstreken (maart 1998). Dat is reeds een heel jaar meer dan gediagnostiseerd. Is dat dan niets? Toch waren wij hiermee nog niet tevreden. Eind 1997 ontvingen wij het bericht, dat zijn toestand zich aanmerkelijk had verslechterd. Onderzoek tot aan dat de kanker in de borst zich op de terugweg bevond. Echter in de rechter longkwab was een drie tot vier centimeter grote tumor aanwezig, die op het punt stond zich uit te breiden over beide longkwabben. Het bloed spugen en hoesten kwam weer terug. De lymfeklieren waren opgezwollen. EM-X als drank werkte niet meer. Wij moesten overschakelen op infusies. Deze therapie cureerde het hoesten en spugen van bloed. Ook de zwelling van de lymfeklieren nam af. Echter, zolang dit niet geheel was hersteld, zetten wij de infusies voort. Langzaam werd een tendens van lichamenlijk herstel ingezet. Uit dit geval kunnen wij leren dat EM-X geen magie is. Het bevordert de anti-oxidatieve krachten en bevordert de tendens van zelfgenezing. Er zijn gevallen, waarbij de kanker afneemt en waar die blijft. Daarom is het beter in zulke gevallen een gecombineerde therapie te gebruiken, b.v. met AHHC; haaienkraakbeen of vitamine C. Zet de EM-X de werking slechts vertraagd in, dan dient men ter versterking van de anti-oxidatieve kracht, aandacht te schenken aan de voeding Goede resultaten zonder bijwerkingen. Ook door de beschrijving van het geval van meneer Hara zou ik graag de werkzame kracht van EM-X aantonen. Zijn geval is zeer goed gedocumenteerd door vele schriftelijke bevindingen. Meneer Hara was ter observatie in een universiteitskliniek opgenomen. Het onderzoek toonde aan: "Dat er zich in de rechter longkwab iets ongewoons bevond". De Computer-Tomografie (CT) leidde tot de diagnose van een tumor met een doorsnede van een centimeter. Na herhaalde consultaties zou het tot een operatie dienen te komen. Meneer Hara kende echter EM-X. Hij bezocht mij en wenste tot de operatie zoveel mogelijk EM-X in te nemen om zijn anti-oxidatieve kracht te versterken. Wij begonnen

met driemaal daags 20 ml, dus een dagelijkse dosis van 60 ml. Na telkens 5 dagen behoorde de dosis met 10 ml tot 90 ml te worden verhoogd. De streefdosis was driemaal daags 60 ml, dus 180 ml per dag. Daar bleef het bij. Hoe was het resultaat? Slechts drie maanden na het begin van de inname was de centimeter grote tumor verdwenen. De operatie hoefde niet door te gaan. Vroeger zou men in zo'n geval de rechter longkwab in zijn geheel hebben verwijderd, hetgeen natuurlijk het ademen bemoeilijkt zou hebben. Andere complicaties zoals bijvoorbeeld een beperkte bewegingsmogelijkheid, zouden daarbij gekomen zijn. Het zou als een uiterst moeilijk geval moeten worden beschouwd. In de afgelopen tijd is in de operatietechniek grote vooruitgang geboekt. Met behulp van een binnenspiegel worden de longen nauwkeurig onderzocht en worden de aangetaste plekken opgespoord. Dan behoeven deze slechts te worden verwijderd. Men behoeft thans geen angst meer te hebben voor zulke operaties. Het kan toereikend zijn EM-X te drinken. Bij een kleine kankertumor van minder dan een centimeter doorsnede neemt men eenvoudig EM-X en er is een goede kans dat deze verdwijnt zonder operatie. Het voorbeeld van meneer Hara toont dat duidelijk aan. Ik bedoel, in zijn geval was het gunstig dat de tumor vroegtijdig werd ontdekt. Dit is altijd de beste waarborg voor genezing. Dat betekent echter nog niet, dat men bij een latere ontdekking alle hoop moet laten varen, zoals ik aan de hand van het volgende geval nog eens zou willen aanvoeren. Bij schildklierkanker verloopt de celvorming slechts schoorvoetend. Vroegtijdige vaststelling maakt een operatie mogelijk. In het geval van meneer Inoue had tot het tijdstip van de diagnose de kanker zich reeds in de longen uitgezaaid, zodat er van een operatie geen sprake meer was. Meneer Inoue greep terug op populaire behandelingsmethodes, respectievelijk op Chinese geneeskunst, die naar de gebruikelijke mening een grote werkzaamheid wordt toegemeten. Het resultaat was nog nul. Pas nu ging hij over op EM-X. Met de inname zonk de als tumormarker gebruikte (Sairo) globulinewaarde opvallend en vier maanden later kwam de kankergroei tot stilstand. Meneer Inoue nam dagelijks 70 ml in. Nadat de vijf centimeter groot longgezwel vastgesteld. Daar het hierbij om kanker kon gaan, werd hij opgenomen in het staatskankercentrum. Daar bleek uit de afgenomen celmonsters de diagnose 'misschien is het geen kanker'. Voorzichtigheidshalve wilde hij zich echter na drie maanden nog een keer laten onderzoeken. Toevallig stootte hij op dit tijdstip op EM-X. Omdat, zo meende hij, het met EM-X niet slechter zou kunnen worden, begon hij met het innemen. Drie maanden later werd hij nog een keer onderzocht. Het gezwel was spoorloos verdwenen. Ook deze man had zijn arts niet op de hoogte gesteld van EM-X. Deze arts kon niets wijs worden uit de ontwikkeling en meende "Misschien was u de vorige keer alleen maar verkouden". Een arts die met EM-X vertrouwd is, kent de ontwikkeling van zulke gevallen. Andere medici kunnen dat niet juist beoordelen. In dit geval was er nog geen kanker geconstateerd maar men kan vermoeden, dat uit het gezwel kanker had kunnen ontstaan. Daarom is ook de behandeling van een goedaardig gezwel altijd raadzaam. Ofschoon op dit moment het medische bewijs voor de werkzaamheid van EM-X niet kan worden geleverd, zouden alleen al op basis van de ervaringen de zorgen van de patiënt voor eventuele bijwerkingen moeten worden weggenomen. En zou het de plicht van een arts moeten zijn om patiënten voor te lichten over EM-X. Preventie en kankertherapie: maatregelen tegen geactiveerde zuurstof en opname van hoogwaardige eiwitten.

Tot nu toe heb ik de uitstekende werkzaamheid van EM-X bij kanker geaccentueerd. Nu wil ik enige overwegingen toevoegen, die zich voordoen bij personen die met de moderne geneesmethodes behandeld zijn. "Waarom lijden mensen eigenlijk aan kanker?" Het lichaam van mensen, dieren en ook planten bestaat uit cellen. Zij zijn de kleinste levenseenheden van elk lichaam. De opbouw van deze cellen volgt een bepaald patroon. In het binnenste van de cel zit de kern, waarin zich het DNA als drager van levensinformatie bevindt. Alle levensactiviteiten worden door geregistreerde informatie in het DNA bepaald. Ook de genen kunnen ziek worden. Kanker betekent dat kankergenen actief worden en gezonde cellen door de 'slechte' informatie van de kankercellen eveneens veranderen.

Men weet, dat ook in gezonde mensen dagelijks 3000 kankercelkiemen ontstaan. Daaronder bevinden zich de cellen, die dan kanker muteren, kortom: ook in het lichaam van een gezond mens komt het tot groei van kankercellen. Zelfs wanneer kankergenen ijverig kankercellen produceren, werken kankeronderdrukkende genen aan de vernietiging van kwaadaardige cellen. Werkt deze rem niet, dan ontstaat kanker. Nemen wij bijvoorbeeld het gen P53. Dit gen produceert op grond van zijn kankervijandige (anti-carcinogene) eigenschappen het onderdrukkingseiwit. Wanneer dit gen nu door het offensief van geactiveerde zuurstof schade lijdt, dan ontstaat kanker. Men kan niet afzien van onderdrukkingseiwit. Om kanker te voorkomen zijn derhalve twee voorwaarden maatgevend. De beschadigingen die door geactiveerde zuurstof kunnen ontstaan verhinderen het tot zich nemen van hoogwaardige eiwitten. Er zijn vele redenen voor het ontstaan van kanker. Men kent ongeveer 50 belangrijke stoffen en factoren voor het ontstaan van kanker. Warabi (varenknoppen) en gebakken vis behoren in ieder geval met zekerheid niet daartoe*.

* Wijdverbreide verkeerde mening van Japanners dat deze voeding tot kanker leidt. Additieven bij kant- en klaarproducten zijn bedenkelijk, zo zegt men.

Feit is, deze hebben geen bijzondere invloed. Als men normaal eet, heeft dit alles niets met kanker te maken. Wanneer mensen hoeveelheden eten die tot kanker leiden, dan zouden zij ieder dag bij wijze van spreken de buik moeten vullen met Warabi en gebakken vis. Dat zou een daad van een extreem gedrag zijn. Alles wat tot het bereik van de alledaagse voeding behoort, is in orde. Elke overdaad in de dagelijkse voeding is echter niet goed. Neigt men b.v. tot voortdurend overmatig eten van dierlijke vetten, dan ontstaan daaruit factoren die de ontwikkeling van kanker en ouderdomsziekten, alsmede een versnelling van ouderdomsprocessen in het algemeen kunnen bevorderen. Hoe men het wendt of keert: alles hangt samen met de productie van geactiveerde zuurstof. Wat moet men dan niet eten? Weliswaar kan het menselijk organisme zich in zijn spijsverteringsfunctie van vermeerderde voedingstoevoer aanpassen maar op één of ander tijdstip wordt men te dik door een gestoorde stofwisseling. Het is als bij een kachel waar brandhout door steenkool wordt vervangen. De kachel heeft een bepaald volume. Stopt men er nu steenkolen in in plaats van brandhout, dan ontstaat een onvolledige verbranding. De rook stijgt wel op maar de kachel brandt niet goed. In vergelijking met het menselijk lichaam komt dit overeen met overmatig eten. Vertering, absorptie, verbranding, uitscheiding, er ontstaat geactiveerde zuurstof. Deze grijpt de genen aan, het lichaam 'zet roest af, er ontstaat pijn. Dan is het heel natuurlijk dat over korte of langere tijd de li-chaamsfuncties van slag raken. Men moet inzien, dat deze onregelmatigheden de basis voor een proces vormen dat tot kanker leidt. Waarom verouderen sommige mensen sneller dan anderen?

Iedereen weet, dat overmatig eten en drinken, een ongeregeld leven, teveel stress, alcoholmisbruik en roken geactiveerde zuurstof doen ontstaan en daarom natuurlijk niet goed zijn. Echter, ook mensen met een regelmatige levensstijl worden ziek door kanker. Heel belangrijk is, niet roken en geen alcohol gebruiken. Ook de juiste voeding is van belang. Mijd in het bijzonder stress. Kan men desondanks kanker krijgen?

Goed beschouwd, zijn onder kankerpatiënten velen die een heel normaal leven hebben geleid. Daar blijft uiteindelijk slechts de conclusie over, dat in de strijd tussen de ontstane geactiveerde zuurstof en de lichaamseigen anti-oxidatieve krachten de schadelijke geactiveerde zuurstof met de overwinning gaat strijken. De mitochondrieën in de cel produceren energie. Voor de verbranding gaat dezelfde leeftijd en dezelfde leefwijze - lijkt de ene oud en de andere jong - de ontbrekende anti-oxidatieve kracht maakt het verschil uit.

Voordat EM-X op de markt kwam, was er slechts de methode zich op een aangeboren anti-oxidatieve kracht te verlaten of alsmaar gewetensvol op de inname van anti-oxidanten bedacht te zijn. Daarbij komt nog dat deze, ongeveer tien jaar geleden ontstane, theorie over de schadelijkheid van geactiveerde zuurstof helaas nog niet bij de meeste artsen is doorgedrongen. Slechts een klein deel van de artsen is destijds vroegtijdig opmerkzaam geworden en heeft verschillende anti-oxidatiemethoden beproefd. Traditionele populaire geneesmethoden en de nieuw ontwikkelde immuunmakende methoden brengen soms opmerkelijke genezingen van kanker tot stand. Echter bij het gebruik van en chemische medicijnen en EM-X behoort in de meeste gevallen de verdienste aan de anti-oxidatie- methode/theorie. Ook ik ben met Chinese geneeskunst begonnen en heb daarbij diverse methoden beproefd. Helaas is het vaak zo, dat wat bij de een werkt, bij de ander volledig zonder resultaat blijft. Het is een groot voordeel, op verschillende individuele manieren van de reacties in te kunnen gaan. Maar volgens mijn ervaring is tot nu toe de anti-oxidatieve kracht van EM-X onovertroffen gebleken. Enige gevallen waarin EM-X geen verbetering bracht. Jammer genoeg hadden wij een geval, waar bij gelijktijdige inname van medicijnen tegen kanker en EM-X zich geen verbetering voordeed en de patiënte stierf aan een longontsteking. Mevrouw Mariko Shiraishi (68 jaar oud) leed aan bloedkanker, d.w.z. aan T-cellen leukemie. Medicijnen tegen kanker slaan in het algemeen bij een klein deel van kankerziekten aan, bij ziekten van de witte bloedlichaampjes zijn ze zeer goed werkzaam. Zo besloot men in het genoemde geval tot een behandeling van de kanker met medicamenten. Zoals algemeen bekend, leidt dat tot heftige bijwerkingen. Men vroeg zich af of deze bijwerkingen door EM-X konden verminderen. De inname van EM-X werd gelijktijdig gestart met het toedienen van de medicijnen. In dit geval begonnen wij met driemaal daags 10 ml. in een vijf dagen durende cyclus waarna steeds met 10 ml werd verhoogd tot een niveau van 60 ml. Overeenkomstig het voorschrift heeft men zich hieraan gehouden. Alles scheen ongelooflijk goed te verlopen. Ook de bijwerkingen bleven weg. Het verloop van de behandeling met medicijnen werd als zeer goed beoordeeld. Maar toen deed zich een longontsteking voor. Het gevolg van een ziekte in de witte bloedlichaampjes is hun ongewone vermeerdering en men zou van mening kunnen zijn, dat zij de verwekkers bestreden. Maar de in hun vorm veranderde witte bloedlichaampjes van een zieke verliezen echter hun bekwaamheid de ziekteverwekkers te doden, waardoor het gemakkelijk tot een longontsteking kan komen. Tot mijn grote spijt stierf de patiënte aan de longontsteking. De beklagenswaardige meneer Yamauchi (61 jaar oud) leed aan slokdarmkanker. Inname van EM-X bracht voor hem geen resultaat. De kanker migreerde naar de lever, water vloeide in de buikholte, het leidde tot geelzucht. Zijn behandeling vond plaats in een ander ziekenhuis. Daar meende men dat de zaak hopeloos was en wilde men als laatste proef EM-X geven: eenmaal daags 10 ml, dan na twee dagen elke keer 10 ml verhogen tot men op 70 ml per inname zou komen. Dat was de maatstaf maar deze hielp niet. Het voorschrijven van EM-X gebeurde te laat. Zelfs de behandelende arts moest echter erkennen: "Merkwaardig, dat hij niet meer over pijn heeft geklaagd. Hij ademende ook weer rustiger". Kanker in het eindstadium betekent lijden. Uit medisch oogpunt gezien valt er niet veel meer te doen. Alle inspanningen kunnen dan alleen nog maar worden gericht op vermindering van de pijn. Bij opiaten is het echter onvermijdelijk de verstrekte hoeveelheden geleidelijk te vergroten. Dan kan de arts voor de patiënt niets meer doen. De aanblik van zo'n lijdende patiënt met zijn alsmaar sterker wordende pijn is verschrikkelijk. In deze gevallen betekent de inname van EM-X werkelijk een grote hulp. Het is juist, dat wij met EM-X bij kanker belangrijke resultaten kunnen behalen. Echter, het spreekt welhaast voor zich, dat vanaf een bepaalde grootte van het kankergezwell de genezende werking aanmerkelijk wordt beperkt. Bij een verzwakte en uitgedroogde 52-jarige aan leverkanker lijdende patiënt had de tumor een doorsnede van 15 cm bereikt. Gedurende een periode van 75 dagen werd hem dagelijks 70 ml. EM-X verstrekt. Uiteindelijk bleef alles zonder werking. Wij stopten met EM-X. Misschien was dat verkeerd. Verdere EM-X zou mogelijk toch nog hulp hebben gebracht. Men dient echter te bedenken, dat een dagelijkse hoeveelheid van 70 ml. niet onaanzienlijk is. In het geval van een 60-jarige

leverpatiënte hadden wij gedurende drie maanden 70 ml. EM-X dagelijks verstrekt, zonder dat wij een zichtbaar resultaat konden waarnemen. Een zeer groot levercarcinoom is met behulp van EM-X nauwelijks te beïnvloeden. Slechts één ding kan nog worden opgemerkt. Bij een dergelijk woekereend carcinoom moet een operatie worden doorgevoerd om in aansluiting daarop al naar gelang de soort kanker, met medicijnen en bestralingen te werken. Daarnaast venneerdert de daarbij ingenomen EM-X de anti-oxidatieve kracht en activeert de lichaamseigen zelfgenezingskrachten, d.w.z. de immuniteitskrachten. Wanneer de kankermiddelen en de bestralingen de immuniteitskrachten niet verminderen, dan zijn zelfs veel betere resultaten mogelijk.

Na een hepatitis C met als resultaat een leververharding, had zich bij een man leverkanker ontwikkeld. Deze had al de poortader aangetast. Het risico van terugval lag ongewoon hoog. Aan een verdere inname van kankermiddelen was niet meer te denken. Alle hoop van de patiënt richtte zich op EM-X. Drie maanden later toonde de tumormarker reeds duidelijk zichtbare verbeteringen. Op grond van zulke gevallen laten de aan EM-X toe te schrijven werkingen bij de behandeling van een overgrote tumor zich dan toch heel goed staven. Een onderzoek - Waar middelen tegen kanker werken en waar niet. De behandelingsmethode van kanker met medicijnen wordt tegenwoordig in de medische wereld heftig bediscussieerd. Bij leukemie staat dit buiten kijf, alhoewel hier de bijwerkingen aanzienlijk zijn. Bij kankersoorten waar de medicijnen niet werkzaam zijn, dienen ze niet te worden gebruikt. Kankerpreparaten kunnen, ook bij leukemie, kankersoorten bij kleine kinderen, kleincellige longkanker en eierstokkanker worden ingezet. Bij kanker aan de dikke darm en al- vleesklier zijn ze in het algemeen niet werkzaam. Bij maag- en leverkanker blijven ze mee stal zonder werking. Deze feiten zijn de arts van het begin af aan bekend. De gemiddelde mens vraagt zich dan af waarom de medicus deze middelen dan toch inzet. Eén van de belangrijkste motieven is, dat het heel moeilijk voor een arts is om de dingen op zijn beloop te moeten laten. Hoe onverdraaglijk is het wanneer medicijnen geen werking tonen, een niet te opereren kanker zich voordoet of een genezing helemaal niet goed verloopt! "Misschien helpt het bij deze patiënt toch nog", zou menig arts kunnen denken. Er zijn artsen die echt bidden, dat het medicijn toch maar zou mogen werken. Zoals ik reeds voorheen heb bericht, ben ik tegen het inzetten van middelen tegen kanker, waarbij men weet dat ze niets utrichten. Echter zal men bij een patiënt, die juist een operatie heeft ondergaan en de periode na de operatie pijnlijk moet doormaken en deze patiënt zich volledig toevertrouwt aan de arts, een behandeling met medicijnen niet eenvoudig kunnen weigeren. Vaak krijg ik in een gesprek met patiënten te horen: "Het helpt toch wat u mij daar geeft?". Ik antwoord dan: "D moet het alleen samen met EM-X innemen". Bij een kanker waar de preparaten werken, bestaat de mogelijkheid dat bijwerkingen worden verzacht. Daar, waar de middelen niet aanslaan, behoeft men zich het hoofd helemaal niet te breken over de bijwerkingen. In dit geval kan de inname van EMX niet nadelig zijn. Mijn opvatting is: "Beter is het dan te stoppen met alle kankermiddelen en een hele fles EM-X te drinken". Echter tot op het huidige tijdstip gaan slechts weinig artsen zover. Zelfs terwijl ik toch ten zeerste overtuigd ben, kan ik geen patiënt mijn bedoeling opdringen. Alleen wanneer een patiënt positief reageert, dan ga ik zo te werk. Er zijn patiënten, die weigeren om één enkele fles EM-X te nemen. "Er wordt toch gezegd dat het spul niet werkt. Waarom zou het dan bij mij wel werken?" Geen wonder dat zij al hun hoop op medicijnen tegen kanker vestigen. In het bijzonder wanneer de kanker zich in het eindstadium bevindt en de arts, de patiënt en de familie meer het psychologische belangrijke gevoel zoeken "Alles te hebben gedaan" als een directe in- werkingmogelijkheid. Misschien ligt in zekere zin daarin wel het bestaansrecht van medicijnen tegen kanker.

Bij gebruik van middelen tegen kanker is de gelijktijdige toediening van EM-X echter altijd positief en zonder bijwerkingen. Vanaf het tijdstip van de ontdekking kanker tot het doorvoeren van de operatie waartoe besloten is, is de inname van EM-X bijzonder belangrijk. Dat zal het

verloop van een operatie positief beïnvloeden. Hetzelfde geldt voor het postoperatieve proces. Het is mogelijk dat dankzij EM-X een weer oplopen van kanker kan worden verhinderd. Men kan aannemen, dat door een voortgezette inname vanaf een tijdstip nog voor de operatie tot lang daarna, de patiënt als een gezond mens in de maatschappij terugkeert. Deze patiënt heeft geen hoog terugvalrisico zoals dat vaak het geval is. Wij hadden patiënten, waarbij de leverkanker overal metastasen van verschillende grootte had uitgezaaid, zodat een operatie onmogelijk was geworden. In dat geval proberen wij de grotere haard met de zogenoemde embolisme-methode te verkleinen. van

Kankercellen zonder voeding kunnen niet verder leven. Daartoe vernietigt men de bloedvaten die de kankercellen van voedingsstoffen voorzien, opdat deze kankercellen afsterven. Dit is de embolisme-methode. Helaas zijn kankercellen in staat om speciale, slechts voor eigen gebruik bedoelde bloedbanen weer op te bouwen. Daarom helpt de embolisme-methode slechts provisorisch. Deze methode pakt het probleem niet bij de wortel aan. Met het gelijktijdig toedienen van EM-X kan deze methode het provisorisch karakter verliezen. Bij een patiënt werden met de embolisme-methode de grote ziektenhaarden aangepakt en voortdurend EM-X toegediend. Begin april begon de inname, half april nam hij driemaal daags 60 ml, hetgeen overeenkomt met 180 ml per dag. Toen kwam er bericht met de mededeling: "Mijn moeheid is verdwenen, ik krijg weer meer kleur in mijn gezicht". Door een positieve zelfinschatting van de situatie gedurende de volgende maanden nam zijn lichaamsgewicht met 5,6 kg toe. Zoals reeds eerder vermeld neemt bij kanker het lichaamsgewicht meestal sterk af, een toename bestaat niet. Dat komt doordat de kankercellen voedingsstoffen weghalen. In dit geval is de gewichtstoename het bewijs voor een daadwerkelijke verbetering in de toestand van de patiënt. Een half jaar na het begin van de inname van EM-X werd een Computer-Tomografie-scan doorgevoerd die liet zien dat een groot aantal kleinere metastasen was verdwenen. Kwaadaardig zenuwcarcinoom in de endeldarm, die verwijderd is, stoma. De kanker breekt weer uit; opnieuw een operatie. Nogmaals een ingreep. Operatie van het heiligbeen; levermetastasen worden ontdekt. Kwaadaardige plekken op de lever verwijderd. Metastasen in de rechter thoraxwand (= borstkas); verwijdering van de vijfde tot de zevende rib. Weefsel-reconstructie; heftige pijn in het bereik van de rechter, weer opgebouwde borstkas en in de perineum. Mei 1997: Na de herhaalde operaties is de toestand van de patiënt voortdurend verslechterd. Hij wachtte alleen nog op de dood. Toen werd hij naar mijn ziekenhuis doorgestuurd, teneinde met EM-X zijn pijn te verlichten. Wij begonnen de therapie met dagelijks 30 ml, verhoogden deze dosis telkens na drie dagen met 10 ml, totdat wij driemaal 70 ml (210 ml dagelijks) bereikten. Op dit moment wisselden meneer Sato en ik een belofte (i.p.v. een eed) uit, die ik vanwege de nuttigheid hier weergeef. 'Belofte: Naar aanleiding van mijn verzoek aan de heer Tanaka, de behandelende arts, mij met EM-X te behandelen (inname, EM-X infusies) heb ik van hem een uitvoerige voorlichting gekregen en deze ook volledig begrepen. Ik stem hiermede uitdrukkelijk in. Bovendien verklaar ik, dat ik de heer Dr. Tanaka met betrekking tot de speciale therapie met EM-X in juridisch, politiek noch in medisch opzicht ter verantwoording zal roepen. Ik verzoek hiermede om de behandeling'. (naamstempel 'Sato' en van de bevestigende getuigen). Bij de patiënt hadden zich pijnlijke metastasen in de beenbotten gevormd, die onbehandelbaar waren. In het vorige ziekenhuis had men het met zenuwblokkaden geprobeerd. Tijdens de EM-X therapie toonde de patiënt tot aan zijn ontslag uit het ziekenhuis zich heel geduldig. Het is reeds een baanbrekende ontwikkeling, dat een patiënt in zulk een ellendige toestand zover weer kan worden hersteld, dat zelfs zijn verplaatsing naar huis mogelijk is. Mijn jongere collegae dienen daaruit adequate lering te trekken. Ik kende zijn toestand - leverkanker in het laatste stadium. Nadat in het andere ziekenhuis de volledige therapie was toegepast, werd verklaard: "Nog een half jaar". Nu is er reeds een vol jaar bij gekomen; ongeveer zolang als ik de patiënt ken. Zodra ik hem de gewenste EM-X had toegezonden, nam zijn eerst geheel uitgemergelde lichaam nu drie kilogram in gewicht toe binnen één week. Zo'n gewichtstoename bij kanker in het

eindstadium is eigenlijk uitgesloten. Dit was een bewijs, dat EM-X zijn verzwakte lichaam in de goede richting leidde. "Gelukkig gaat het mij nu beter. Ik zal EM-X verder drinken". Dit deelde hij mij verheugd per telefoon mee. Daar hijzelf arts was, viel hem de werkzaamheid van EM-X natuurlijk bijzonder op. Ik bleef hem EM-X zenden. Een half jaar later ontving ik van zijn vrouw het bericht dat hij was gestorven. Waarschijnlijk was zijn uitgeputte levenskracht, ondanks EM-X aan een eind gekomen. Ik denk niet, dat het toendertijd reeds te laat was. Zoals ik achteraf van zijn vrouw vernam, had zijn toestand zich na het inname-begin van EM-X een beetje verbeterd. Echter door de heftige bijwerkingen van de gelijktijdig gegeven medicijnen tegen kanker werd hij zo zeer verzwakt, dat hij uiteindelijk niet eens meer in staat was om EM-X te drinken. Ik koester geen enkele twijfel, dat hij zou zijn genezen indien de natuurlijke zelfgenezingskrachten volledig tot ontwikkeling zouden zijn gekomen. En wanneer de bijwerkingen er niet zouden zijn geweest en hij verder EM-X zou hebben gedronken. Levenskrachten waren immers nog aanwezig, anders zou hij niet een jaar langer dan de geprognoseerde zes maanden hebben geleefd. Ach, had hij maar onze EM-X eerder genomen! Ik betreur dat thans nog ten zeerste.

Chirurgische ingreep, chemotherapie of bestraling - de schade is gelijk. De laatste tijd is het aantal kritische geluiden over kankermedicijnen en chirurgische ingrepen toegenomen. Sedert Kondo Makoto in zijn boek de these heeft gesteld: "Vecht niet met kanker", zijn over het voor en tegen van operaties veel woorden vuil gemaakt. Ik ben van mening dat Kondo Makoto voor 90% gelijk heeft. Operaties, chemotherapie en bestraling geven veel problemen. In de nabije toekomst zal de genterapie er bij komen. Vele nieuwe hoopvolle behandelingsmethodes zullen worden bestudeerd, die vermoedelijk niet in de gangbare praktijk ingang vinden. Welke van de moderne methodes men ook vertrouwt, bij alle stuit men op grenzen. Welke behandelingsmethodes zijn er bijvoorbeeld bij een vergevorderde leverkanker? Allereerst de chirurgische ingreep, dan de alcohol- en de emboliemethode. Onder de alcoholmethode verstaat men, hoogprocentige alcohol inspuiten in de patiënt. Bij gebruik van 99.8 procentige alcohol worden de kankercellen in de geïnjecteerde plek direct gedood. Het resultaat is hetzelfde als bij een operatie, maar de belasting voor de patiënt is veel geringer. Met toenemende grootte van de tumor wordt deze behandeling moeilijker. Zoals reeds vermeld, worden bij de emboliebehandeling de bloedvaten doorgesneden, zodat de voedingsstof-verzorging van de kankercellen wordt verhinderd en op deze wijze de kwaadaardige cellen afsterven. Een soort uithongeringstechniek. De met veel levenskracht voorziene cellen lijden grote schade, sluiten zich echter snel aan op andere bloedbanen en worden vandaaruit verzorgd. Dus ook aan deze methode zijn grenzen gesteld. Bij leverkanker kan er geen sprake zijn van een goede werking van de medicijnen tegen kanker. In de vage hoop dat het misschien zal helpen, worden zulke middelen gewoonlijk wel verstrekt. De toestand van de zieke wordt echter spoedig slechter; de haren van de patiënt worden grijs of vallen zelfs uit, de algemene toestand gaat achteruit, de eetlust neemt af, hoofdpijnen doen zich voor.

Medicamenteuze kankerbehandelingen blijven zeker niet zonder resultaat. Zoals reeds eerder vermeld, tonen ze bij bepaalde kankervormen beslist een positieve werking. Zelfs bij leverkanker is dat zo. Zijn er werkzame methoden, dan is het meestal verstandig wanneer de arts zijn keuze op één kankermiddel laat vallen. Om een positieve werking te bereiken is een maandenlange inname nodig. Daarbij komt het tot een strijd waar men Of de kankercellen of - door de bijwerkingen - zichzelf doodt. In deze situatie heeft de toevoeging van een sterke anti-oxidant de allergrootste betekenis. Er bestaat daarom geen twijfel aan de noodzakelijkheid, gelijktijdig met een kankerpreparaat EM-X in te nemen. Daarnaast is er nog de bestralingstherapie, waarvan de kracht in het vernietigen van de kankercellen ligt. Helaas worden daarbij echter ook gezonde cellen vernietigd. Deze methode is derhalve een tweesnijdend zwaard. Ik zou u willen verklaren waarom dat zo is. Uiteindelijk is de bestralingstherapie daarom slecht, omdat deze het water in de menselijke cel ontleedt en op deze manier geactiveerde zuurstof laat ontstaan. Water

bestaat uit waterstof en zuurstof. De hoeveelheid water in het lichaam van een volwassene bedraagt 65 procent. Wordt nu dit lichaamseigen water (levenswater) bestraald, dan splitst het zich op en zet in grote hoeveelheden geactiveerde zuurstof vrij.

Wanneer men in dit opzicht van beschadigingen spreekt, zijn het niet de bestralingen op zich, maar de door de opsplitsing van het water ontstane geactiveerde zuurstof. Iets soortgelijks gebeurt bij de werking van de ultraviolette stralen van het zonlicht. Wordt gedurende een langere tijd de huid bloot gesteld aan ultraviolet licht, dan splitst het levenswater zich. Daar in de laatste jaren de ozonlaag van onze aarde, die de ultraviolette straling afzwakt, werd beschadigd, nam ook de hoeveelheid straling, die op de aarde neerkomt, toe.

Het gevaar van de zonnestrallen is in vergelijking met vroeger immens toegenomen. Vooral voor jonge mensen is het zeer gevaarlijk geworden om in de zomer op het strand in de zon te liggen. De huidvlekken die dan ontstaan, kunnen leiden tot huidkanker, omdat het ultraviolette licht het water splitst en daar door geactiveerde zuurstof in grote hoeveelheden vrijzet. Wie zich graag door ultraviolet licht laat bestralen, bevordert het voortijdig ouder worden van de huid en kanker. Ten aanzien van de door het ultraviolette licht aangerichte schade grijpen steeds meer landen in met tegenmaatregelen. In Australië vindt men aan de kust borden met het opschrift zoals: "De zon is niet jouw vriend". Basisschoolleerlingen moeten op weg naar school zonnebrillen dragen en worden geïnstrueerd "zich niet langer dan 30 minuten in de zon op te houden". In de bestralingstherapie worden deze voor de mens gevaarlijke stralen weliswaar kunstmatig gebundeld, hun 'inslaan' verzwakt echter onvermijdelijk het lichaam. Kortom: deze therapie laat de patiënt in één klap vijf tot tien jaar ouder worden. Hoe men het ook wil beschouwen, elke therapie voor leverkanker zit vol bedreiging. Hoe men dit gevaar ook 'behandelt', hetzij door een chirurgische ingreep, hetzij door een chemische behandeling, uiteindelijk ontstaat schade door geactiveerde zuurstof. Daartegen helpt als sterkste kracht de anti-oxidant EM-X.
Raadselachtige kanker - wat moet men doen?

In de afgelopen jaren zijn steeds meer mensen onder de afweging van de werkingen en gevaren van kankermedicamenten en bestraling tot de conclusie gekomen dat het beter is om *deze* methoden te mijden. Verontrust vragen zij dan: "Of men toch eerder moet opereren?" en wat dan daarna gebeurt. In het bijzonder bij een nog kleine tumor in een vroeg stadium wordt *gezegd*: "Die snijden wij er helemaal uit". Inderdaad wordt in dit vroege stadium kanker veelvuldig door verwijdering *genezen*. Men kan echter beter op dit vroege tijdstip: "Wanneer het slechts misschien kanker is" en sedert er EM-X is, met de beslissing tot operatie wachten. Er zijn *zoveel* soorten kanker, die in hun karakter en de behandelingsmethoden van dit ogenblik, verschillen. Een gemiddeld mens begrijpt kanker niet in zijn totaliteit.

Ik *zou* hier onder de aandacht willen brengen, dat 90 procent van alle soorten kanker een epidermis karakter heeft. Dat betekent, dat een epidermiskanker in het stadium van 'misschien kanker', dus in voorkankerstadium, ontdekt kan worden. Misschien adviseert een arts u op dit tijdstip een operatie. Naar mijn mening is het echter beslist beter *deze* eerst af te wijzen.

Er zijn goedaardige en kwaadaardige *gezwollen*, tot de laatste behoort kanker. De kwaadaardige *gezwollen* zijn medisch in met en *zonder* epidermis karakter te rangschikken. Bij de mens zijn huid, spijsverteringsorganen, ademhalingsorganen, etc. en hun oppervlakken onderverdeeld in opperhuidhistologisch en niet opperhuidhistologisch. Men beschouwt kankersoorten met epidermisstructuur als gunstiger behandelbaar, in tegenstelling tot de sarcomen (sarcomata), die geen opperhuidstructuur vertonen. Daarnaast is er bloedkanker, die op leukemie lijkt.

In dit boek is een medisch strikte onderverdeling niet noodzakelijk. Alle kwaadaardige *gezwellen* noemde ik kanker, waarvan meer dan 90 procent een epidermisch karakter hebben. Kanker in de spijsverteringsorganen, longkanker, baarmoederkanker, eierstokkanker, zijn alle epidermiskankers. Een kenmerk van een epidermiskanker is, dat het eerst tot een kankervorstadium komt. Dat is weliswaar nog geen kanker, maar men kan in dit stadium reeds prognostiseren, dat het tot kanker zal leiden. Een weefselproef onder de microscoop maakt dat duidelijk. Computer-tomografie-scanning en röntgenstralen stellen dit stadium nog niet vast. Bij een gezondheidsonderzoek is daarvan nog geen sprake. Pas wanneer de toestand is verslechterd, wordt kanker bij het opname-onderzoek in het ziekenhuis ontdekt. Dan heet het na het microscopisch onderzoek van de celmonsters: "Dat is niet verheugend". De fysiognomiek van de cel toont aan, dat er sprake zou kunnen zijn van kanker. Zulke kenmerken zijn als een toestand tussen kankerachtige en normale cellen te beschouwen. In de tegenwoordige kankerchirurgie wordt na de ontdekking van het voorstadium vaak naar het motto 'ontdekken en wegnemen' gehandeld. Nemen wij b.v. poliepen. Dat zijn gezwellen, die zich van het kankervorstadium onderscheiden. Zij bestaan uit geheel reguliere cellen. Zeker zijn er daarbij ook sommige, die in de toekomst een kanker karakter aan kunnen nemen. Echter, er bestaat geen reden om aan te nemen dat alle poliepen tot kanker moeten leiden. Toch domineert de ten dens tot een operatieve ingreep. Tegenover kankerverdenking is de gangbare houding: 'Aarzelen wordt bestraft'. Hoe vroeger kanker wordt ontdekt des te beter. De waarschijnlijkheid is groot, dat in twee, drie jaren uit het voorkanker stadium zich kanker in het vroeg stadium ontwikkelt. Ik meen echter, dat het altijd beter is, in het voorkanker stadium nog niet te opereren, want wij hebben thans EM-X ter beschikking. Het is veruit verstandiger eerst EM-X in te nemen en daarna de toestand deskundig te beoordelen, dan direct een operatie door te voeren. Bij een kankeroperatie verergert de situatie van de patiënt. Een operatie verzwakt de lichaamskrachten zeer. Succesvol of niet, een ingreep maakt in grote mate geactiveerde zuurstof vrij. Zelfs bij een volledige kanker verwijdering blijft de patiënt in de regel uitgeput achter. Men dient bij voorkeur te genezen zonder ingrepen in het lichaam te doen. Tot nu toe was dat niet mogelijk, echter kunnen wij thans met EM-X de lichaamseigen krachten een nieuwe impuls geven. Met het stijgen van de anti-oxidatie krachten groeien de zelfgenezings- en daarmee de immuniteitskrachten. Niets kan beter kanker vernietigen dan goed functionerende zelfgenezingskrachten. Er zijn vele voorbeelden waar geheel ongemerkt kanker door zelfgenezingskrachten werd overwonnen. Wie zich echter niet alleen op zijn zelfgenezingskrachten wil verlaten, zou gezegd moeten worden: "Denk eraan, er is Interferon en sedert kort ook nog het bekende Interferon 12". Beide hebben echter het na deel ernstige bijwerkingen te veroorzaken. Toch bezit ons lichaam de eigenschap Interferon en Interferon 12 zelf te produceren en wel zonder ernstige bijwerkingen! Het moet duidelijk worden, dat deze lichaamseigen speciale stoffen als zelfgenezingskrachten werken. De houding van de moderne geneeskunde tegenover kanker laat zich in één zin samenvatten: "Wat geopereerd kan worden, dient geopereerd te worden. Nietoperabel beperkt zich tot plaatsen waar men niet kan opereren". Ik bedoel wij zouden zover moeten komen, dat wij het genezen van kanker zo mogelijk zonder operatie dienen te bevorderen. In het voor stadium van kanker zou men het ongeveer één jaar lang met EM-X als de best mogelijk methode moeten proberen.

In de kankertherapie bevordert positief denken positieve resultaten. Nog iets speelt bij de maatregelen tegenover kanker een grote rol: De psychische factor. Depressies maken bij kanker alles alleen nog maar erger. Omgekeerd vergroot vriendelijke kalmte het aantal zogenoemde NK-cellen, die op hun beurt de kankercellen aanpakken. Bij stress ontstaat het hormoon cortisol, die de NK-cellen doodt. Zich ontspannen en glimlachen doen de NK-cellen weer opleven. Reeds lachen alleen al vergroot de afweerkrachten. Iedereen ondervindt bij het woord kanker stress. Wie dat bestrijdt, verloochent alleen zichzelf. Maar men zou daaraan moeten werken. Eén van deze concepten is de 'optimistische behandeling'. Zij is afkomstig van Dr. limo

Itami van het Shibata ziekenhuis in Kurashiki. Dr. Itami stuurde artsen en patiënten van de kankerafdeling naar Europa, om de Mont Blanc, de hoogste berg van dit continent, te bedwingen. Zij verdiepten de uitwisseling met buitenlandse kankerpatiënten om zichzelf nieuwe levensperspectieven eigen te maken en te realiseren.

Het leverde uitstekende resultaten op. Wat Dr. Itami ontdekte, namelijk 'genezing door lachen' kan iedereen nadoen. Dr. Itami toonde kankerpatiënten ski-comedies. Reeds twee uren later stelde men bij allen een vitalisering van de NK-cellen vast. Zelfs wanneer zij de Mont Blanc niet konden beklimmen, maar op zijn minst hadden gelachen, dan werd reeds succes geboekt. In China geldt al heel lang de spreuk: "Wie lacht en vriendelijk is, blijft jong, boosheid en verbittering versnelt de ouderdom". Dat betekent een glimlach maakt iemand weer jong, een boos woord kost een jaar leven. Door lachen ontstaat het hormoon endorphine. Het versterkt de weerstandskracht en de immuniteit tegenover kanker. Droefheid en woede brengen door noradrenaline en adrenaline geactiveerde zuurstof in beweging hetgeen wederom met schaden voor de gezondheid is verbonden (neurotransmitters). De beste voorzorg tegenover kanker is en blijft daarom een open persoonlijkheid, die het lachen niet vergeet en die opgewassen is tegen wat op hem afkomt. Wie dit alles nastreeft, heeft een traject voor zich om zijn gezondheid te bewaren en een hoge leeftijd te bereiken. "U moet niet bezeten zijn van de gedachten over kanker, denkt u positief aan de toekomst". Dat zijn de kernpunten van Dr. Itami's praktische geneesmethode. Precies hetzelfde is ook met EM-X te bereiken. Ik zou graag iemand de betekenisvolle werkingen van EM-X demonstreren. Dan moet ik de omgeving van de betreffende persoon op een positieve manier erbij betrekken, want alleen dan doen zich de beoogde werkingen snel voor. Terloops vraag ik deze personen of ze een keer EM-X willen proberen. Wanneer men naar het 'waarom' vraagt, dan moet men succesvolle voorbeelden aanhalen om vertrouwen en verwachting in EM-X te wekken. Positieve werkingen zijn snel te verwachten als ook het hart van de patiënt erbij betrokken is. Koestert men daarentegen twijfel aan EM-X of men houdt het voor ongeloofwaardig, dan wordt de werking enorm verkleind. Dat is in overeenstemming met de logica van het oeroude principe: "Ziekte ontstaat eerst in de geest". De werking van EM-X drukt zich al naar gelang de ziekte-toestand en de lichamelijke constitutie bij iedereen anders uit. Bij de ene blijkt de werking reeds na een week, anderen kunnen het vijf, zes maanden drinken zonder dat er iets verandert. Zelfs wanneer een individueel persoon niet het gevoel heeft dat EMX bij hem iets bewerkstelligt, dan heeft hij toch zijn lichaam een zeer werkzame anti-oxidant gegeven, die met zekerheid op één of ander tijdstip goede resultaten zal brengen. Men kan EM-X niemand opdringen. Mensen met een zekere verwachting zullen vanaf een bepaald tijdstip helder en duidelijk de werking van EM-X kunnen waarnemen. Voor diegene, die deze zekere verwachting niet heeft en stopt, omdat hij meent niet zolang te kunnen wachten op resultaten, blijft slechts een beklagenswaardig "ach ja" over.

EM-X wordt het machtigste wapen van de preventieve geneeskunde. Kanker is een ziekte van het gehele lichaam. De meest verschillende delen kunnen door kanker worden aangetast. Wie door kanker ziek wordt, zegt meestal heel algemeen dat hij kanker heeft, ongeacht of het hierbij gaat om lever- of longkanker. De moderne geneeskunde is echter 'orgaangeneeskunde', dus heeft men hartproblemen, dan is men hartpatiënt, heeft men maagklachten, dan heeft men een maagziekte, etc. Deze geneeskunde poogt direct op het zieke deel in te werken. Daarom zijn in de moderne kankertherapie technieken ontwikkeld, die rechtstreeks op het door kanker ziek geworden deel inwerken. Niet zelden leidt dat tot een gedeeltelijke genezing, maar de patiënt als geheel herstelt niet. Tenslotte zijn alle lichaamscellen sterk beïnvloed, zodat de schade ten opzichte van de genezing van de ziekte zwaarder weegt. Met betrekking tot zo'n beschadiging zeggen de specialisten, die aan de top van het huidige onderzoeksgebied staan: "Wij hebben het totaalbeeld over het hoofd gezien". Zij erkennen op zijn minst dat de allesomvattende beschouwing een hernieuwde overweging waard is. Daarom zou de kankerbehandeling moeten

veranderen. In toenemende mate is men van mening dat, naast de methoden van de moderne geneeskunde, alle andere behandelwijzen, die tot genezing van kanker kunnen bijdragen, benut moeten worden. Bij deze gedachtegang speelt EM-X een centrale rol, omdat het op ieder specifiek orgaan een specifieke werking uitoefent en gelijktijdig de levenskracht van het gehele lichaam vergroot. Tot nu toe raadplegen veel mensen bij confrontatie met hun kanker nog de moderne geneeskunde en worden dienovereenkomstig behandeld. Wanneer daarbij alles verkeerd is gelopen, wordt op methoden buiten deze normen teruggegrepen.

Dan komen zij in mijn ziekenhuis, waar EM-X wordt toegepast. Meestal gaat het om patiënten met kanker in het eindstadium, voor wie niets meer gedaan kan worden en aan wie alleen nog maar medicijnen worden verstrekt, die tot op dat moment geen gunstige resultaten hebben opgeleverd. Misschien is het aantal genezingen van kanker aanmerkelijk te vergroten, wanneer direct na het vaststellen van kanker met de inname van EM-X wordt begonnen. Daarmee zou zeker het aantal patiënten, dat lijdt onder de sterke bijwerkingen van medicijnen kunnen worden verminderd. Bovendien is kanker een ziekte, die twintig, dertig jaar nodig heeft om uit te breken. Iedereen voedt van jeugd af aan kanker in zijn lichaam. Een ieder dient ook, zolang hij gezond is, EM-X in kleine hoeveelheden te drinken om de door ouderdom en levensstijl verminderde anti-oxidatieve kracht van het lichaam te vergroten en de waarschijnlijkheid van kanker te verminderen.

Gelukkig is EM-X geen geneesmiddel. Het is (in Japan) gemakkelijk te verkrijgen. Voor een frisdrank is de prijs zonder twijfel nogal hoog. Om de gezondheid in stand te houden, behoeft men echter slechts geringe hoeveelheden te drinken. Daarbij vergeleken is de financiële belasting gering. Mensen, die de ongewone werkzame kracht van EM-X reeds kennen en het ter wille van hun gezondheid geregeld drinken, vergroten de kans om geen kanker of andere ernstige ziekten te krijgen. Het ligt voor de hand, dat de kwintessens van de geneeskunde is: het voorkomen van ziekte. EM-X geeft

de mensheid een sterk wapen in handen om daadwerkelijk preventieve geneeskunde te kunnen bedrijven.

Samenvatting van het eerste hoofdstuk

1. Met de kennis van de moderne geneeskunde is kanker niet uit te roeien. EM-X kan echter in vele gevallen helpen.

2. Men dient het gebruik van EM-X na een operatie aan te bevelen, omdat het weer oplaaien van kanker kan indammen.

3. EM-X is een substantie met een geweldige anti-oxidatieve kracht. Het bevordert een toename van de kracht tot zelfgenezing en helpt hiermede bij kanker en andere ziekten.

4. Wanneer een patiënt de werking van EM-X bemerkt, moet de inname onvoorwaardelijk worden voortgezet.

5. Er zijn gevallen waarbij een krachtige werking tot verbetering zich niet duidelijk voordoet. Dat ligt aan het lichaam, resp. aan de krachten van zelfgenezing van de betreffende patiënt. Wanneer EM-X traag werkt, moeten andere stoffen, die de anti-oxidatieve kracht bevorderen, ook worden ingenomen.

6. Bij mensen, die door kanker ziek worden, alhoewel zij een dieet volgen, neemt geheel tegen hun verwachting in, het niveau van hun lichaamseigen anti-oxidatieve kracht af en hun SOD

productie is slecht. Kanker is vaak het resultaat van de ongelijke strijd tussen geactiveerde zuurstof en de anti-oxidanten in het lichaam.

7. Om de pijn bij kankerpatiënten in het eindstadium te verzachten, wordt EM-X ingezet.
8. EM-X vermindert niet alleen de bijwerkingen van de medicijnen tegen kanker, doch vergroot zeer duidelijk hun werkzaamheid.
9. Er bestaat geen noodzaak voor een operatie in het voorkankerstadium, omdat door de inname van EM-X de waarschijnlijkheid van een verbetering wordt vergroot.
10. Kanker is soms zonder operatie te genezen. De sprongsgewijze toename van de anti-oxidatieve kracht door EM-X geeft aan de krachten van zelfgenezing een enorme stimulans.
11. Het menselijke lichaam lijkt op een fabriek, waarin verschillende lichaamseigen medicijnen worden geproduceerd. Interferon en Interferon worden door het lichaam zelf geproduceerd.
12. Door veel te lachen worden NK-cellen geactiveerd, die de geactiveerde zuurstof onder controle houden.
13. Het maakt zeker verschil of men in de werking van EM-X gelooft of niet!
14. De behandelingsmethoden bij kanker veranderen voortdurend. Het is tijd om, naast de methoden van de moderne geneeskunde, zich ook te wenden tot werkzame alternatieve geneesmethoden, om vast te stellen wat deze kunnen doen.
15. Met de voortdurende inname van EM-X om de gezondheid in stand te houden, wordt onbewust ook kanker tegengewerkt.
16. Met EM-X krijgt de mensheid voor de eerste keer in haar geschiedenis een werkzaam wapen voor preventieve geneeskunst in handen.

Waarom EM-X werkt

Waarom geneest een frisdrank ernstige ziekten? In het eerste hoofdstuk heb ik aan de hand van klinische gevallen aangetoond, hoe EM-X in het bijzonder bij kanker werkzaam is. In dit hoofdstuk behandel ik nu de vraag, waarom EM-X als niet-medicijn zulke werkingen veroorzaakt. Ik zal proberen de tot nu toe bekende feiten aanschouwelijk voor te stellen. Weliswaar moet ik spijtig genoeg bekennen, dat bij het opstellen van de medische onderzoeksgegevens, Japanse bronnen ontbreken. Dr. Mandok Ghoneum van de Drew University of Medicine and Science in Los Angeles, CA, heeft met de in februari 1995 in Hawaii op de derde gemeenschappelijke conferentie van de Amerikaans- Japanse maatschappij voor kankeronderzoek gepubliceerde onderzoeksberichten grote verdienste verworven. Hij en de ontdekker van EM-X, Prof. Dr. Teruo Higa, van de Ryukyus Universiteit, presenteerden de resultaten van hun gemeenschappelijk onderzoek. Als conclusie leest men daar: "EM-X is een nieuw immunologisch medicijn zonder bijwerkingen". Het onderzoek van de door EM-X bewerkstelligde veranderingen in de door kanker aangetaste cellen schetst de werking van EM-X op de NK-cellen, die de dodelijke strijd tegen de kankercellen leiden. Sedertdien is het onderzoek verder gegaan. Daaruit blijkt, dat EM-X significant de activiteit van de NK-cellen, B-cellen, T-cellen en de cellen van het immuun systeem, verder de activiteit van de veelvraatcellen (macrophagen) verhoogt. Het bevestigt, dat EM-X bij elke ziekte een positieve werking uitoefent. Ik heb in mijn kliniek de concrete ervaring opgedaan, dat EM-X bij alle vormen van kanker, suikerziekte, hartziekten, nierziekten, hoge bloeddruk, de ziekte van Alzheimer,

chronische reuma, atopie-huidontstekingen, astma, etc. een significante verbetering te zien geeft.

Echter EM-X is eigenlijk niet meer dan een eenvoudige frisdrank. Het is noch als medicijn erkend, noch zijn de bestanddelen en de werkwijze door de gangbare opvattingen van de moderne geneeskunde erkend. Ik bezit geen gegevens die als bewijsstukken voor de wetenschappelijke discussie kunnen dienen om specialisten tot een andere mening te brengen.

De theorie heeft in de klinische praktijk zonder twijfel recht van bestaan. Boven alles gaat immers als doel; de genezing van de patiënt. Daarop dient alles gericht te zijn. En dat is tenslotte alleen proefondervindelijk te doen. In het volgende gedeelte zal ik uiteenzetten, waarom ik ernstige kankerpatiënten op de hoogte heb gebracht van EM-X en waarom zij het moeten innemen. Op welke wijze en in hoeverre werkt het? Zijn de genezende krachten ervan te vatten? Afsluitend zal ik, ondanks mijn beperkte kennis, proberen enige conclusies te trekken. In het bijzonder zou ik de geweldige anti-oxidatieve krachten van EM-X op gepaste wijze naar waarde willen schatten. Een medicamenteuze werking van EM-X is als zodanig niet te bewijzen, maar de sterke anti-oxidatieve werking zonder meer wel. In het reeds genoemde onderzoeksbericht van Dr. Ghoneum werd de activering van de immuuncellen als feit erkend. Alleen is tot nu toe niet helemaal duidelijk welke bestanddelen van EMX daarvoor verantwoordelijk zijn.

EM-X helpt bij ziekten, waar de moderne geneeskunde moeilijkheden heeft. Gezonde mensen drinken EM-X vanwege de gezondheidsbevorderende en regeneratieve werking. In dit opzicht is EM-X een uitermate ongewoon product. Natuurlijk gaan er ook stemmen op die op het placebo-effect willen wijzen. Naar hun mening zou men ook in de werking van tarwe-vermicellimeel kunnen geloven. Professor Higa, de ontdekker van EM-X, sluit dit effect overigens geheel uit en ik stem volledig met hem in. Het placebo-effect vereist een van te voren bepaald begrip, dat in deze vorm alleen voor mensen

geldt, maar bij dieren niet opgaat. EM-X toont echter zijn markante werking ook bij dieren. Bij koeien, honden, varkens en kippen werkt het absoluut op dezelfde manier als bij mensen. Wanneer nu EM-X op een breed werkteerrein zo vele ziekten kan bestrijden, dan hebben al deze ziekten slechts één gemeenschappelijke grondoorzaak en is het duidelijk, dat men ook slechts één behandelwijze en één preventieve methode nodig heeft. Wat is de belangrijkste oorzaak van ziekten? Het is geactiveerde zuurstof. Medisch gezien worden alle ziekten veroorzaakt door oxidatie als gevolg van geactiveerde zuurstof. Dientengevolge moet het mogelijk zijn om met behulp van anti-oxidanten deze oxidatie te verhinderen, resp. de invloed er van te verminderen om een verbetering in het ziektebeeld te bereiken en om de jeugdigheid en de gezondheid te bewaren. Op basis van de huidige kennis is EM-X het sterkste anti-oxidant dat bekend is.

Een anti-oxidant, die de boosdoener 'geactiveerde zuurstof' klein krijgt. We hebben nu geactiveerde zuurstof als veroorzaker van een groot aantal ziekten vastgesteld. Wat is dan nu het ware gezicht van geactiveerde zuurstof? Staat u mij toe uitvoerig in te gaan op deze vraag. Wij mensen leven, omdat wij zuurstof inademen. De zo aan het lichaam toegevoerde zuurstof wordt door de rode bloedlichaampjes naar alle delen van het lichaam getransporteerd.

De voedingsstoffen, die wij opnemen produceren energie door verbranding (oxidatie) met zuurstof. Daarbij ontstaat ook geactiveerde zuurstof. Dat aandeel bedraagt ongeveer 2 procent van de ingeademde zuurstof. Wanneer zuurstof op zich goed is, waarom is dan geactiveerde zuurstof slecht? Omdat daarin een sterke factor werkzaam is, die stoffen laat oxideren. Deze factor helpt de witte bloedlichaampjes om de in het lichaam binnengedrongen ziekteverwekkers af te vangen en te doden. In dit opzicht is geactiveerde zuurstof een 'goede helper' datzelfde

geldt wanneer in geval van ziekte na het innemen van medicijnen een beetje geactiveerde zuurstof ontstaat. Hematofine is een sterk fluorescerende stof die zich ophoopt in kankercellen. Ingebracht in het lichaam, worden de kankercellen door de fluorescentie goed zichtbaar. Bij baarmoederkanker wordt deze stof ingezet, omdat deze stof zich ophoopt in de baarmoederhals. Wanneer nu laserstralen deze baarmoederhals treffen, dan ontstaat geactiveerde zuurstof, die de kankercellen in de baarmoeder doden. In dit geval speelt geactiveerde zuurstof zeker een positieve rol. In vele andere gevallen wordt deze geactiveerde zuurstof echter een boosdoener en beschadigt het lichaam.

Waar wordt geactiveerde zuurstof geproduceerd? In het binnenste van de cel. De adequate energieproductiefabriek noemt men mitochondriën. Hier reageren de voedingsstoffen met zuurstof, waardoor voortdurend brandstof in de vorm van druivensuiker wordt verbruikt. Deze wordt in ATP (= energie) omge- vormd. Zolang wij mensen leven, hebben wij energie nodig. Daarbij produceren wij ook voortdurend geactiveerde zuurstof. Deze in de mitochondriën geproduceerde geactiveerde zuurstof heeft zo'n sterke oxidatie-kracht, dat daardoor de genen in het binnenste van de cel beschadigen en tot verwekker van kanker en vele andere ziekten worden. Geactiveerde zuurstof verbindt zich met onverzadigde vetzuren en er ontstaan verzadigde vetzuren. Deze staan ervoor bekend verouderingsprocessen, beroertes, hartziekten en andere ouderdomsziekten te bevorderen. Zulke boosaardige acties van geactiveerde zuurstof staan buiten kijf. Maar het lichaam is niet weerloos. Natuurlijk bezit het lichaam verdedigings-mechanismen om zich tegen de door de geactiveerde zuurstof bewerkstelligde gevaren te beschermen. Met behulp van de reeds genoemde SOD en enige 'stofzuigers' (radicalen vangers) weert het lichaam zich tegen de geactiveerde zuurstof. Deze 'stofzuigers' zijn anti-oxidanten. Bij het ontstaan van grote hoeveelheden geactiveerde zuurstof zijn de lichaamseigen anti-oxidanten niet meer in voldoende mate toereikend. In dit geval moet het lichaam van buitenaf voorzien worden van deze stoffen.

Voorbeelden hiervan zijn vitamine C, vitamine E, betacaroteen, flavonoïden en polyfenolen. Bij de toevoer van buitenaf kan de opname problematisch zijn. Stoffen met een hoogmoleculair gewicht kunnen door de darm niet volledig worden verwerkt. Stoffen met een moleculair gewicht van meer dan 5000 helemaal niet. Zo is bijvoorbeeld het genoemde flavonoïd één van de ongeveer 3000 in bladeren van planten voorkomende kleurstoffen. In een eiwitverbinding bedraagt het moleculair gewicht van flavonoïden 20.000, zodat het niet door het lichaam kan worden op genomen. Het in pompoenen, wortelen en zeegrass voorkomende betacaroteen ligt ook boven de 5000, dat kan echter in bepaalde mate toch worden opgenomen. Het in thee en sesam voorkomende polyfenool beschikt over geweldige anti-oxidatieve krachten, maar ook hier zijn aan de opname grenzen gesteld. Dat betekent, dat de benodigde hoeveelheid anti-oxidanten in voedingsmiddelen voorhanden zouden kunnen zijn, maar niet in hun geheel door het lichaam worden opgenomen. Zonder overdrijving kan worden beweerd, dat de opname van anti-oxidanten in grote hoeveelheden slechts mogelijk is met behulp van EM-X. Wanneer dus in het menselijke lichaam voortdurend geactiveerde zuurstof ontstaat, dient de antioxidatieve kracht een niveau te hebben, die de geactiveerde zuurstof onder controle houdt, zodat deze geen schade aanricht en de gezondheid behouden blijft. De strijd tussen ziekte en gezondheid wordt door de verhouding van de totale hoeveelheden geactiveerde zuurstof en de anti-oxidanten bepaald. De grootste hoeveelheid behaalt de overwinning. Waarom heeft EM-X zo'n sterke anti-oxidatieve werking? Staat U mij toe te spreken over patiënten die lijden aan kanker en suikerziekte. Er bestaat de reeds genoemde hypothese, dat bij deze patiënten gedurende het verloop van een bepaalde periode de hoeveelheid geactiveerde zuurstof in het lichaam de hoeveelheid anti-oxidanten overtreft. Waar is hiervan de oorzaak te zoeken? Geactiveerde zuurstof ontstaat bij de productie van energie; daarnaast is er nog een reeks van oorzaken. De meest virulente 'kwaadaardige' oorzaak is de eerder genoemde radioactieve straling. Wordt men

blootgesteld aan radioactieve straling dan ontleedt het levenswater zich en brengt grote hoeveelheden geactiveerde zuurstof voort. Ultraviolet licht kan hetzelfde fenomeen veroorzaken, echter niet in dezelfde omvang. Bovendien stimuleren tabak en alcohol het ontstaan van geactiveerde zuurstof. Wanneer overmatig drinken en roken bij volwassenen ziekten oproept, ligt dat uiteindelijk aan de geactiveerde zuurstof. Datzelfde geldt voor chemische smaakversterkers in levensmiddelen en ook voor chemische medicijnen. Daarnaast veroorzaakt overmatige negatieve stress geactiveerde zuurstof. Bij wie ontstaat dan geactiveerde zuurstof? De oorzaken van het ontstaan zijn al naar gelang het persoonlijke milieu en de ruimtelijke omgeving verschillend.

De meningen hierover lopen sterk uiteen. Er zijn mensen, die zware drinkers zijn en toch gezond blijven. Anderen hebben nog nooit een sigaret gerookt en krijgen longkanker. Het belangrijke verschil ligt in de verschillende levensinstelling en levensstijl. Het probleem doet zich voor na het optreden van een ziekte, wanneer geactiveerde zuurstof in overmaat ontstaat. Dan dient een dienovereenkomstige hoeveelheid anti-oxidanten te worden ingenomen. Dit vereist bijzondere aandacht. In het geval van ernstige moeilijk te genezen ziekten, zoals kanker, moet de verminderde hoeveelheid aan lichaamseigen anti-oxidanten, zoals SOD in aanmerking worden genomen. Daar in het lichaam de eigen productie van SOD en andere anti-oxidanten met het bereiken van het veertigste levensjaar voortdurend afneemt, moeten deze noodzakelijkerwijze van buitenaf worden aangevuld. Daarbij bevordert elke ziekte ook het ontstaan van geactiveerde zuurstof. In het bijzonder bij kanker wordt agressieve geactiveerde zuurstof geproduceerd. Dan moeten anti-oxidanten in nog grotere hoeveelheden worden ingenomen - hier komt EM-X aan zet. Wat gebeurt er nu in het lichaam bij inname van EM-X? Dit complexe proces begrijpen wij tot nu toe niet in voldoende mate. Volgens het reeds eerder genoemde onderzoeksresultaat van Dr. Ghoneum worden de imuuncellen geactiveerd. Vandaar luidt mijn overeenkomstige gevolgtrekking, dat EM-X een krachtige impuls uitoefent in de richting van het doen herleven van lichaamskrachten. Heeft EM-X misschien zo'n sterke werking dat het de lichaamseigen geactiveerde zuurstof laat verdwijnen? De anti-oxidatieve kracht verhindert elke oxidatie van stoffen. Juist dat bewerkstelligt EM-X. Daarbij moet men weten, dat EM-X uit Effectieve Micro-organismen (EM) wordt gewonnen. Ik ben in mijn proloog reeds kort daarop ingegaan: Het zijn voor de mens nuttige regeneratieve micro-organismen, die het leven weer laten opbloeien. Concreet gezegd zijn dat fotosynthetiserende bacteriën, melkzuurbacteriën, schimmels en gisten, (die alle nuttig zijn voor het leven van mens, dier en plant) - die met elkaar leven in een vloeibaar medium (EM). EM laat planten sneller groeien, fermenteert tot verrotting neigend afval en zuivert verontreinigd water. Wie niets afweet van EM-X, kan zich nauwelijks voorstellen, dat zo'n product bestaat. EM wordt al in meer dan honderd landen in de praktijk ingezet en heeft zich in buitengewone mate als betrouwbaar en deugdelijk bewezen, vooral in de landbouw. Met het verschijnen van EM dienen de leerboeken van de microbiologie te worden herschreven. Juist, omdat EM zo revolutionair is, wordt door conservatieve kringen de erkenning tot nu toe geweigerd. Ook bestaat helaas de ervaring, dat de promotie van een landbouw zonder chemische pesticiden en kunstmeststoffen ernstige belemmeringen in de weg worden gezet.

De grote belangen van deze middelen willen klaarblijkelijk verhinderen, dat een gezondere manier van agrarische productie populair wordt. Desalniettemin heeft het hergebruik van bio-afval als meststof met behulp van EM een nieuwe beweging in de bevolking van mijn stad en in vele andere Japanse steden in het leven geroepen. Volgens Professor Higa, de ontdekker van EM en EM-X, ligt de sleutel tot deze nieuwe gebruiksmogelijkheden in de anti-oxidatie. In het volgende gedeelte zal ik Professor Higa's theorie over anti-oxidanten samenvatten. EM-X is een concentraat met de goede eigenschappen van EM. Hoe ontstaat uit sojabonen miso en sojasaus zonder dat ze verrotten? Omdat anti-rottingskrachten, werkzame anti-oxidanten aan het werk zijn. Geeft men aan de sojabonen micro-organismen, die sterk oxiderend werken, dan

ontwikkelt zich verrotting met een kwalijk riekende geur. Uiteindelijk vormt zich zelfs een hoge concentratie giftige stoffen. De sojaboon bevat een specifiek door micro-organismen geproduceerd aminozuur dat ook de functie van een medicijn kan aannemen. Miso werkt bijvoorbeeld bij brandwonden. De werking van radioactiviteit wordt eveneens afgezwakt. Beide zijn functies van anti-oxidatie. Hierdoor zal niets verrotten, het leidt niet tot oxidatie - dat is de werking van Effectieve Micro-organismen (EM).

Samenvattend

Waar dan ook de ontelbare micro-organismen door de dominante werking van effectieve micro-organismen wordt aangevoerd, komen bacteriën alle terug op de weg van regeneratie. Worden ze echter door de schadelijke bacteriën gedomineerd, dan geraken ze op de weg van degeneratie. De meeste micro-organismen zijn echter 'neutraal' en kunnen zich zowel naar de ene als ook naar de andere zijde ontwikkelen. Dat zou ik graag aan de hand van een voorbeeld verklaren: keukenafval stinkt in de zomer reeds na anderhalve dag, omdat verrottingsbacteriën binnen dringen en afbraak produceren. Deze organismen treft men overal dagelijks aan. Voegt men echter EM bij het keukenafval, dan stinkt het niet meer na een halve dag, niet naar één dag en ook niet na twee of meer dagen. Waarom? Omdat micro-organismen in EM het afval tot fermentatie in plaats van tot verrotting brengen. In plaats van iets dat stinkt, ontstaat zoiets als ingelegd zoetzuur (op deze wijze produceert men ook zuurkool of andere zoetzure groenten). Het organisch afval fermenteert door en door. Dit proces wordt door de anti-oxidatieve krachten bewerkstelligd. De micro-organismen in EM hebben opmerkelijke anti-oxidatieve krachten. Traditionele Japanse levensmiddelen zoals miso, sojasaus, sake, etc. benutten de werkingsvolle anti-oxidatieve krachten van micro-organismen. Bij deze traditionele spijzen heeft men een bepaalde chemische reactie tot doel, waarbij het meestal voldoende is alleen de specifieke bacteriesoort te activeren om dat doel te bereiken. Bijvoorbeeld voor de productie van natto moet men nattoschimmels hebben, in geval van vergiste sojabonen zijn het de sojabonenschimmels, bij zuurkool zijn het melkzuurbacteriën, bij sake en miso zijn het gisten. Het is maar goed, dat deze kleine helpers er zijn. Prof. Higa heeft deze voor de fermentatie van levensmiddelen noodzakelijke micro-organismen samengebracht en met succes een milieu geschapen waarin ze alle kunnen co-existeren. Het in de agrarische productiesector succesvol werkzame EM bestaat uit 80 verschillende species. De bijzonderheid van EM ligt juist daarin, dat in deze door zuurstof gedomineerde wereld aërobe (die zuurstof nodig hebben om te leven) en anaërobe (zonder zuurstof levende) micro-organismen samenleven. Het druist weliswaar in tegen ieder tot nu toe geldend begrip. In werkelijkheid passen de beide groepen echter goed bij elkaar, wisselen voeding uit en bouwen een situatie op, waar zij onder anaërobe voorwaarden dan gemeenschappelijk bestaan. EM was oorspronkelijk bedoeld tot nut van mensen, dieren en planten. De anti-oxidatieve kracht van EM was altijd zeer sterk.

Wat zo verrassend is en de werking vergroot, is de aanwezigheid van anaërobe micro-organismen. Deze anaërobe micro-organismen verdragen immers geen zuurstof. In onze huidige wereld is echter 99 procent van de micro-organismen aëroob, dus micro-organismen die zuurstof nodig hebben. Anaërobe micro-organismen zijn slechts buitenstaanders. Gedurende een lange periode na het ontstaan van onze planeet waren zij echter de oervaders van het leven. Op de nieuw ontstane aardbol was geen zuurstof. De aarde was gehuld in waterdamp, koolstof en ammoniakgassen. De anaërobe micro-organismen worden als nucleaire cellen en kiemcellen van alle toenmalige levensvormen beschouwd. Alleen deze bacteriën gelukte het onder temperaturen van enige honderden graden Celsius de noodzakelijke weerstand op te brengen en te overleven. Deze anaërobe micro-organismen vreten koolstofgas en ammoniak en scheidden zuurstof, stikstof en water uit. Daar zij zo prachtig gedijden en zich vermeerderden, vonden ze later niet meer voldoende voeding. Nu begonnen de aërobe micro-organismen ervoor in de plaats te komen. Voor de eerste van hen was zuurstof nog giftig. Ten

behoefte van een betere aanpassing en neutralisering van de zuurstoffobie ontwikkelde zich zogenoemde anti-oxidatiegenen. Daardoor konden ze zuurstof verdragen. Daarna kwam spoedig het tijdperk van onze aërobe micro-organismen, die zonder zuurstof niet kunnen leven. Maar de anaërobe micro-organismen werden niet volledig uitgeroeid. Diep in de aarde of in de diepzee vonden zij hun leefklimaat zonder zuurstof. Wat daar zo stil voor zich verder leeft, zijn onze oudbekende anaërobe micro-organismen. Gedurende langere tijd waren zij in ons milieu slechts uiterst zelden aan te treffen, maar geheel verdwenen waren ze niet. Wanneer nu in EM aërobe en anaërobe micro-organismen bij elkaar komen, dan gebeuren de meest ongewone dingen. Anaërobe micro-organismen vormen langzamerhand buitengewone anti-oxidatieve kwaliteiten. Bijvoorbeeld vormen de fotosynthetiserende micro-organismen, die het grootste aandeel in EM uitmaken, vitamine C en E. Zij nemen de uitscheidingsstoffen van de aërobe micro-organismen als voeding en scheiden anti-oxidanten af. Dientengevolge wordt EM in het natuurlijke milieu een sterke anti-oxidant, die door onze fantasie niet kan worden beschreven. In EM-X zijn de in EM ontstane anti-oxidanten geconcentreerd en men kan EM-X drinken. Zijn sterke anti-oxidatieve kracht is zo iets als een additioneel geschenk.

Veel mensen nemen het voor de landbouw ontwikkelde EM in. Ik hoop dat ik in het voorgaande hoofdstuk uitvoerig duidelijk heb gemaakt, waarop de onvergelykelijke anti-oxidatieve kracht van EM-X berust. Ik zou nu aan de belangrijke punten bij het gebruik van EM-X willen refereren. Vraag nummer 1 is: "Tot op welke hoogte is EM-X uit het oogpunt van gezondheid onbedenklijk?" De zekerheid van EM-X is door vele proeven aangetoond. Aan de medische faculteit van de Drew Universiteit van Californië werd onderzoek gedaan naar een eventuele snelle of langzaam toxische werking. Het instituut voor onderzoek van micro-organismen in Hokuri en diverse openbare onderzoeksorganisaties in het buitenland hebben vastgesteld, 'dat EM generlei schadelijke micro-organismen bevat. Het gaat slechts om micro-organismen, die ook in de voedingsmiddelenveredeling worden gebruikt. EM kan zonder bedenkingen worden ingezet'. Een geruststellende beoordeling. Sinds de ontdekking van EM zijn inmiddels 19 jaren verstreken. Sedertdien wordt EM niet alleen in Japan, doch in meer dan 100 landen ingezet. In geen enkel land is tot nu toe de veiligheid en de werkzaamheid van EM in twijfel getrokken. Voor EM, noch voor EM-X bestaat enige aanleiding om aan de gezondheidsaspecten te twijfelen. Dat kan ik terecht beweren. Neem EM, dat als bodemverbeterend middel wordt ingezet, dan leest men op het etiket: "Geen drank voor humaan gebruik. Geen verantwoording bij schade door gebruik buiten het gebruiksdoel".

Ondanks deze voorbehoudsclausule drinken vele mensen het. Prof. Dr. Teruo Higa heeft in zijn boek: "Een revolutie voor de redding van de aarde - Met Effectieve Micro-Organismen (EM) de problemen van onze wereld oplossen", het volgende geschreven. "Ik drink sedert 16 jaar EM, sedert 6 jaar additioneel EM-X. In deze tijd behoefde ik, de tandarts uitgezonderd, geen arts te bezoeken, laat staan een ziekenhuis. De gehele familie drinkt EM-X. Allen zijn kerngezond. Voordat EM-X regelmatig werd ingenomen, moesten iedere maand één of twee familieleden naar het ziekenhuis." Sedert er EM is, worden daarmee niet alleen planten en dieren, maar ook mensen van ziekten genezen. Vooral wordt het gezondheidsonderhoudende aspect gewaardeerd. Daar het echter als een eenvoudig handelsproduct te verkrijgen is, wordt het door velen argwanend bekeken. Zij kennen EM niet! Enige jaren geleden zijn boeren begonnen EM in kleine hoeveelheden te drinken. Zij mengden het met honing of melk. Aangebracht op de huid geneest het atopie (huidontstekingen), jarenlange problemen met verstoppingen verdwenen, maagzweren werden genezen. Een hele reeks genezingsberichten werd reeds gepubliceerd. Als arts mag ik de aanbeveling om EM te drinken niet uitspreken. In een vorig werk heeft Professor Higa uiteengezet, dat 'In het algemeen het drinken geen schade kan aanrichten. Zij doen het echter op eigen verantwoording'. EM heeft de kracht darm-micro-organismen in 'goede' stammen om te vormen. Bewijs hiervoor is de veranderde geur van de ontlasting na inname van

EM. Bovendien wordt de kleur geler, dus gezonder. EM bevordert ook de stoelgang. Deze veranderingen zijn begrijpelijk. Wat betekent: "EM verbetert de bodemkwaliteit?". In de bodem leeft een aantal micro-organismen. Sommige zijn nuttig doordat ze de planten helpen te gedijen. Andere, schadelijke, doen precies het tegendeel. Met schadelijke micro-organismen kunnen planten in gezonde bodem niet groeien. Voegt men echter nu nuttige micro-organismen in voldoende mate in de vorm van EM toe, dan zal zich na een tijd een soort machtsstrijd ontwikkelen, waarin de nuttige micro-organismen overwinnen en de planten goed gedijen. Precies hetzelfde is de situatie in de darm van mensen. Daar vestigen zich voortdurend meer dan honderd verschillende soorten micro-organismen. De goede en de slechte voeren alsmaar strijd om de superioriteit. Personen met verstopping of een zwakke darm staan onder de invloed van slechte microorganismen. Verstrekt men deze mensen de nuttig werkende EM Effectieve Micro-Organismen, dan zullen zij als een soort hulpleger de goede micro-organismen te hulp schieten, de darm veroveren en een spoedige gezondheid bewerkstelligen. Hoewel EM een bodemverbeteraar was en is, werd het heimelijk reeds als drank gebruikt. Dit toont zijn geweldige anti-oxidatieve kracht en zijn effectieve werking. EM noch EM-X geven aanleiding tot enige bezorgdheid over schadelijke bijwerkingen.

Met EM-X kan zich onmiddellijk een positieve werking voordoen. Ik zou graag een ander belangrijk punt in het gebruik van EM-X bespreken. De positieve resonanties. Direct na het inname-begin kan het tot slaperigheid, diarree en koorts leiden. Ik noem dat positieve resonantie. Zo'n reactie doet zich ook voor bij vele traditionele Chinese medicijnen. Mensen, die tot nu toe nog nooit tincturen van Chinese medicijnen hebben gedronken, schrijven de lichamelijke veranderingen aan deze invloed toe. Het komt voor dat de ziekte zich verergert. In het geval van een leverzieke patiënte hoopte zich in één maand na het begin van inname van EM water op in de buik. De waarden van de leverfunctie duiden op een verslechtering. Wij hadden zo'n reactie geprognostiseerd.

Daarom zette de patiënte de inname voort. Na nog een maand was het water in de buik verdwenen; de GOT/GPT waarden bewogen zich nu in de richting van normalisering.

Waar komt zo'n positieve reactie vandaan? Wanneer op een weegschaal, waarop aan de ene kant iets negatiefs ligt, nu plotseling op de andere kant iets positiefs wordt gelegd, dan ontstaat er een instabiele toestand. Het gaat op en neer. Bijwerkingen horen bij het wezen van medicijnen. Omdat deze werkingen vaak niet van ziektesymptomen te onderscheiden zijn, krijgt de patiënt angst. Bijwerkingen ontstaan uit de slechte invloed van de in de medicijnen voorkomende stoffen. Geactiveerde, dus zich regenererende cellen rebelleren echter wegens de tot nu toe nog niet volbrachte genezing. Zo is de 'eerste reactie' te verklaren. Heeft men nu iets slechts gegeten, is overgeven of diarree de eerste weerstandsreactie van het lichaam, om zich op de snelste manier te ontdoen van de schadelijke stoffen. Om cellen te activeren, veroorzaakt EM-X gelijktijdig koorts, neerslachtigheid, diarree, enz. Bovendien beginnen oude verwondingen, oude aanvallen en beenbreuken kortstondig weer pijn te doen. Wat is daaraan te doen? Dient men direct op te houden met EM-X of moet men deze crisis overwinnen? Beslist u overeenkomstig het voor en tegen van de totale situatie van het lichaam. Lijkt de patiënt gezonder? Wordt hij zeker? In het eerste geval dient men voort te gaan; in het laatste te stoppen of de hoeveelheid te verminderen. In ieder geval dient het aantal genomen meetwaarden tegen elkaar te worden afgewogen, alvorens men tot een oordeel komt.

Eén keer heb ik een twaalfjarige, ongewoon snel groeiende jongen, EM-X in groentesap verstrekt. Met 10 ml. per dag lag de hoeveelheid in het onderste bereik. Niettemin manifesteerde zich bij de jeugdige persoon een sterke slaperigheid. Wij reduceerden de hoeveelheid nog verder op vijf milliliter. Nu pas hield de vermoeidheid op. In het geval van een dieticus komt

het af en toe na innamebegin van EM-X tot een stijging van het bloedsuikergehalte. en heeft natuurlijk liever, dat de positieve werking bij het begin van het gebruik intreedt. Maar pas wanneer het kritische punt is overwonnen, wordt het langzaam beter. Soms komt het voor, dat zich helemaal geen reactie voordoet en ik mij zelf de vraag stel of EM-X eigenlijk wel werd ingenomen. Wanneer iemand zou willen vasten, dan dient men op de volgende situatie alert te zijn: "door vasten tenderen bepaalde ziekten tot genezing". Het honger lijden zuivert het lichaam inwendig, de natuurlijke zelfgenezingskrachten nemen toe. Voor het zover is, kan echter het zogenoemde Menken-syndroom optreden, dat weliswaar het lichaam ontgift, maar eerst tot koorts en daarna tot ontspanning leidt. Dit syndroom zet bij sommige patiënten in de regel enige dagen na het begin van het vasten in. Bij mensen met maagproblemen kan het tot maagklachten komen. Anemiepatiënten worden duizelig. Vaak tientallen jaren oude kneuzingen en breuken beginnen weer pijn te doen. Gedurende het vasten manifesteren zich op de één of andere manier ziekten uit het verleden. Dat is toch een bewijs, dat de zelfgenezingskrachten aan het werk zijn en dat is posi- tief te beoordelen. Bij volledig gezonde mensen blijft als enige reactie alleen het gevoel van een lege maag.

Bij EM-X als infusie is de reactie sterker dan bij een orale inname. Koude rillingen en opvliegingen doen zich vaak voor. Ik houd het voor beslist noodzakelijk, dat deze kloof moet worden overbrugd. Slechts één op de honderd mensen houdt met de inname van EM-X geheel op. In ieder geval heb ik patiënten altijd verzocht mij te berichten, wanneer er zich een veranderde situatie in het lichaam voerde. Voor het begin van een behandeling dient er een grondig onderzoek plaats te vinden, op grond waarvan de receptuur wordt vastgelegd. Men dient met een kleinere hoeveelheid te beginnen, die dan beetje bij beetje wordt verhoogd. Dat vermindert de beginreacties.

Hogere revitaliseringskrachten door een sterkere werking van EM-X op de organen. Uit mijn ervaring met het gebruik van EM-X tot nu toe zou ik graag op twee punten in het bijzonder wijzen. Allereerst is de bijzondere histologische werkzaamheid te benadrukken. Bij een leververharding kan het in het verdere verloop tot leverkanker komen. De oorzaak van een leververharding is een virusafhankelijke hepatitis of beschadiging door alcohol. In voortgeschreden statium is deze zelfs niet met de modernste medische middelen tot staan te brengen. Hier kan EM-X verbetering bewerkstelligen. Uit mijn klinische praktijkervaring ken ik vele voorbeelden waar de leverwaarden op een daadwerkelijke verbetering duiden. Deze waarden zijn met GOT/GPT aangegeven. Hoe hoger deze waarden in het bloed zijn, des te verder is het cel verval voortgeschreden. Het is absoluut noodzakelijk deze waarden bij een gezondheidscheck te laten onderzoeken. Een GOT-waarde van minder dan 40 geldt als normaal; bij acute Hepatitis kan een waarde van 1500 worden gemeten. Dat is een waarde, die niet eens bij een door kanker aangetaste lever wordt bereikt. Bij chronische hepatitis liggen deze waarden tussen 150 en 200. Mij zijn gevallen bekend waar de waarden constant tussen 150 en 200 lagen, maar dan door EM-X onder 100 terugvielen. Daarin ligt de positieve werking van EM-X. Aan de andere kant zou ik erop willen wijzen, dat bij kanker de AFP-eiwitten zich razend snel vermeerderen. Zo kunnen wij dit AFP als tumormarker identificeren. De standaardwaarde van AFP ligt onder 25; bij kanker stijgt deze waarde soms van 900 tot 1000.

Wij kunnen wel aantonen hoe bij patiënten na een half jaar inname van EM-X deze waarde tot ongeveer 200 is teruggegaan. Maar er was ook een geval, waarbij zich de GOT/GPT-waarde helemaal niet had veranderd, alhoewel de AFP-waarde was teruggegaan. De reden hiervoor is, dat de tumor, zoals de tumormarker toont, kleiner wordt en de kankercellen worden gedood. GOT/ GPT echter wijst meer op het afsterven van normale levercellen. Samengevat zeggen wij: dat een dalende AFP-waarde afstervende kankercellen en een afname van de activiteit van de tumor aangeeft en dat deze kleiner wordt. Daaruit wordt duidelijk hoe EM-X de verdere

ontwikkeling van kanker een halt toeroept, terwijl een meer of minder onveranderende *GOP/GPT* waarde een verderwerkende vernietiging van normale levercellen aangeeft. Dat betekent dat het hepatitisvirus nog steeds de lever aantast. Vandaar is vast te stellen, dat EM-X niet de kracht bezit het hepatitisvirus te overwinnen, alhoewel de gedaalde *GOT*-waarde van de patiënt aantoont, dat EM-X met zijn anti-oxidatieve kracht de zelfgenezende krachten van de patiënt heeft versterkt. De lever kan zich, zelfs wanneer die voor 80 procent verwijderd is, langzaam regenereren en op zijn oorspronkelijke werking terugkomen. Wanneer men een door hepatitis getroffen, verharde lever verhindert tot leverkanker 'te ontaarden', dan is bijna het normale dagelijkse leven van een gezond mens weer mogelijk. Dat is de grote kracht van EM-X.

Het tweede punt betreft de regeneratie- en revitaliseringskrachten. Dat geldt ook voor de huid en de haren. Er zijn succesvolle genezingen beschreven, waarbij na het begin van de inname van EM-X 'grijze haren weer donkerder werden'. Ik kan dat in bijzonderheden niet controleren. Misschien ligt het aan een activering van de stofwisseling, die door de regulering van het zenuwstelsel huid- en haarwortelcellen tot nieuw leven reaktiveren.

Een frisdrank tussen oosterse en westerse geneeskunst Als het leven van een patiënt door een onvolledig werkende nier in gevaar komt, dan wordt de methode van de kunstmatige dialyse aangewend. De patiënten moeten in zo'n geval twee tot drie maal per week een dialyse ondergaan, anders dreigt hen een zekere dood. De kunstnier neemt de functie van de nier over. Deze kunstnier verwijdert afval- en gifstoffen uit het bloed en vervangt op deze wijze meer dan 80 procent van de natuurlijke nierfunctie. Voor een patiënt met een zwakke nierfunctie was vroeger geen redding. Vaak trof men in beschrijvingen van sterfgevallen de opmerking aan: "dood door het falen van de nieren". Tegenwoordig redt de kunstnier vele patiënten, maar daaraan moeten zij elke tweede dag tijd besteden. Het verloop van de dag wordt daardoor gevoelig verstoord. Een vriend van mij was burgemeester, hem bleef op grond van de tijdrovende dialyse geen andere keuze dan af te zien van zijn functie. Het aantal dialyse-patiënten stijgt van jaar tot jaar. Daarbij worden de patiënten alsmaar ouder. Tot nog toe betalen de verzekeringsmaatschappijen de kosten hiervan, ook al valt hen dat moeilijk. In Engeland moeten mensen boven de 70 jaar zelf bijbetalen. Ook in Japan veroorzaken de alsmaar stijgende kosten de nodige problemen, zodat mogelijk ook hier dezelfde zeer strenge maatregelen werkelijkheid zullen worden.

Bij ongeveer 30 procent van de patiënten, ligt de oorzaak in suikerziekte, een bereik waarin EM-X zeer effectief is. Klinische patiënten, die niet meer aan de insulinespuit ontkomen, namen EM-X ter stabilisering van hun bloedsuiker in en konden afzien van de injecties. Suikerziekte en leververharding zijn ook thans door de moderne geneeskunst moeilijk te behandelen ziekten. Juist hier begint de anti-oxidatieve kracht van EM-X te werken om de ziekten te bestrijden. Daarop zal in hoofdstuk drie nog nauwkeuriger worden ingaan. Bij herstel van uitgevallen lichaamsfuncties tekent zich voor EM-X een welhaast onbegrensd toepassingsgebied af. EM-X werkt naar mijn waarneming en ervaring op een onvermoede krachtige wijze. Bovendien beschikt ons lichaam over revitaliserings- en regeneratiekrachten, waarvan wij ons nauwelijks een voorstelling kunnen maken. Vaak hoort men over wonderbaarlijke genezingen in de volksgeneeskunde, dat een reeds opgegeven kankerpatiënt op onverklaarbare wijze werd genezen. De genezing van iets dat ziek is, is toch een fysiologisch proces en daar is geenszins een wonder aan het werk. Zouden de anti-oxidatieve krachten aan het werk zijn? De reden, waarom wij deze genezingen niet hebben begrepen, wordt vaak veroorzaakt doordat de anti-oxidatieve kracht tot nu toe niet bekend was. Dat zal pas het geval zijn nadat het bewijs daarvoor wordt geleverd. Misschien waren bij de genezen personen bijzonder gunstige voorwaarden aanwezig. De enige mij bekende methode, die de grenzen van de moderne geneeskunde overschrijdt en opmerkelijke resultaten bewerkstelligt, is de Chinese

geneesmethode. In deze methode wordt het zogenoemde 'hoogste medicijn' in- gezet. Dit medicament zou in elke ziektesituatie moeten werken en kan gedurende vele jaren worden ingenomen. Tot dusver heeft de moderne geneeskunde zoiets nog niet in haar overwegingen opgenomen. Een arts met een westerse opleiding moet dat wat hij heeft geleerd aan het ziekbed bevestigd vinden. Wanneer een medicament bij een patiënt werkt, dan dient het ook bij de volgende patiënt te werken. Daarvoor behoeft hij niet eens de werkwijze ervan te begrijpen.

Wat is de positie van EM-X wanneer beide 'systemen' met elkaar worden vergeleken?

EM-X is een soort 'alleskunner', zonder enige bijwerking, dat gedurende een lange periode kan worden ingenomen. Deze eigenschap brengt EM-X in de richting van het 'hoogste medicijn' uit de oosterse geneeskunst. Toch bestaan tussen EM-X en de oosterse geneeskunst principiële verschillen.

Daar, waar deze medische school met haar duizenden jaren oude geschiedenis zich tegenover de moderne geneeskunde stelt, begint EM-X pas als het ware. Zou het in de toekomst op grond van de goede klinische ervaring, als medicament worden gelegitimeerd? Deze mogelijkheid tendeert naar nul! In dit opzicht dient men geen verwachtingen te koesteren. Waarom ook? Professor Higa zelf wil zich niet met zulke uiteenzettingen inlaten, want zoals hij opmerkt: "het gaat als frisdrank ook goed". Om erkenning als medicijn te krijgen, zou een langdurige reeds proeven nodig zijn, beginnend met proeven op dieren tot op klinische testen bij mensen. In de praktijk zou dit de gebruiker geen voordelen brengen, doch in plaats daarvan vele duidelijke nadelen. Voor een frisdrank gelden de diverse toelatingsregels niet, die er wel zijn voor humane medicijnen op grond van wettelijke bepalingen.

Het tweede nadeel zou daardoor een onvermijdelijk hogere prijs zijn. Mogelijk moeten dan nog additioneel extra verzekeringen worden afgesloten en de distributie zou alleen maar gecompliceerder worden, zodat de vrije toegang tot het gebruik van EM-X alleen maar bemoeilijkt wordt. Voor de samenleving in het algemeen is het daarom veel beter dat EM - X ter bescherming van gezondheid en ter voorkoming van ziekten vrij beschikbaar is. Professor Higa streeft ernaar, zoveel mogelijk EM en EM-X te produceren, opdat in de toekomst de prijzen kunnen worden verlaagd. Een farmaceutisch bedrijf, dat onderdeel uitmaakt van het complexe geheel in de moderne geneeskunde, zou nooit op zo'n gedachte komen. Wellicht ben ik toch wel een beetje afgeweken van mijn thema. Centraal punt is dat EM-X de kloof tussen de westerse en oosterse genees- kunde zou kunnen overbruggen. Natuurlijk hoop ik op intensieve onderzoeksactiviteiten, doch allereerst dienen mensen met gezondheidsproblemen te worden geholpen.

De hoeveelheid moet worden aangepast aan de toestand van de patiënt. In het volgende gedeelte wil ik graag over concrete recepten voor het gebruik van EM-X berichten. Zoals reeds gezegd is EM-X als frisdrank op de markt. Waar men in Japan ook komt, EM-X is overal te verkrijgen. Op Okinawa, de geboorteplaats van Professor Higa, ligt EM-X zelfs in de verkoopregalen van de prefectuur. Voor een. frisdrank is de prijs nogal hoog. Maar niemand zal het als water drinken. Het is een lichtgele, transparante vloeistof, bijna zonder smaak. Het komt bijna overeen met de smaak van bekende soorten mineraalwater. Er zijn geen bepaalde voorschriften voor inname. Voor het instandhouden van gezondheid zijn 5 tot 10 ml per dag reeds voldoende. Ikzelf drink 30 ml dagelijks en voel mij lichamelijk fit. Bij 10 ml per dag is een liter meer dan toereikend voor drie maanden. Daar het zo goed als geen eigen smaak heeft, kan het gemengd worden met koffie of vruchtensap. Zo doen de meeste gebruikers het. Intussen zijn er in Japan ook EM- X drinks op de markt.

Voor het klinische gebruik zijn er twee methoden. Het eerste is het drinken. Daarbij begint men,

zoals reeds verklaard, met kleine hoeveelheden van 5 of 10 ml, om dan na drie dagen, resp. een week de hoeveelheid te verhogen. Meestal wordt de streefhoeveelheid na een halve maand bereikt. Dat moet men dan een maand volhouden. Of men nu 's morgens, 's middags of 's avonds, dus driemaal per dag of alleen 's morgens of 's avonds, dus tweemaal EM-X inneemt, is onbelangrijk. Slechts de permanente inname is voor een positieve re-actie belangrijk. Is de reactie al te heftig, dan dient men verder te gaan met een verminderde hoeveelheid tot bijvoorbeeld 10 ml. Wanneer zich na één of twee maanden niets merkbaars voordoet, bestaat er nog geen reden om te stoppen. Zelfs wanneer er een halfjaar verstrijkt zonder enige verandering of wanneer zelfs de toestand van de patiënt is verergerd, zullen zich één of twee jaar later positieve symptomen voordoen.

Er zijn ook nerveuze, overgevoelige mensen die EM-X 'eenvoudig zat zijn'. Aan zulke personen kan men het beste EM-X in het water of in een andere drank, eventueel in het eten geven. Volgens informatie van Professor Higa is het in zuid-oost Azië en India voldoende een kleine hoeveelheid van 1 à 2 ml in te nemen om een behoorlijke werking bij een zieke te bereiken. In vergelijking daarmee moet een Japanner de ongeveer tienvoudige hoeveelheid drinken. Mensen in hoogontwikkelde landen leven in een omgeving waar veelvuldig stress voorkomt, die ongetwijfeld de oxidatie bevordert.

De tweede manier is de infusie-methode. Daartoe worden per keer in 25 ml druivensuikeroplossing, 2 tot 5 ml EM-X gegeven en zonder problemen aan het lichaam verstrekt. In tegenstelling tot drinken geraakt EM-X op deze manier direct in het bloed. Dat maakt het mogelijk om kleinere hoeveelheden in te zetten. Bovendien kan men bij infusies een snellere reactie verwachten. Weliswaar komt het vaker tot verkoudheden en koorts. Men dient zich echter geen zorgen te maken over zulke onpasselijkheden. EM-X wordt door de maag als vloeistof opgenomen. Is de maag operatief verwijderd of komt op grond van de ziektesituatie een voedingsopname via de mond en de slokdarm niet in aanmerking, dan moet noodzakelijkerwijze de infusie-methode worden ingezet. Ik ben van plan om in de toekomst met het oog op de infusiemethode met andere artsen een uitwisseling van informatie onderling aan te gaan. Volgens Professor Higa wordt in Thailand en India de intraveneuze methode meer toegepast. Daarbij wordt in een fysiologische keukenzoutoplossing van 20-30 ml 0,5 ml EM-X ingespoten. Blijven complicaties uit, dan wordt de hoeveelheid in stappen van 0,5 ml verhoogd. Bij kanker kan ik naar mijn ervaringen tot nu toe geen standaard-hoeveelheid voor de drink- resp. infusiemethode aangeven. Met vertrouwen op mijn gevoel zou ik willen zeggen, hoe groter de gedronken hoeveelheid, des te sterker de zichtbare werking. Niets belemmert iemand tot ca. 200 ml per dag te gaan. Daaraan zou men in Nederland echter bijna € 900,- per maand moeten uitgeven en dat zou een aanzienlijke financiële belasting betekenen. Een halve liter kost nu € 80,-. De ziekenfondsen vergoeden daarvan niets, alles komt voor rekening van de patiënt. Veel mensen zeggen, dat zij EM-X graag zouden blijven drinken maar zich het niet kunnen veroorloven. Zoiets is zeer betreurenswaardig. Nu heeft

Professor Higa bekend gemaakt, dat hij met betrekking tot EM-X en EM alles in het werk zal stellen om tot een zo rechtvaardig mogelijke en billijke voorziening van EM-X te komen. De prijs stijgt niet. Integendeel, deze dient in de toekomst verder omlaag te gaan.

EM-X zwakt de bijwerkingen van de kankertherapie af. In het voorgaande hoofdstuk is de gebruikswijze in grote lijnen aangegeven. Onlangs ben ik begonnen EM-X niet alleen, doch samen met andere antioxidanten en medicijnen uit de Chinese volksgeneeskunde, te gebruiken. Daartoe zijn verschillende experimenten uitgevoerd. Daar ik als jonge man Chinese geneeskunde heb gestudeerd, gebruik ik in mijn ziekenhuis een hele reeks medicijnen volgens deze methode. Vele gevallen bewijzen, dat de gemeenschappelijke inname van EM-X en de

preparaten uit de Chinese geneeskunde, nog effectiever is. Nadrukkelijk doe ik dan ook de aanbeveling om EM-X samen met de andere natuurlijke anti-oxidanten zoals vitamine A en vitamine C, betacaroteen, polyfenolen en flavonoïden in te nemen.

Op dit moment ben ik bezig hiertoe verschillende methoden te ontwikkelen. Diverse onderzoeken hebben duidelijk gemaakt, dat Japanners te weinig vitamines tot zich nemen. De gebruikelijke toevoegingen verhinderen weliswaar, dat het tot uitgesproken gebreksziekten leidt, maar voor een effectieve werking als anti-oxidant is dat niet voldoende. Er wordt veel te weinig gepropageerd, dat men voor anti-oxidatie nooit genoeg kan doen. Alles bij elkaar is het noodzakelijk het inzicht in benodigde vitamines te herzien. In de tabel hieronder zetten wij de benodigde hoeveelheden vitamines voor Japanners en Amerikanen tegenover elkaar. Japanners hebben bijvoorbeeld dagelijks 50 mg. Vitamine C nodig om niet door slecht bloed op grond van vitaminetekort, ziek te worden. Om een effectieve anti-oxidatieve kracht te behouden, is echter 1000 tot 2000 mg. nodig. Sinds kort adviseer ik mijn EM-X- drinkende patiënten additioneel vitamine in grote hoeveelheden in te nemen. *Vergelijking van de dagelijks noodzakelijke hoeveelheid vitamines tussen Japanners en Amerikanen: Japanners 40-49 jaar man vrouw*

Amerikanen 25-50 jaar man vrouw C

Vitamine A Vitamine B1 Vitamine B2 Niacine Vitamine C Vitamine D

2000 IE

1,0mg

1,3 mg 16mg 50 mg

100 IE

1800 IE

0,8mg

1,1 mg 13 mg 50 mg

100IE

3300 IE

1,5 mg

1,7mg 19 mg 60mg

200 IE

2600 IE

1,1 mg

1,3 mg 15 mg 60mg

EM-X werkt weliswaar alleen, doch het is beter in combinatie met vitamine B en C. Een wederzijdse wisselwerking brengt grotere effectiviteit. Er zijn stoffen waarvan de volksgeneeskunde bij iedere ziekte een werking belooft. Mensen die de moderne geneeskunde aanhangen, laten zulke uitspraken meestal onberoerd. Diegenen, die de conventionele geneeskunde altijd al hebben gewantrouwd, voelen zich bijzonder aangetrokken tot zulke thesen.

Toen ik een kennis van mij mededeelde, dat zij leverkanker had, werd haar door een bergbewoonster aangeraden Karawadake paddenstoelen te eten. Zij berichtte, dat zij voor haar jongere broer, die aan longkanker leed, deze paddenstoelen in de bergen had verzameld en er door koken een aftreksel van had gemaakt. Een half jaar later was de longkanker verdwenen. Mijn kennis vroeg deze vrouw ook voor haar Karawadake paddenstoelen te verzamelen. Het resultaat was tien kilogram. Zij begon het aftreksel te drinken. Zij kreeg echter zo'n afkeer daartegen, dat ze het niet voor elkaar kreeg dit brouwsel nog verder in te nemen. Meestal schrijft men juist aan paddenstoelen de eigenschap toe op kanker te kunnen inwerken. De één gelooft er in, de ander niet. De werking kan afhankelijk van de persoon verschillend uitvallen men kan niet bij iedereen dezelfde werking verwachten. Maar wat is nu de waarheid? Ik geloof, dat deze preparaten zonder meer werkzame elementen bevatten, doch op zichzelf niet voldoende werking hebben. Het kan echter ook voorkomen, dat men bijvoorbeeld deze Karawadake paddenstoelen te laat inzet wanneer de lichamelijke toestand al te zwak is. Moderne geneeskunde en een dergelijke paddenstoelen-aftreksel zouden samen toch werkzaam kunnen zijn. "Wanneer iets alleen niet werkt, werkt het misschien samen met andere middelen tegen kanker", luidt een richtlijn van het Japanse Ministerie van Gezondheid. Is de praktijk echter niet omgekeerd? Het verzekeringssysteem dwingt ons ertoe verdere middelen tegen kanker in te nemen. Met deze toewijzing kan echter de specifieke werkzame stof zich niet ontvouwen. Misschien zou in zo'n geval EM-X helpen. Dat is helaas tot op heden niet toegestaan. Ik herhaal nog eens: De werking van EM-X ligt in zijn anti-oxidatieve kracht. Die kracht is veel sterker dan de vele in de natuur voorkomende antioxidanten. Met EM-X worden de lichaamscellen zeer actief. Dit is geen fantasie; dit werd door Dr. Ghoneum in zijn onderzoekswerk waargenomen. Door de inname van EM-X worden de NK-cellen, die de kanker bevechten, tot uiterste activiteit gestimuleerd. Binnen in de cellen bevindt zich een groot aantal kleine, op kogeltjes gelijkende raamwerken, die de kankercellen aanpakken en ze laten openspringen, alsof ze handgranaten hebben gegooid. Zulke gevechten vinden in het lichaam voortdurend plaats. Door EM-X worden de anti-oxidatieve krachten vergroot. Bij het aanwenden van deze gecombineerde methode openen zich geheel nieuwe mogelijkheden. In elk geval worden bij deze poging de immuniteitskrachten vergroot, bijwerkingen zijn uitgesloten, anders zouden opnieuw de immuniteitskrachten worden beschadigd. Bij een leverontsteking wordt bijvoorbeeld het medicijn Uruso ingezet; om de zure galsappen uit de lever te dringen, is er het middel 'Rutsu', de traditionele 'berengal'. Tegenwoordig zijn deze producten bijna geheel verdwenen. Samen met EM-X zou hiervan toch veel te verwachten zijn. In de laatste tijd gebruikt men Interferon bij leverziekten. Dit heeft echter sterke bijwerkingen: hoge koorts en braken. Depressies, die tot zelfmoord kunnen leiden, kunnen het gevolg zijn. Samen met EM-X bestaat nu de mogelijkheid om deze bijwerkingen te onderdrukken. Interferon daarentegen hindert andere stoffen zich in hun mogelijkheden te ontwikkelen. Het aantal virussen stijgt, zij worden echter ineffectief. Dit is bij Hepatitis van belang. Doch ook hier kan EM-X de ongewenste effecten verminderen. Alleen dit al verduidelijkt de grote betekenis van EM-X.

Het beste resultaat door gelijktijdige inname van vitaminen en EM-X. In de menselijke darm zijn ongeveer 100 soorten micro-organismen actief. In deze darmflora worden 'nuttige' en

'schadelijke' bacteriën aangetroffen. Hun invloed en hun aantal in de verschillende segmenten van de darm kunnen het grote probleem vormen. Melkzuurbacteriën gelden als gezondheidsbevorderend. Schimmels in de dikke darm veroorzaken gewoonlijk ook geenbeschadigingen. Zou echter de darminterne balans van microben bezwijken, dan worden dit ziek- teverwekkers. Om dit te verhinderen is het noodzakelijk, de superioriteit van de 'goede' micro-organismen op den duur te garanderen. Hiervoor is EM zelfs nog werkzamer dan EM-X. De door het drinken opgenomen EM-X wordt grotendeels door de maag geabsorbeerd en komt zo nauwelijks in de darm. Daarom is zijn regulerende kracht voor de darmflora gering. EM, dat uit levende micro-organismen bestaat, doorloopt de maag en komt in de darm. In de dunne darm worden voedingsstof- bestanddelen geabsorbeerd. Daar zijn de darm-micro- organismen actief. Daarom vindt de absorptie vlot plaats. Voorwaarde daarbij is de dominantie van de 'goede' micro-organismen. In het andere geval wordt niet alleen de absorptie van voedingsstoffen verslechterd, doch moet men ook met een afname van de im- muunkrachten rekening houden. Wanneer nu omgekeerd de toestand van de darmbacteriën zeer goed is, dan werkt EM dubbel. Drinkt men EM-X ter genezing van een ziekte, dan moet de darmflora eveneens op een juiste wijze worden opgebouwd. EM-X alleen is soms niet toereikend. Wanneer voor een plant het bodemmilieu slecht is, dan gedijt die plant niet. Datzelfde geldt voor de menselijke darm. Dit is als het ware het wortelsysteem van het lichaam. Stort de balans tussen deze micro-organismen in elkaar, dan vermindert de weerstand en worden er o.a. gifstoffen geproduceerd; er ontstaan ziekten. Wat de toestand van de micro-organismen in de darm aanmerkelijk verergert, zijn de chemische antibiotica. Dat is allemaal begonnen met penicilline, dat sedert meer dan een half eeuw als antibioticum op de markt is en in het begin als een soort redder van de wereld werd beschouwd. Men stelde zich voor dat penicilline alle ziektenverwekkers zou vernietigen. Er ontstaan echter thans, zoals in een vicieuze cirkel, steeds meer schadelijke bacteriën die resistent zijn tegen antibiotica. De antibiotica voor de mens hebben een sterke gelijkenis met die voor de landbouw. 'Schadelijke micro-organismen' voor aardappelen, groenten en fruit worden met 'wortel en al' vernietigd. Echter de laatste tijd zijn 'ziektebestendige' bacteriën en 'schadelijke micro-organismen' opgedoken, die zich niet laten ver- nietigen en zo breidt deze strijd zich verder uit. In het samenspel antibiotica mens is dit hetzelfde.

Zou men aan deze strijd geen einde kunnen maken? Met EM en EM-X kunnen wij in het darmmilieu op den duur de souvereiniteit van de goede bacteriën etablieren. Velen, die mijn verklaring hierover hebben gehoord, nemen nu naast EM nog extra EM-X in. Op deze manier wordt hun anti-oxidatieve kracht nog groter. Als daarnaast nog extra vitaminen en natuurlijke anti- oxidatieve stoffen, zoals hoogwaardige eiwitten worden ingenomen, dan zou er in het lichaam geen milieu kunnen ontstaan, waarin geactiveerde zuurstof onoverwonnen blijft. Ziekten verdwijnen en de aldus gezond geworden mensen kunnen hun gezondheid behouden.

De westerse geneeskunde wil precies werken. Is één medicament alleen niet voldoende, dan wordt nog een tweede extra genomen. Zo wordt uit één plus één niet twee, maar drie of vier. Wanneer EM-X alleen echter reeds onovertroffen anti-oxidatieve krachten ontwikkelt, zou dan zijn werking niet door additionele andere anti-oxidanten kunnen worden vergroot? Dit was mijn uitgangspunt toen ik begon additionele stoffen voor te schrijven.

1. Een verbeterde voeding. EM-X, vitaminen, hoogwaardige eiwitten - goed verteerd - geven aan het lichaam anti-oxidatieve krachten, om schade veroor- zaakt door geactiveerde zuurstof, af te wenden; de immuunkrachten nemen toe, krachten van zelfgenezing kunnen zich ontvouwen.

2. Herziene houding tegenover volksgeneeswijze. Bijvoorbeeld de sedert lange tijd als werkzaam verklaarde karawadake - paddenstoelen zijn eerder een voedingsmiddel dan een

medicijn. Hun werking is bij ieder mens anders en moet dienovereenkomstig in hoeveelheid en duur van de inname in verband worden gebracht met de verschillende immuunsterktes. Door een combinatie met EM-X stijgt de anti-oxidatieve kracht bij mensen, ook daar waar tot dan nog geen werking zichtbaar was.

3. EM-X inname samen met Chinese medicijnen. Ook Chinese medicijnen hebben bijwerkingen. Hierbij is tevens de werkingsgraad van mens tot mens verschillend. Maar ook dat is met EM-X te harmoniseren. Dankzij EM-X is het mogelijk de bijwerkingen te verminderen.

4. EM-X inname met westerse medicijnen. Deze medicijnen werken 'direct', maar overeenkomstig groot zijn de bijwerkingen. EM-X draagt eveneens bij tot afzwakking daarvan. De inname nooit halverwege afbreken. Ook bij kanker in het eindstadium vermindert EM-X de belasting van de therapie en de medicijnen. 5. Met de gezamenlijke inname van EM en EM-X zijn darmregulerende krachten voorhanden, die de immuunkrachten weer herstellen. Aan het einde van dit hoofdstuk zou ik graag de belangrijkste punten nog eens samenvatten. Het is voor diegenen bestemd, die na het lezen van dit boek besluiten om EM-X in te nemen. Echter ook voor diegenen, bij wie de inname tot dan toe nog niet tot de gewenste resultaten heeft geleid. Bij de inname van EM-X hoeft niet aan de werkzaamheid ervan te worden getwijfeld. Kijk met vertrouwen in de toekomst met de zekerheid een effectief middel in handen te hebben. Het fundament van geneeskunst is het vertrouwen tussen arts en patiënt. Dit vertrouwen op te bouwen is de opgave van een goede arts. Dan zal ook het resultaat van de behandeling zich voordoen. Een behandeling zonder een vertrouwensvolle relatie leidt zelfs bij een vermaarde arts niet tot succes. Bij chirurgische ingrepen en hun bijwerkingen dient EM-X additioneel te worden ingenomen. Ook daar maakt EM-X het verschil uit. Mensen, die zeer enthousiast erover praten, dat zij op iets zeer speciaals zijn gestoten en EM-X volledig vertrouwen, zullen het met EM-X het gemakkelijkst hebben.

De belangrijkste thesen van het tweede hoofdstuk

1. Alle ziekten en sterfgevallen zijn processen van oxidatie. Anti-oxidanten zijn stoffen, die deze processen verhinderen. EM-X is op dit moment de sterkste bekende anti-oxidant in de wereld.

2. Geactiveerde zuurstof ontstaat in het productieproces in het lichaam. Daarnaast gelden roken, alcohol, ultra- violet licht, bestraling, chemische substanties, chemische voedingssupplementen en stress als factoren voor het ontstaan van geactiveerde zuurstof.

3. SOD is een lichaamseigen stof, die geactiveerde zuurstof remt. Echter de productie van SOD neemt bij de mens na zijn veertigste levensjaar af. Dan dient men extra anti-oxidatieve stoffen in te nemen.

4. EM-X, het substraat van nuttige groepen micro- organismen, bezit een uitstekende anti-oxidatieve werking. EM-X is een extract van EM.

5. Bij inname van EM-X treden als positieve reactie koorts, slaperigheid, diarree enz. op. Dat is het gevolg van de verhoogde krachten tot zelfgenezing, d.w.z. een positieve reactie op de inname van EM-X. Men hoeft zich geen zorgen te maken over deze bijwerkingen.

6. De werking van EM-X toont zich aan lever, huid en haren etc. in de vorm van onovertroffen revitaliseringskrachten.

7. Ik geloof erin, dat het eens mogelijk zal zijn om defecten aan organen via de genetische hefboom te kunnen repareren. Bij een nierdisfunctie dient de patiënt dan bevrijd te worden van

de noodzakelijkheid van dialyse.

8. De hoeveelheid EM-X moet bij gebruik trapsgewijze worden vergroot. Begin in geval van ziekten met vijf milliliter tot tien milliliter, totdat de hoeveelheid van driemaal daags 70 milliliter bereikt.

9. EM-X heeft op zichzelf al een grote werking. Echter, samen met vitamines wordt deze werking nog verbeterd.

10. Waar de traditionele volksgeneeskunde niet werkt, kan samen met EM-X toch nog een goede werking worden bereikt.

11. EM-X wordt grotendeels door de maag geabsorbeerd. Voor de regulatie van de darm neemt men EM.

12. Het is belangrijk sterk te vertrouwen op de werkzaamheid van EM-X. Dan werkt het beter. Opmerking: alvorens men EM-X inneemt, dient altijd een arts of een natuurgenezer te worden geraadpleegd. Laat u mij allereerst het thema van diabetes afhandelen. Hier bereikt EMX goede resultaten. Het bloedsuikergehalte wordt aanhoudend verlaagd. Zelfs wanneer dit zich niet zou voordoen, worden op zijn minst de complicaties, die diabetes veroorzaakt, voorkomen.

Meneer Yasuaki (68 jaar oud) was gedwongen om 's morgens en 's avonds insuline te spuiten. Nadat hij was begonnen met EM-X werd hij verlost van het spuiten. Het bloedsuikergehalte zonk en het dove gevoel in de benen verdween. Ook nu nog neemt hij EM-X samen met geringe hoeveelheden medicijnen. Vijf jaar lang heeft meneer Yasuaki insuline moeten spuiten. Toen nam hij driemaal daags voor het eten 10 ml EM-X in. Nu zijn zijn gehalten normaal, tot bijna normaal. De volgende gehalten laten de veranderingen van zijn bloedsuikerspiegel vanaf september 1996 zien.

Ze werden telkens een uur na de maaltijd gemeten. Een waarde onder 150 één uur na het eten geldt als een normale waarde. Ligt deze waarde bij een lege maag boven 140, twee uur na het eten boven 200, dan laat zich dat als diabetes diagnostiseren. Een waarde onder de 150, één uur na het eten ligt in het normale bereik. Meneer Yasuaki nam driemaal per dag 10 ml EM-X, hij eet als een gezond mens, het diabetesdieet kon worden stopgezet. Ik wil u graag nog een ander geval van een succesvolle behandeling van diabetes met EM-X presenteren. Bij meneer Susumu Futaba (61 jaar oud) lagen de bloedsuikergehalten in het grensbereik. Hij nam driemaal daags twintig milliliter, totaal zestig milliliter EM-X in. Het resultaat was, dat hij in gewicht toenam en de bloeddruk zich stabiliseerde" Hij kon nu een leven leiden zonder medicamenten. Hij behoefde geen dieet meer te houden; hoogstens één uur beweging per dag was hem voorgeschreven. Meneer Yasuaki leed aan een tamelijk ernstige vorm van diabetes; meneer Futaba echter niet. Naar zijn eigen gegevens hebben zijn suikerwaarden in het verloop van een maand na innamebegin van EM-X zich als volgt ontwikkeld: lege maag één uur later 17 augustus 25 augustus

31 augustus twee u. later 132 133 118 bloeddruk 117/68 114/73 115/84

Alle waarden zijn ongeveer normaal. Ik durf te zeggen, dat een waarde van 100 twee uur na een maaltijd niet ideaal is. Maar daar hij zich enigermate goed voelde, probeerde hij te stoppen met de inname van Chinese medicijnen. Om de normale waarde te behouden vertrouwt hij nu op EM-X.

Wanneer dalen bij diabetes de bloedsuikergehaltes? Aan de beschreven gevallen laat zich de werking van EM-X bij diabetes bewijzen. Feit is echter, dat er mensen zijn bij wie EM hij tweemaal daags tien milliliter, later tweemaal daags dertig milliliter. Na een ononderbroken gebruik van zeven maanden waren de waarden geenszins gedaald. Het bloedsuikergehalte bleef onverminderd op een te hoog niveau. Toen hij het parallel ingezette preparaat achterwege liet, stegen de waarden nog verder, dat betekent, dat het preparaat veruit werkzaam was dan EM-X. Tenslotte onderbrak meneer Terakoshi de inname van EM-X. Men dient te bedenken, dat de werking van EM-X nooit gelijk is. Vaak doet het effect zich pas na geruime tijd voor. **Ik** stelde meneer Terakoshi voor de inname voort te zetten, maar dat wilde hij niet. Zoiets komt voor. Zelfs wanneer het bloedsuikergehalte niet daalt, dienen toch de andere positieve symptomen in aanmerking te worden genomen. Maar bij diabetes hoopt toch elke patiënt op een daling van het bloedsuikergehalte. Arts en patiënt staren zich blind op het bloedsuikergehalte. Diabetes betekent echter dat er te weinig insuline voorhanden is, die het bloedsuikergehalte laat dalen en er teveel druivensuiker in het bloed is, dat kleverig wordt en zo de aderen beschadigt. Deze beschadigingen veroorzaken overal in het lichaam verdere complicaties, zoals het aantasten van het netvlies, leverbeschadiging, hartaanvallen, angina pectoris, hartspierziekten, longontsteking, leverontsteking, galstenen, blaasontsteking, impotentie, spieratrofie, verlammingen, duizeligheid enz. De aderen worden broos, het bloed dringt niet meer door tot in alle bereiken van het lichaam en zo ontstaat deze schade. Vaak zijn de bijwerkingen van de door diabetes veroorzaakte complicaties beduidend erger dan de ziekte zelf.

Het bloedsuikergehalte geeft het aandeel druivensuiker aan, dat is de energiedrager in het bloed. Druivensuiker vervangt de in de cellen verbruikte energie. Ieder van ons heeft druivensuiker in het bloed. Daarbij komt het hormoon insuline, dat de overvloedige druivensuiker moet verwijderen. Ontbreekt deze geheel of gedeeltelijk, dan verblijft de suiker in het bloed. Zo komt het tot belemmeringen van het lichaamseigen verzorgingssysteem. Diabetes beschadigt bijgevolg het lichaam in tweevoudig opzicht. Eén oorzaak voor diabetes ligt in een genetisch slechte dispositie van de patiënt. Dat is de insuline afhankelijke vorm van diabetes. Deze vorm maakt echter maar één procent van alle gevallen uit; de overige negenenennegentig procent is de niet-insulinaire vorm. Redenen hiervoor zijn overmatig eten, gebrek aan beweging, onhygiënische levenswijze, stress etc., men kan dit als de 'moderne vorm' van diabetes beschrijven, want er is in de laatste tijd een dramatische groei van diabetici te melden. **In** Japan zijn er ongeveer twee miljoen mensen die wegens diabetes worden behandeld. Daarenboven is er nog een 'reserveleger' van ongeveer 600.000 mensen, dat gevaar loopt om diabetes te krijgen.

Wat kan EM-X bij deze ziekte bereiken? **Ik** bedoel, de beide hier opgetekende gevallen bieden genoeg duidelijkheid voor de buitengewone werkzaamheid van EM-X. Maar waardoor is dit mogelijk? De volgende overwegingen zou ik u willen melden: Zelfs wanneer het bloedsuikergehalte niet zou dalen, kan de werking positief zijn. Bij diabetes stijgt het bloedsuikergehalte in het bloed. Dientengevolge verslechtert de kwaliteit van het bloed, die anderzijds de verzorging van het lichaam met druivensuiker beperkt. Daarbij komt nog dat het bloed verkleeft en de lichaamseigen SOD hindert. Wanneer SOD zich hecht aan druivensuiker, kan het zijn eigenlijke opgave, geactiveerde zuurstof te neutraliseren, niet meer vervullen. Daardoor ontstaat meer geactiveerde zuurstof. SOD kan nu niet meer zijn oorspronkelijke functie uitoefenen, maar wordt zelfs tot vijand van het lichaam. Door diabetes vernauwen de bloedvaten en worden de nieren beschadigt. Daarbij veroorzaakt diabetes trillingen aan de zenuweinden, verlammingen aan handen en voeten. Met recht kan men beweren, dat dit allemaal beschadigingen zijn veroorzaakt worden door geactiveerde zuurstof.

De toevoeging van de sterke anti-oxidant EM-X bestrijdt nu deze geactiveerde zuurstof en

verhindert ernstige gevolgen. EM-X brengt ook de met diabetes verbonden bijwerkingen tot stilstand. Zou eenmaal na het innamebegin van EM-X het bloedsuikergehalte niet teruggaan, dan betekent dat nog lang niet, dat het zonder werking is. Het beschermt het lichaam tegen complicaties. Met de gegeven anti-oxidatieve kracht zou het bloedsuikergehalte echter spoedig moeten dalen, daarvan ben ik overtuigd. In onze wereld doen dezelfde leefomgevingen dezelfde levensvormen ontstaan. Doch de ene wordt ziek, de andere niet. Dat geldt ook voor diabetes. Velen leven met stress, overmatig eten en drinken en worden nooit ziek. Waarom? Gewoonlijk ligt dat aan de natuurlijke constitutie, zou men denken. Natuurlijk is dat ook het geval. Maar het zijn eerder de verschillende anti-oxidatieve eigenschappen. Alle ziekten vinden hun oorzaak in genetische aanleg. Genen roepen ziekte op of verhinderen hun uitbraak. Hoe bouwen de genen zich op?

Koolstof, waterstof, zuurstof, stikstof - uit de verbinding van deze vier elementen ontstaan aminozuren. Totaal zijn er twintig verschillende aminozuren, waarvan er acht absoluut noodzakelijk zijn, maar niet door het lichaam zelf kunnen worden gevormd. Zij kunnen slechts via de voeding van buitenaf worden opgenomen. Ons lichaam bouwt zich op uit eiwitten, waarvan een deel van buiten het lichaam komt. De eiwitten worden ontleed in aminozuren en in lichaamseigen eiwit omgevormd. De vier bouwstoffen produceren twintig soorten aminozuren. Uit de combinatie van deze aminozuren kunnen 10.000 verschillende eiwitten worden gevormd. Elk gen is afhankelijk van welk type eiwit het is ontstaan. Het is te ver gezocht wanneer men beweert, dat het eiwit de belangrijkste voedingsfactor voor het lichaam is. De basisconstructie van de genen is bij ieder mens dezelfde. Slechts op een geheimzinnige manier zijn de cellen van mens tot mens toch ook verschillend. Neem bijvoorbeeld de gezichten. De basisconstructie is gelijk en toch zijn er geen twee identieke gezichten. Zo is ook de eiwitsubstentie van de menselijke genen telkens een beetje anders. Men heeft de verschillende eiwitsoorten in type A,B,C,D,E en F onderscheiden. Is bijvoorbeeld type F zwak vertegenwoordigd en gaat het toevallig om een essentieel eiwit, dan zal die persoon daar een zwakte hebben.

Insulinehormonen zijn eveneens eiwitten. Zijn de genen, die opdrachten uitzenden te zwak, dan ontbreekt het aan insuline en wordt die persoon suikerziek. In dat geval moet hij met een insuline-afhankelijke vorm van diabetes verder leven. Het kan echter ook door andere oorzaken tot diabetes komen, nadat de insuline producerende genen zwakker zijn geworden. Dat is bijvoorbeeld het geval, wanneer de verzorging met eiwitsubstenties onvoldoende of van slechte kwaliteit is. Bij toenemende leeftijd neemt de voedingshoeveelheid met overeenkomstige gevolgen voor de eiwitverzorging af. Of er wordt door overmatig eten en drinken geactiveerde zuurstof vrijgemaakt, die de genen die insuline produceren beschadigt. Ook eenzijdige voeding kan de vorming van eiwitten verminderen. Vitaminen en mineralen zijn dan als hulpstof onontbeerlijk. Een gebrek daaraan beschadigt de eiwitvorming. Het is gewoonweg het kenmerk van de moderne mens, dat een teveel aan stress en een ongezonde manier van leven in een overschot aan geactiveerde zuurstof eindigt.

Is geactiveerde zuurstof ook oorzaak van reuma en rugklachten? EM-X laat ook resultaten zien bij pijnvolle ziekten. Om de pijn te verzachten is de werking van anti-oxidatie onontbeerlijk. Reuma kan als voorbeeld gelden. Hier heeft zich geactiveerde zuurstof opgehoopt, die door EM-X dient te worden geneutraliseerd, opdat de pijn stopt.

Drie jaar lang was meneer Sayo Fujimoto door vijf artsen behandeld, zonder dat zijn rugpijn verdween. Uit een röntgenonderzoek bleek dat in de eerste en tweede lendenwervel een beenfractuur voorkwam. Hij moest een korset dragen. Aanvullend nam hij kalk, melkzuur en pijnstillende middelen samen met EM-X. Hij begon steeds met tien milliliter 's-morgens, 's-middags en 's- avonds. Na zeven dagen werd de hoeveelheid tot twintig milliliter verhoogd. Het

resultaat was verbluffend. Na één maand was de pijn verdwenen. Drie jaar lang pijn en nu was de pijn na slechts een maand over. Waardoor ontstaat rugpijn? De oorzaak ligt in spierverzwakking. Tussen de wervels bevindt zich kraakbeen; in de omgeving daarvan beginnen spieren te groeien, die het beenderstelsel ondersteunen. Zijn deze spieren stabiel, dan kunnen de beenderen op de juiste plaats blijven. Een breuk komt dan uiterst zelden voor. Zelfs wanneer het door geweld van buitenaf tot een breuk en een verschuiving van de breuk komt, treedt pijn toch nauwelijks op. Met toenemende ouderdom neemt de spierkracht af. Breuken en verschuivingen kunnen gemakkelijker ontstaan. Pijn treedt vaker op. Op onze planeet wonen ontelbare mensen met rugpijn. Tegenmaatregel nummer 1 moet de versterking van de spieren zijn. Hoe versterkt men deze het beste? Spier en bestaan uit eiwitten. Daarom behoort men veel goede eiwitten te eten en moet men acht geven op zijn leefwijze. Daarbij zijn vitamines voor de spieropbouw onontbeerlijk. Ook daar moet U flink toetasten. Verder is beweging belangrijk. Overdreven sportieve beweging is echter weer oorzaak van geactiveerde zuurstof. Om de natuurlijke afweer- en immuniteitskrachten te vergroten, heeft men slechts een beetje beweging nodig. Snel- wandelen is bijvoorbeeld volkomen toereikend om het lichaam aan te sporen en om de spieren te prikkelen. Tijdens de slaap worden de spieren dan opgebouwd. Komen rugklachten echter reeds voor, dan dient men, zelfs wanneer men dit zou willen, geen sport te beoefenen. Dat is een vicieuze cirkel, die de spieren verder verzwakt en daarbij de ontwikkeling van geactiveerde zuurstof bevordert. Deze geactiveerde zuurstof is precies daar aanwezig waar de pijn zich voordoet. EM-X kan deze pijn zonder enige bijwerking stoppen. Een wonderbaarlijk middel! Stijfheid in de schouders heeft niet dezelfde oorzaak. Het hoofd van een mens weegt buitengewoon veel. Het maakt ongeveer ééntiende deel van het totale lichaamsgewicht uit. Een mens, die zestig kilogram weegt, draagt altijd zes kilogram op zijn schouders. Door deze belasting ontstaat melkzuur in de spieren, dat leidt tot verhardingen en verkrampingen in de schouders. Doch ook hier kan EM- X de oplossing brengen. Een andere collageenziekte is de Schoengren-ziekte. Mevrouw Yoko Tahara (42 jaar oud) leed daar in ernstige mate aan. Bij deze ziekte wordt er geen speeksel geproduceerd, de ogen blijven droog, de tranenstroom droogt op. Bij mijn patiënte deden de vingers en de gewrichten pijn; uit de ogen kwam bloed. Wij begonnen met dagelijks dertig milliliter EM-X en verhoogden de hoeveelheid trapsgewijze tot negentig milliliter. Na een jaar was de pijn in de vingers en gewrichten verdwenen. Echter de situatie van de droge ogen was aanzienlijk slechter geworden. Tot op heden zetten wij de therapie met negentig milliliter per dag voort. Ik ben er zeker van dat haar toestand zich op lange termijn zal verbeteren. De Schoengren-ziekte wordt vanaf een bepaalde moeilijkheidsgraad door de westerse geneeskunde als nauwelijks behandelbaar beschouwd. Echter in ons geval had zich na slechts een éénjarig gebruik van EM- X, de toestand van de patiënte aanzienlijk verbeterd. Een geweldige zaak! Kanker is eveneens vaak zeer pijnlijk. Een tachtigjarige patiënte leed aan pancreaskanker (alveesklierkanker). Haar onbeschrijflijke pijn straalde door tot in haar rug. Onderzoek leidde tot de deprimerende conclusie: "De patiënte kan niet eens meer een arm be wegen. Haar levensverwachting ligt tussen drie en zes maanden", De patiënte was van mening dat zij een chronische alveesklierontsteking had. Alleen haar familie wist, dat het kanker was. Alles wat de familie nog overbleef te doen, was het wachten op de dood. Het allerergste was de pijn, waartegen niets meer hielp. Toen hoorden de familieleden over EM-X en zijn geweldige werking. Zij begonnen de patiënte 500 milliliter in drie dagen te geven. De grootste verandering na de inname was de pijn die afnam. Twee- tot driemaal werden nog pijn- stillende zepillen gegeven, toen stopten de pijnklachten.

Na zes weken had de patiënte een behoorlijke eetlust ontwikkeld. Zij lag er niet meer alleen slaperig bij; zij stond op, begon weer te lezen, haar smaak keerde terug, zij reciteerde gedichten. Ja zij begon zelfs karaoke te zingen. Na zes maanden EM-X te hebben ingenomen, behoefde men aan pancreaskanker in het laatste stadium geen gedachten meer te verspillen. De patiënte was op en top fit. Haar behandelende arts, die destijds een voortdurende toename van pijn had

geprognostiseerd en morfine wilde spuiten, kon er geen wijs uit worden. Hij kende de pijnstillende werking van EM-X niet.

EM-X normaliseert de immuunfuncties. De volgende brief komt van een vrouw, die voor de inname van EM-X aan reuma leed en over pijn in haar hoofd, voeten en in de maagstreek klaagde. Haar brief beschrijft de enorme veranderingen door het gebruik van EM-X; "Zeer geachte mijnheer Dr. Tanaka. Ik heb in september 1996 contact met U opgenomen. Dankzij uw hulp zijn mijn reuma-waarden gedaald. De pijn in het bovenlichaam is bijna geheel verdwenen, alleen de knieën doen nog net zoveel pijn als voorheen. Ik voel mijzelf niet meer slap. Mijn gezondheidstoestand is in zijn geheel goed. Ik heb een geweldige eetlust. Er ontbreekt niet veel meer aan en ik zou mij heel gezond kunnen noemen. Ook de gebruikelijke verkoudheden van vroeger - waarvoor ik voortdurend medicijnen moest innemen - doen zich nauwelijks nog voor. Hier zijn de onderzoeksresultaten:

Reuma-fact. Datum Bloedbezinksel

Serum ijzer	1280	115	18	
21.09.96				
	640	123	19	
16.11.96				
	640	120	24	
25.01.97				
		160	117	116
		22.03.97		

Door mijn reuma had ik ook ijzergebrek. Dat heeft zich verbeterd en ik hoef geen ijzerpreparaten meer in te nemen. Mijn toestand is blijkbaar beter geworden. Ik put weer hoop voor het leven., Heel veel dank. Tomomi Asari".

Zoals de aan reuma lijdende patiënte ons aanschouwelijk heeft getoond, blijkt EM-X het lichamelijk welbevinden terug te geven. Allen de pijn in haar knieën blijft hardnekkig. De waarden leiden echter ondanks alles tot de conclusie dat EM-X werkzaam is. In het geval van mevrouw Asari komt de reuma-factor dichtbij de normale waarde, die onder de veertig ligt. Duidelijk is, dat zij nog pijn heeft. Maar wanneer zij EM-X blijft drinken, dan zullen zich bij haar ook goede waarden instellen.

Ik zou graag het voorbeeld van mevrouw Mika Susuki, die aan reuma lijdt, vermelden bij wie het tot een geweldige verbetering kwam. Haar ging het precies zo slecht als bij de patiënt, over wie ik in de proloog heb bericht, die helemaal niet meer kon lopen. Mevrouw Susuki werd in augustus 1995 in mijn ziekenhuis gebracht. Drie jaar geleden had werkt. zij bepaalde veranderingen aan haar vingers waargenomen. Intussen waren de gewrichten pijnlijk gezwollen. Daarbij kwam pijn in haar oren en kaakbeen. Ja, ze kon niet eens meer geeuwen, laat staan nog vaste voeding tot zich nemen. In het plaatselijke ziekenhuis werd 'chronische gewrichtsreuma' vastgesteld. Zij moest wekelijks voor een anti-reuma injectie in het ziekenhuis komen. Additioneel moest ze dagelijks anti-reuma medicijnen innemen. Daar was echter tegen de pijn niets mee te bereiken. Zelfs in tegendeel, de pijn drong ook nog door naar haar voeten, zodat nauwelijks nog aan lopen kon worden gedacht.

Toen hoorde zij over EM-X en zocht mijn ziekenhuis op. Zij kreeg driemaal daags 30 ml EM-X. Geheel onverwacht steeg haar reumafactor naar aanvankelijk 223. Bij EM-X kunnen zich zeer verschillende reacties voordoen. Men behoeft zich daarover helemaal geen zorgen te maken. In

de regel komt later alles in orde. Daadwerkelijk kwam ook in haar geval na een half jaar de waarde bijna op normaal. Sindsdien zet deze toestand zich door. Haar pijn begon na drie maanden te verdwijnen. De door de ziekte misvormde gewrichten reguleerden zich, de pijn in het kaakbeen nam zover af dat vaste voeding weer kon worden verdragen. Een typisch voorbeeld hoe EM-X bij reuma

Reuma is een vorm van collageenziekte, d.w.z. een auto- immuunziekte, waarbij de lichaamseigen stoffen worden aangegrepen en uitgeschakeld. In de acute ziektefase kan men echt van helse pijn spreken. De moderne geneeskunde staat daarbij geheel machteloos. Ook medicijnen kunnen die pijn niet stoppen. In het allergunstigste geval verschaffen ze een beetje verlichting. In het geval van mevrouw Susuki kwam de eetlust weer terug, haar lichamelijke toestand verbeterde zich heel goed. Zij hoefde niet langer olie en creme op haar droge huid aan te brengen. Dat is nu voorbij, het ontstaan van de geactiveerde zuurstof.

Meer dan andere organen kunnen de hersenen hierdoor worden beschadigd. Dit betekent ook dat de grote hersenen de meeste zuurstof verbruiken. Een specifiek deel van de menselijke hersenen is de hersenschors. Dat is de zetel van het menselijke verstand en intelligentie. In andere gebieden ligt de besturing van eetlust en andere behoeften, zoals vreugde, wrok, droefheid, verdriet en allerlei gevoelens. Deze levens- en gevoelshersenen gebruiken nog meer zuurstof dan de hersenschors en worden in het bijzonder door geactiveerde zuurstof bedreigd.

In de afbeelding is de opbouw van de hersenen weergegeven. De kern ligt in het midden van de centrale hersenen. Dit gebied wordt gemakkelijk door ge- activeerde zuurstof beschadigd. Tot nu toe zijn nog geen duidelijke successen met EM-X bij de ziekte van Parkinson zichtbaar geworden. Ik geloof echter in de werking. De ontbrekende successen laten zich verklaren door het feit dat de behandelingen tot nu toe steeds halverwege werden afgebroken. Tot op heden is er geen patiënt, die aan de ziekte van Parkinson lijdt, die EM-X een jaar ononderbroken heeft ingenomen. Met zekerheid zouden daarmee goede resultaten te behalen zijn geweest. Niet alleen bij de ziekte van Parkinson, doch ook bij dementie dient EM-X geruime tijd Hersenkern Hersenschors Aangezichts zenuwkruizing

Hypophyse te worden ingenomen. Een periode van minimaal een jaar houd ik daarbij voor absoluut noodzakelijk. De revitalisering van de menselijke hersenen heeft tijd nodig. Zijn de hersencellen eenmaal afgestorven, dan kunnen zij niet meer tot leven worden gewekt. De laatste tijd spreekt men echter over de mogelijkheid om hersencellen te revitaliseren. Volgens eigen ervaring bestaat er ook de gunstige werking van EM-X bij alcoholgebruik in verband met de werking op de hersenen. Het afbraakvermogen van de lever wordt verbeterd, de gevoeligheid wordt groter en de beneveling lost zich op als mist op een zonnige dag. Ook mensen op oudere leeftijd kennen zulke gevoelssituaties. EM-X werkt positief op zulke krachten die het hoofd weer helderder laten denken en ervaringen bewust laten ondervinden en die de hersencellen weer doen opleven. Omdat de hersenen zo'n uiterst belangrijk deel van het menselijk lichaam zijn, dient tot elke prijs te worden vermeden, dat iets van buitenaf binnendringt. Het lichaam heeft hiertoe een soort versperring ingericht. Al naar behoefte worden in ons lichaam druivensuiker, vet en eitwit in energie omgevormd, maar in de hersenen wordt alleen druivensuiker verwerkt. Bij patiënten met een hoog medicijngebruik stromen grote hoeveelheden opgeloste bestanddelen van deze middelen in de hersenen en beïnvloeden de cellen op merkwaardige wijze. Ook alcohol, bloedverdunningsmiddelen, lood en andere gevaarlijke stoffen, bewerken een verandering die beter geblokkeerd moet worden. Een lange reeks brieven bereikte mij in het ziekenhuis, waarvan de inhoud nogal overeen kwam. Als voorbeeld een bericht van een moeder wier dochter aan vraatzucht leed: "Ik zou graag met u over mijn dochter spreken. Ze is geboren in januari 1976. Na haar geboorte ontwikkelde zij zich heel normaal. Toen zij vijf jaar was kreeg

zij waterpokken, met zes jaar de bof en rodehond. Tot aan de afsluiting van de lagere school werd zij door een hardnekkige, echter geen ernstige verkoudheid achtervolgd. Met twaalf jaar (eindexamen van de lagere school) begon de menstruatie; met dertien jaar (eerste jaar middelbare school) hield de menstruatie op en is tot nu toe niet meer voorgekomen. Wij weten niet waarom. Onze dochter heeft sindsdien ook geen goede vriendinnen meer gehad. De middelbare school en het voorbereidend hoger onderwijs doorliep zij zonder te doubleren. Alleen de leraren beklagden zich vaak over het feit, dat zij tijdens de les zo slaperig was. Als door een wonder doorstond zij de toelatingstest voor de universiteit van haar dromen. Ze verliet de ouderlijke woning en ging wonen in een studentenhuus. In de zomer van het eerste studiejaargaf zij de wens te kennen: "alles er bij neer gooien". Zij probeerde de meest uiteenlopende diëten doch deze veroorzaakten het tegendeel. Vier jaar geleden deed zich definitief een bolimia voor (een ziekelijk verhoogde eetlust met aansluitend een zelf teweeg gebracht braken). Sindsdien eet zij dag en nacht tot brakens toe. Wij als ouders kunnen dit fysiologisch niet verklaren".

Zulk gedrag is het gevolg van ontoelaatbaarheden, overdreven hoop, gebrek aan echte gevoelens en gewaarwordingen. Misschien hebben de ouders zich vroeger niet juist om hun kind bekommerd. Zij zouden nu weliswaar willen, dat hun dochter de huidige situatie overwon, maar hadden er echter geen voorstelling van hoe dat zou moeten gebeuren. Tot dan toe hadden ze raad gezocht bij psychologen, adviseurs, zelfhulpgroepen en kerken. De jonge vrouw ontwikkelde echter geen eigen wil om van haar ziekte af te komen. Toen hoorden de ouders via een bevriende relatie over EM-X, die beweerde: "Er is niets waar EM-X niet kan helpen".

Psychische ziekten zijn grofweg te onderscheiden in drie typen: schizofrenie, depressie en virusbepaalde vormen. Ik heb deze jonge vrouw slechts eenmaal gezien. Bij haar is de vraatzucht waarschijnlijk geen psychische ziekte; ik houd deze kwaal veel eerder voor een soort stoornis van het vegetatieve zenuwstelsel. De oorzaak hiervan ligt in de psychische druk en het verlies van het hormonale evenwicht. Maar zou EM-X nu daadwerkelijk kunnen werken bij deze ziekte? Daar ik EM-X tot nu toe bij psychische patiënten nog niet had ingezet, kon ik daarover geen uitspraak doen. In het algemeen doet de vraag zich voor: Werkt EM-X ook bij psychische ziekten? Ik schreef de jonge vrouw driemaal daags 20 milliliter EM-X voor. Helaas brak zij de behandeling af. Daarom is de vraag niet te beantwoorden of bij haar EM-X zou hebben kunnen helpen. Verbetering bij kransslagader-vernauwing als gevolg van stress. Een medewerker van de universiteit alhier werd op grond van arythmie (onregelmatige hartslag) en angina pectoris in mijn ziekenhuis gebracht. Hij vond dit een goede gelegenheid om zich eens grondig te laten onderzoeken. Daarbij werd bij hem slokdarmkanker vastgesteld, waaraan hij spoedig werd geopereerd. In dit geval was de kanker nog niet vergevorderd, zodat een nieuwe techniek kon worden ingezet. Tijdens een binnenbespiegeling wordt de door kanker getroffen slijmhuid verwijderd. Spoedig daarna klaagde hij over keelpijn, zoals bij een verkoudheid. Ditmaal was het echter mondholtekanker. Wederom raadde de chirurg een operatie aan, maar dat zou betekenen, dat de tong moest worden verwijderd. Daar de patiënt specialist was in vreemde talen, wees hij deze ingreep af op basis van de te verwachten spraakbelemmeringen en koos voor bestraling. Een behandeling met Au-gray-stralen, waarbij een stukje goud voor de opname van radioactieve stralen in de wangen wordt gegeven, verliep aanvankelijk succesvol. Toen trad de kanker hernieuwd op. Men moest er rekening mee houden, dat de kanker zich over het gehele lichaam zou kunnen uitbreiden. Bovendien was het hart aangetast. Op grond van deze situatie en de sombere vooruitzichten begon de patiënt EM-X in te nemen. Intussen is zijn gezondheid, ondanks de aanvankelijke bezorgdheid, hersteld. In dit geval toonde EM-X zijn gehele werkzaamheid. Hier wint de vraag naar de persoonlijke instelling van de patiënt aan diepere betekenis. De diagnose 'kanker': bracht niet zoals gebruikelijk een diepe schok teweeg, doch het antwoord van de patiënt was een tamelijk gevat: "Ach ja?". Bij de tweede vorm kanker, de mondholtekanker, gaf de chirurg hem te verstaan, dat deze door teveel alcohol kwam. De

patiënt antwoordde: Dat hij daar graag vanaf zou zien. Hij moest nu twee weken doorbrengen in een kamer, waar de bestralingstherapie zou plaats vinden. Deze kamer had veel weg van een luchtbeschermingsbunker. Gewoonlijk leidt dit bij patiënten tot grote neerslachtigheid. Maar in zijn geval deed zich de gunstige gelegenheid voor om de verzamelde werken van Ianiuchiro Tanizaki te lezen. Bij iemand, die alles niet al te ernstig neemt, werkt EM-X bijzonder goed.

Als voorbeeld van de werkingsvolle behandeling met EM-X bij angina pectoris en het overwerkt zijn, zou ik het geval van de 61-jarige patiënte Kayo Sawada willen vermelden. Bij angina pectoris treedt een kortstondige onderversorgung van bloed in de hartspier op. De gevolgen zijn acute pijn in de borst. De tegenstelling tussen de fasen van stress op weg naar het werk en op de werkplek en de fasen van rust thuis heeft haar veel last bezorgd. Te weinig toevoer van bloed verhardde de kransslagaderen. Acute aanvallen leidden tot heftige pijn, een drukkend gevoel in de borst en ademhalingsbezwaren. Als behandelingsmethode biedt zich nitroglycerine of een bypass-operatie aan.

Bij mevrouw Sawada werd een operatie overwogen. Zij had al jarenlang onder aanvallen geleden, voordat zij de eerste keer in een ziekenhuis kwam. Hier klaagde zij over een gevoel van slaperigheid in haar hele lichaam. Zij begon met een dagelijkse hoeveelheid van 20 milliliter EM-X. Na ongeveer drie maanden was haar lichaamstoestand reeds aanmerkelijk verbeterd. Daarna is zij gestopt met medicijnen, die zij in de voorgaande behandeling voorgeschreven kreeg, omdat het haar onbelangrijk toescheen of ze deze nu wel of niet zou nemen. Na zes maanden stopten de aanvallen helemaal. Electrocardiogram en bloedonderzoeken toonden geen opvallende bevindingen meer. Daaruit kunnen wij concluderen, dat EM-X bij hartziekten, die afkomstig zijn van vaatvernauwingen, bij hoge bloeddruk en hartaanvallen eveneens werkzaam is.

Waarom is EM-X bij mensen in ontwikkelingslanden zo werkzaam?

EM-X toont een verrassende werking bij atopie-ziekten en allergieën. De oorzaken van atopie (overgevoeligheid) zijn veelzijdig. Enerzijds kan dat liggen aan de genetisch bepaalde constitutie, anderzijds zouden heftige reacties op bepaalde levensmiddelen als allergiereactie (Rhinitis = neusslijmvliesontsteking, astma, huidontstekingen) aanwezig kunnen zijn, waaronder de met heftige jeukprikkelingen gepaard gaande atopie. De symptomen hiervan doen zich meestal in de eerste levensmaanden voor; chronisch wordt dit echter op volwassen leeftijd. Dan is deze ziekte niet meer te genezen. Naast de genetische dispositie zijn daarvoor eet- en levensgewoonten, verslechtering in de omgevingssituatie enz. verantwoordelijk. Na de tweede wereldoorlog begonnen Japanners op grote schaal vlees en melkproducten te consumeren. De fysische dispositie van Japanners is echter niet op een langdurige vleesconsumptie ingesteld. Op deze wijze kwam het hier bij een grote groep mensen tot atopie-symptomen. Intensiever gebruik van kunstmeststoffen, giftige chemische stoffen en voedingssupplementen verergerden bovendien bij velen de situatie. De verwekker van allergieën is steeds een allergeen. Van alle atopie-patiënten lijdt 90% aan een levensmiddelallergie. De belangrijkste vraag gaat dus over de eetgewoonten. Ter behandeling worden steroïden (bijnierschorshormonen) ingezet. De werking is slechts van korte duur; de behandeling is kostbaar en op den duur niet door te voeren. Bovendien is er geen behandelingsmethode, zodat van begin af aan allergieverwekkers gemeden moeten worden. Ik heb veel reacties gekregen, dat EM-X ook hier kan helpen. In deze gevallen kan EM-X of worden gedronken of direct op de zieke plek worden aangebracht, in crèmes gemengd, als toevoeging aan het badwater of op vele andere manieren worden ingezet. Het helpt ook bij andere huidziekten, astma en hooikoorts. Gedurende de afgelopen periode proberen wij in het klinische bereik onder weglating van steroïden EMX als hoekpilaar van een dieettherapie in te bouwen. Nadat Dr. Ghoneum zijn onderzoekresultaten over de werking van EM-X bij immuunziekten had gepubliceerd, vertrok hij naar Egypte. Zijn kinderen kre-

last van astma en vroegen hem dringend daartegen iets te doen. De oorzaken van astma zijn veelvoudig. De moderne geneeskunde kan slechts aanvallen voorkomen, beschikt echter niet over verdere mogelijkheden voor behandeling. Dr. Ghoneum kreeg ook daar toen toevallig EM-X in handen en de raad het daarmee eens te proberen. Al spoedig nam het hoesten af, de kinderen sliepen de hele nacht door. Dit onverwachte resultaat vergrootte zijn aanzien en maakte hem tot een bekende arts. Hij wijdde zich nu zeer intensief aan het onderzoek van EM-X. Atopie en allergieën, als chronische ziekten, werden door de anti-oxidant EM-X succesvol bestreden.

Ik zou hier het geval van de astmapatiënte Juichi Okatani (69 jaar oud) willen beschrijven. Mevrouw Okatani leed sedert 1971 aan astma. Tijdens aanvallen injecteerde zij theophylline intraveneus. Ook zij wilde het in haar vertwijfeling met EM-X proberen. Ik schreef haar 30 millitier per dag voor. In januari 1995 begon zij met de inname. Het resultaat was dat het aantal aanvallen terugging; na ongeveer één jaar hielden de aanvallen zelfs volledig op. Gedurende dit tijdsbestek nam mevrouw Okatani geen verdere medicijnen. Ik beweer niet, dat EM-X bij atopie en astma direct werkt. Weliswaar was dat bij de kinderen van Dr. Ghoneum het geval, dit is echter in de meerderheid van de gevallen niet zo. Houdt men op grond van ontbrekende directe werkingen met EM-X op, dan kunnen de specifieke werkingen niet echt tot ontwikkeling komen. Zoals ik van Professor Higa heb vernomen kunnen in ontwikkelingslanden ook met kleine doseringen in korte tijd resultaten worden behaald. Waarom is dat zo? Daar heeft men de 'zegeningen' van de moderne cultuur nog niet ervaren; het lichaam heeft zijn oereigen zelfgenezingskrachten nog niet verloren. In het huidige Japan zijn de beschadigingen van levensmiddelen door vervuiling van de lucht, de bodem en het water zo erg, dat dit ingrijpende uitwerkingen heeft op het menselijke lichaam. Alhoewel wij onder goede hygiënische controle staan en geen angst voor honger hoeven te hebben, wordt ons lichaam, zo te zeggen, heimelijk door schadelijke stoffen aangegrepen, zodat onze immuunkrachten verminderen. MRSA 0-157- besmetting, ziekenhuisinfecties, allergische reacties, zoals stuifmeelallergie, dit alles kwam vroeger niet zo massaal voor en werd niet zo zichtbaar. EM-X is een product, dat de zelfgenezingskrachten in de mens bevordert. Deze zelfgenezingskrachten worden in een mens, die nog niet beschadigd is door een slecht milieu, sneller actief. Het voortdurende gebruik van chemische pesticiden, kunstmeststoffen en chemicaliën hebben de immuunkrachten van de Japanners zodanig verzwakt, dat binnen afzienbare tijd het roemrijke predikaat van Japan inzake een hoge leeftijdsgrens op 'Nummer 1' te staan, niet meer zal gelden.

Kan de functie van de lever weer worden hersteld? .

Bij een leververharding verergert de toestand stap voor stap. Vaak wordt er niet over nagedacht dat de GOT/GTP waarden van de langdurig zieke moeten worden genormaliseerd. In mijn klinische gevallen was na inname van EM-X een constante verbetering zichtbaar. Ik zou graag het voorbeeld van de in de proloog genoemde 72-jarige patiënte hier vermelden: Na een langdurige virusziekte van de lever met daarna een leververharding was het tot leverkanker gekomen. De tumor moest operatief worden verwijderd. De waarden van de leverfunctie stegen tot ver boven de normale grens. EM-X zorgde ervoor dat deze nadelige gevolgen weer daalden. Men zegt dat ongeveer tien procent van alle chronische leverontstekingen zich tot leververhardingen ontwikkelen, die tien jaar later weer tot kanker kunnen ontaarden.

In dit geval was er gedurende dertig jaar sprake van een hepatitis C - infectie. Het maakt een groot verschil of men door hepatitis A, B, of C ziek wordt. Type C muteert met ongeveer 85 % het meest tot kanker. De virusdragers moeten daarom uiterst aandachtig worden waargenomen. De tumor van deze patiënte was met twee centimeter omvang betrekkelijk klein. Gelukkig had deze zich nog niet uitgezaaid, waardoor een weer oplaaien kon worden voorkomen.

In maart 1994 werd met de inname van EM-X begonnen. Spoedig daarna verslechterde de waarde zich; dit was echter een te verwachten positieve reactie en betekende de omslag tot verbetering van het teveel aan water in de buik. Na deze verandering werd spoedig de normale waarde bereikt. In het totale proces van de leverontsteking tot aan de leververharding droeg EM-X bij aan de genezing. Het bloedonderzoek gaf echter geen verandering in de hoeveelheid hepatitis virus aan. Op dat punt schijnt EM-X slechts een geringe werking op hepatitis te hebben. Maar ondanks de aanwezigheid van het virus was de functie van de lever verbeterd, d.w.z. er had zich daadwerkelijk een keerpunt tot herstel van de leververharding voorgedaan.

Had de patiënte zich daarmee maar tevreden gesteld. In mei 1996 werd de behandeling met EM-X gestopt. In maart 1997 kwam de kanker weer terug. Ditmaal werd zij met een microgolven-methode (overeenkomstig de magnetron) behandeld. Alles scheen beter te worden, doch in januari 1998 brak opnieuw kanker uit. Dat liet in mij de gedachte rijpen, dat een mens, die ooit kanker kreeg, zijn gehele verdere leven EM-X dient in te nemen.

Ik zou graag een ander klinisch geval met hepatitis B beschrijven. Mevrouw Sariko Akai (41 jaar oud) nam twee jaren EM-X, zonder dat zich een verbetering van de GOT/GTP-waarde voordeed. Deze constatering diende ons tot nadenken te stemmen. In haar geval lag de begintosis op tweemaal dagelijks tien milliliter. Na een week tweemaal dagelijks 20, en daarna 30 milliliter. Het resultaat was gelijk aan nul. Wij verhoogden daarop de dosis tot driemaal dagelijks 40 milliliter, dus totaal 120 milliliter. Ook dat bracht niets op. Nadat het gehoopte resultaat uitbleef, waren wij overgegaan op infusies (twee milliliter). Na een poosje klaagde de patiënte over vermoeidheid en rillingen over het gehele " lichaam. Infusies schenen ook niet de remedie te zijn. Het lukte ons niet rechtstreeks op de hepatitis in te werken.

Volgens Professor Higa zijn er berichten uit het buitenland, waar het virus kon worden vernietigd. Daartoe is een stof met een brede werking vereist, die zijn tijd nodig heeft, zoals dat ook het geval is in de oosterse geneeskunde. Bij hepatitis B bestaat slechts een geringe tendens tot leververharding. Kanker schijnt zich echter bij ontwijking van dit tussenstadium toch te kunnen ontwikkelen. Daarin zou men het verschil met type C kunnen zien. Op lange termijn zal de problematiek van hepatitis B opgelost kunnen worden. Er blijven echter altijd nog de gevallen van de reeds geïnfecteerden.

De afgelopen tijd is een steroïde-onderbrekings- behandeling in beeld ge komen. Deze zou bij personen met uitgesproken beperkte leverfunctie werkzaam zijn. De steroïden, die eigenlijk ter indamming van de ontstekingshaard bij chronische leverontstekingen dienen, worden daarbij een bepaalde periode gestopt, opdat het lichaam weer zijn eigen immuunkrachten kan ontwikkelen. Omdat steroïden een immuun beperkende werking bezitten, duurt het iets langer dan bij de Chinese geneeskunde tot deze werkzaam worden. Een volgende keer zal ik niet zo vlug opgeven en verschillende 'kunstgrepen' erbij gebruiken. Bij inname van steroïden kunnen van de zijde van virussen de afstootkrachten worden versterkt, terwijl bij het stoppen ervan de weerstands krachten zich krachtig in beweging zetten en de virussen kunnen worden uitgeschakeld. Tenslotte worden op deze manier in de voortdobbende strijd de krachten om aan te vallen geconcentreerd. Met toevoeging van Interferon worden daarbij de lichaamseigen weerstandskrachten nog verder vergroot. Indien men wil afzien van de steroïden met hun nogal extreme werking, dan kan men ook EM-X met zijn sterke anti-oxidatieve kracht nemen om de geactiveerde zuurstof te vernietigen. Op deze manier kan men de werking van EM-X bij hepatitis toepassen. Bij type C en leverkanker geldt Interferon als bijzonder werkzaam, de bijwerkingen zijn echter bedenkelijk. Ook bij gebruik van gecombineerde werkzame stoffen zijn bijwerkingen onvermijdelijk. Interferon en interleukine zijn lichaamseigen geproduceerde stoffen. Ieder van buitenaf toegevoerd hormoonmiddel brengt sterke bijwerkingen met zich mee; de in het lichaam

zelf geproduceerde stoffen daarentegen niet. Het lichaam dient daarom deze stoffen zelf aan te maken om zich geen zorgen te hoeven maken over eventuele bijwerkingen. Hier laat EM-X weer zijn sterke kant zien. Omdat EM-X met zijn sterke anti-oxidatieve kracht de schade van de geactiveerde zuurstof opheft, kunnen de lichaamseigen immuuniteitskrachten zich ontplooiën, waardoor ook de lichaamseigen productie van Interferon en Interleukine wordt gestimuleerd. De werking van EM-X bij kanker, suikerziekte en reuma bestaat in het verbeteren van de complete conditie. Men moet zich steeds voorstellen, dat ten slotte de oorzaak van de ziekte geactiveerde zuurstof is. EM-X met zijn superieure anti-oxidatieve kracht werkt allesomvattend op de mens, dus ook op het zieke orgaan. Met andere woorden, het opent de versperringen van de moderne geneeskunde, die slechts het afzonderlijke orgaan met een specifieke werkzame stof behandelt.

Kan EM-X in de strijd tussen mensen en bacteriën helpen? De moderne geneeskunde voert op het ogenblik een strijd tegen virussen en andere micro-organismen. Zoals een ieder weet, heeft zij daarbij de overwinning niet behaald. Echter de micro-organismen, die reeds lang voor het ontstaan van de mensheid deze aardbol bevolkten, zullen hun weerstandskracht nog aan het licht brengen. Vermoedelijk zullen wij dat nog bemerken. Toen in de veertiger jaren van de negentiende eeuw de veroorzakers van longontsteking met penicilline konden worden aangepakt, werd deze werkzame stof als redder van de mensheid gehuldigd.

Thans zijn er echter vele resistente bacteriestammen. Vroeger dacht men dat met het anti-tuberculose-middel streptomycine de ziekte snel zou zijn verdwenen. Thans ruikt tuberculose weer op. Hetzelfde geldt voor vele andere bacteriestammen. Wanneer de mensheid gelooft een overwinning te hebben bereikt, dan moet zij kort daarop erkennen, dat de strijd verdergaat. Vermoedelijk zullen de veldslagen tussen het menselijke verstand en de bacteriën eeuwig doorgaan.

In de afgelopen tijd is met MRSA als infectieziekte in de ziekenhuizen een nieuwe vijand opgedoken. De MRSA-stammen zijn resistent. Sedert MRSA in Engeland in 1961 zich voor de eerste keer voordeed, heeft deze zich als besmettende ziekte razendsnel verbreid. Zoals alle micro-organismen bezit ook dit type een sterke wil tot overleven. Met het oog op de mobiliteit van de wereldbevolking en de globale uitwisseling tussen mensen is het geen wonder, dat wij altijd ergens met zulke overlevingskunstenaars te maken hebben. De mensheid kon hen tot nu toe nog geen definitief halt toeroepen. Dus zijn wij nu gedwongen deze ziekteverwekkers met antibiotica te lijf te gaan, waarbij deze reeds anti-antibiotica stoffen als afweerstrategie hebben ontwikkeld.

In het volgende zou ik graag verklaren, hoe wij deze strijd met behulp van EM-X toch nog tot een overwinning kunnen brengen. EM-X 'doodt' namelijk de uitwerkingen van de verwekkers, derhalve het vermeerderende optreden van de geactiveerde zuurstof, echter niet de verwekkers zelf. Omdat geen resistente krachten worden ontwikkeld, de tegenstander derhalve niet wordt vernietigd, bestaat de hoop, dat de mensheid ten slotte kan zegevieren.

De huidige problematiek met MRSA als infectieziekte in ziekenhuizen kan alleen met behulp van EM-X en grondige hygiëne worden opgelost. Daarom wordt in de laatste tijd versterkt aandacht geschonken aan het voorkomen van MRSA, zodat bij ons in Japan geen MRSA-patiënten te beklagen zijn. EM-X wordt met water vermengd en in een verstuiver met ultrageluidsgolven verstoven. MRSA-verwekkers zijn voortdurend in ons lichaam en in onze omgeving aanwezig. Bij gezonde mensen veroorzaken zij geen schade. Maar bij een patiënt, die door een operatie is verzwakt en bij bedlegerige patiënten kan het tot levens bedreigende situaties komen.

In het volgende wil ik de klinische behandeling met EM- X bij een 88-jarige patiënte beschrijven: 21.07.95 Opgenomen met bronchiale astma, angina pectoris, diverse hersenstoornissen; haar toestand verbeterde zich in zoverre, dat haar stoelgang werd geactiveerd. Toen moest zij weer worden terug verwezen. Inname van antibiotica ter voorkoming van infectie aan de urinebuis en ademhalingsorganen.

1.12 Onderzoek van het sputum op MRSA (+3); twee dagen later urineonderzoek (+ 1), Omstelling op intraveneuze antibiotica. Begin van de EM-X toevoeging. Tweemaal dagelijks vijf milliliter. Verhoging tot 20 milliliter. Stoppen met antibiotica.

Drie weken lang 50 milliliter., Urineonderzoek met verminderde MRSA-waarde. Inname van EM-X beëindigt. 16.12 19.12 21.12 27.12 06.01.96 07.01

De moderne geneeskunde beschikt over een reeks diagnose-apparaten, waarmee zij de Chinese geneeskunde ver overtreft. Echter in de therapie, bij- voorbeeld bij virusziekten, is het westen nog niet zo ver, dat men zou kunnen zeggen, dat alles kan worden genezen. Heel veel is nog niet opgelost. Tegen een griep heeft men niets effectiefs gevonden. Maar ook de holistisch werkende Chinese geneeskunde heeft geen tevredenstellende oplossingen te bieden. In deze zin is de behandeling van virusziekten in het bolwerk van de moderne geneeskunde een zwakke plek. Onder de gegeven omstandigheden is EM-X één van de weinige effectief werkzame preparaten, die de kloof tussen de westerse en oosterse geneeskunde kan overbruggen. Daarin ligt de grote waarde van EM-X, daar ben ik van overtuigd. Ik krijg bijvoorbeeld vaak van patiënten te horen, dat zij dankzij EM-X niet meer verkouden worden. Klinische gevallen van verkoudheden met een EM-X behandeling zijn er echter nog niet. Daar elke verkoudheid een virusziekte is, is het onweerlegbaar, dat de werking van EM-X ook virussen moet kunnen aangrijpen. Ik ben van mening, dat EM-X ook bij de behandeling van aids een grote betekenis kan hebben. De reden daarvoor heb ik reeds in de paragraaf over MRSA genoemd. Virussen, die in het lichaam van een normaal gezond mens voortdurend voorhanden zijn en daar nog geen ziekten verwekken, ontwikkelen zich bij zieken tot een levensbedreigende MRSA-infectie. Het lichaam van een patiënt beschikt over verminderde weerstand. Wanneer nu EM-X zodanig werkt, dat het de weerstandskrachten versterkt, zou het ook op dezelfde manier bij aids werkzaam moeten zijn. Dat is niet alleen mijn vermoeden. In Thailand en India wordt EM-X reeds intraveneus gegeven. Ik beschik over verslagen, dat daardoor kankerpatiënten in het eindstadium, aidspatiënten en drugsverslaafden konden worden geholpen. Met EM-X zijn er nog altijd vele gebieden, die wij niet volledig begrijpen. Feit is echter, dat EMX werkt. Wij klinische artsen, pathologen, moleculairbiologen en fysiologen dienen in een gezamenlijke inspanning naar algemeen geaccepteerde toepassingsmethoden te zoeken.

De voornaamste thesen van het derde hoofdstuk. 1. EM-X is werkzaam bij suikerziekte. Het verlaagt weliswaar niet beslissend het bloedsuiker gehalte, echter zijn onovertroffen anti-oxidatieve kracht verhindert complicaties en bijwerkingen. 2. EM-X werkt zeer verschillend. Zijn werking op lange termijn wordt vaak in het begin niet bemerkt. Ondanks dat is het positief werkzaam en dient in elk geval zo lang te worden ingenomen totdat resultaten zichtbaar worden. 3. EM-X compenseert de tekorten aan de lichaamseigen anti-oxidant SOD. 4. Als bijkomend verschijnsel bij pijn wordt geactiveerde zuurstof in grote hoeveelheden geproduceerd. EM-X stilt met zijn anti-oxidatieve kracht de pijn. 5. Men dient deze pijn beter met EM-X aan te pakken dan met medicijnen. De bijwerkingen van medicijnen verminderen de weerstandskrachten; EM-X daarentegen verhoogt ze. 6. EM-X laat bij ziekten van het centrale zenuwstelsel een werking zien, evenzo bij de ziekte van Alzheimer en bij stoornissen in de doorbloeding van de hersenen, die tegenover beschadigingen door geactiveerde zuurstof zeer kwetsbaar zijn. EM-X spoort de hersencellen aan tot nieuwe activiteit. 7. EM-X kan op zenuwen een kalmerende werking

uitoefenen. Met EM-X ontspannen zich de gelaatstreken. 8. Bij atopiën (overgevoeligheden) en allergieën is EM-X succesvol. 9. Bij chronische leverontstekingen grijpt EM-X het virus weliswaar niet direct aan, maar beschermt echter het lichaam tegen beschadigingen en vermindert de tendens dat uit een leververharding leverkanker ontstaat. 10. De bij leverkanker en leverontstekingen werkzame preparaten Interferon en Interleukine zijn strikt genomen lichaamseigen hormoonpreparaten. EM-X bevordert hun natuurlijke productie. 11. EM-X is werkzaam bij MRSA. Dat komt door de versterking van immuunkrachten door EM-X. 12. EM-X geeft bij virusziekten resultaten, waar tot nu toe de westerse noch de oosterse geneeskunde effectief heeft kunnen helpen.

EM-X als profylaxe (preventie) Preventieve geneeskunde is het sterkste wapen. Ik ben van mening, dat de preventieve behandeling de basis van elke medische activiteit dient te zijn. Preventie betekent voorkomen van een toekomstige ziekte. Weliswaar kan de arts dat niet alleen volbrengen. Noodzakelijk is de bewuste medewerking van een ieder afzonderlijk. Even belangrijk zijn de inspanningen voor een goede omgeving die het voor mensen mogelijk maakt een leven in gezondheid te leiden. Wanneer deze voorwaarden er niet zijn, dan wordt een preventief werkzame geneeskunde moeilijk. De tegenwoordig nogal gebrekkige omstandigheden hebben tot gevolg, dat het aantal patiënten stijgt en de kosten voor gezondheid omhoog worden gejaagd. Wat kan men doen om deze feitelijke toestanden te beëindigen? Voor de preventieve bescherming tegen ziekten hebben wij geen doeltreffender wapen dan EM-X. In dit hoofdstuk zou ik graag overwegingen aanvoeren, bijvoorbeeld welke levenshouding nodig is, om met inname van EM-X een gezond leven te leiden. Tot nu toe heb ik mij in dit boek geconcentreerd op de vraag, welk nut EM-X voor patiënten kan hebben. EM-X is niet alleen bestemd voor zieken; mijn eigenlijke doel is, dat gezonde mensen met behulp van EM-X ziekten voorkomen en gezond kunnen blijven. Ik zelf heb gedurende vele jaren ter voorkoming van ziekten en voor de instandhouding van mijn gezondheid zeer regelmatig EM-X gedronken. In mijn directe omgeving is het aantal niet zieke gebruikers van EM-X voortdurend gegroeid. Uitgaande van deze ervaringen kan ik zeggen, dat het voortdurende dagelijks gebruik van EM-X de volgende resultaten brengt: 1. Gezondheid 2. Weerstand tegenover alcohol 3. Diepe slaap 4. Bij elke ziekte een tendens tot genezing, versterkt immuunsysteem, activering van lichaamseigen genezingskrachten 5. Na operaties en ziekten snel herstel 6. Bij ataxie (stoornis van de geordende bewegingsafloop) verbetering van

het vegetatieve zenuwstelsel Preventie tegenover ziekten in de volwassen leeftijd Het vertragen van ouderdomsprocessen - strakkere huid, donkerdere haren De hersenfuncties worden gereanimeerd (verbetering bij dementie) 7. 8. 9. 86

Opdat deze processen uit zichzelf dienen te ontstaan is een voortgezette inname van EM-X vereist. Er zijn mensen bij wie het effect direct na het begin van de inname begint, dat onder bepaalde omstandigheden dan nauwelijks door de betreffende persoon wordt bemerkt. Bij mensen met slaapstoornissen na sterk genot van alcohol komt het zonder problemen tot een diep slaap. Dat valt de betreffende persoon op en dat schrijft hij toe aan EM-X.

Tegenwoordig is de instelling van veel mensen: "Wanneer ik ziek wordt ga ik naar het ziekenhuis. Dan komt het wel weer goed." Deze personen neigen er toe de eigen inspanningen om gezondheid te bewaren te verwaarlozen. Het huidige medische behandelingsstelsel concentreert zich al te zeer op mensen die reeds ziek zijn. Zo'n patroon valt pas op wanneer hij ziek is. Zelfs een slechte uitslag bij een gezondheidscheck wordt afgedaan als een kleinigheid - dat is een feit! Juist in de fase van net niet ziek zijn, dienen echter reeds maatregelen te worden genomen. De belangrijkste is om EM-X te drinken. Daarvan ben ik absoluut overtuigd! Gezonde mensen dienen, om hun gezondheid in stand te houden, dagelijks 10 tot 20 ml. EM-X te drinken.

Daarna moeten zij al naar gelang hun lichamelijke toestand en levensstijl de hoeveelheid dienovereenkomstig aanpassen. Zou men de werkzame kracht van EM-X werkelijk willen ervaren, dan dient men het beste met kleine hoeveelheden te beginnen en de inname lange tijd voort te zetten. De werking is afhankelijk van de ingenomen hoeveelheid. Hoe groter de hoeveelheid, des te groter de werking. Vele personen die aan kanker lijdend en die EM-X in grote hoeveelheden drinken verliezen vlekken op hun huid en hun grijze haren worden donkerder enz.

Kankerpatiënten nemen bij een dagelijkse hoeveelheid van 200 ml. het tienvoudige van een gezond mens tot zich. Omdat kankercellen enorme hoeveelheden geactiveerde zuurstof produceren, blijft EM-X in kleinere hoeveelheden zonder werking. Bij deze hoge dosis krijgt men als toegift het reeds genoemde 'verjongingseffect'. Het beste voorbeeld hierbij heb ik in het eerste hoofdstuk beschreven. Bij de 86-jarige dame verdween niet alleen de kanker, bij haar werd bij de Computer- Tomografie-scan de toestand van haar hersencellen als van een 40-jarige beschreven. Wanneer bij een hoogbejaarde en daar bij nog lijdend aan kanker zo'n bijna onvoorstelbaar succes zich voordoet, hoe moet dan wel het verjongingseffect bij gezonde mensen er uit zien!

Ik persoonlijk ben pas op de rijpe leeftijd van 60 jaar begonnen EM-X te drinken. Zoals reeds vermeld, heeft mijn behoefte aan slaap zich gestabiliseerd op vier tot vijf uur. Ik voel mij zeer evenwichtig, lichaam en geest beschikken over voldoende reserves. Ik heb het gevoel veertig jaar oud te zijn. Mijn dagelijkse gemiddelde hoeveelheid is 30 ml. Indien het er bij een gezond mens om gaat niet ziek te worden dan moet ter bepaling van de hoeveelheid EM-X de leeftijd in aanmerking worden genomen. Klopt het, dat het effect bij gezonde mensen groter is? Wil men op korte termijn een bepaald verjongingseffect bereiken, dan is het aan te bevelen veel EM-X te drinken. Gaat het in de eerste plaats om de gezondheid dan is 10 of 20 ml EM-X genoeg. Het verjongingseffect komt mettertijd indien er zich geen ziekten voordoen.

Ik zou graag vanzelfsprekend waarschuwen tegen de mening, dat men zich alles kan veroorloven, wanneer men EM-X drinkt. Ook wanneer men daar te veel van inneemt, zou het gemakkelijk kunnen gebeuren, dat de hoeveelheid geproduceerde geactiveerde zuurstof, tengevolge van een bepaalde levensstijl of door andere uiterlijke omstandigheden, reusachtig groot wordt. Willen wij werkelijk bij EM-X geen risico nemen dan dient men aan enige punten bijzonder aandacht te schenken. Op een juiste manier gebruikt, stijgt de werking van EMX aanzienlijk en kan men zonder al te grote zorgen voor een ziekte een aangenaam leven leiden.

Neem meer hoogwaardige eiwitten. Grote aandacht dient in samenhang met EM-X aan de voeding te worden besteed. Eén ding springt er duidelijk uit: "Eet alleen hoogwaardige eiwitten!" Voor de drie belangrijkste voedingsfactoren geldt hetzelfde. Het vraagstuk van kwaliteit is bij eiwitten bijzonder belangrijk. Want in tegenstelling tot andere voedingsstoffen kan het tot vorming leiden van 'kwade' aminozuren, die in het lichaam schade kunnen aanrichten. Het moleculaire gewicht van eiwitten is hoog; in het lichaam worden deze eiwitten ontleed in aminozuren. Er zijn twintig soorten aminozuren, waarvan het lichaam er acht zelf niet kan aanmaken. Deze moeten van buiten worden aangevoerd. De noodzakelijke vorming van aminozuren is een probleem. Zijn deze acht aminozuren in de juiste hoeveelheid voorhanden, dan worden onverwijld de benodigde eiwitten geproduceerd. Klopt het evenwicht niet, dan ontstaan onbruikbare eiwitten. Eiwitten zijn de bouwstenen voor het lichaam. Bovendien bestaan hormonen, genen en de ziektebestrijdende immuuncellen uit eiwit. Ontbreekt eiwit als bouwsteen dan moet men vrezen, dat de weerstandskracht tegenover ziekten niet toereikend is. Neem wij bijv oorbeeld het gen P53. Het produceert onderdrukkingseiwitten ter voorkoming van kanker. Zonder grondstof kan het niet worden geproduceerd. De gevolgen zijn ontbrekende afweermaatregelen tegenover kanker. Een tekort aan eiwit betekent derhalve een afnemende

gezondheid. Voor de gezondheid is de opname van hoogwaardige eiwitten onontbeerlijk. Wat is nu een hoogwaardig eiwit? Met betrekking tot eiwit is er een lijst met zogenoemd proteïne-puntengetallen, op grond waarvan een tabel is opgemaakt om de kwaliteit van eiwitten in levensmiddelen te bepalen (goede amin- mozuurvorming). Onder alle levensmiddelen heeft het ei met een puntengetal van 100 de allerbeste kwaliteit. Een ei werkt perfect bij de vorming van aminozuren.

In de hieronderstaande tabel is de gemiddelde waarde van de afzonderlijke levensmiddelen, zoals vis, vlees, granen enz. opgenomen.

Proteïne-aandeel in milligrammen per 100 gram.

Granen	Vlees
Brood 44	Jap. Sirloin steak 100
Udon (Japanse deegwaren) 41	Rundertalg sirloin 76
Chinese Onadu (rauw) 38	Kipfilet zonder vel 100
Soba (boekweitdeegwaren) 65	Kippendij zonder vel 100
Aardappelen	Varkenslende zonder vet 100
Zoete aardappelen (rauw) 88	Varkenslende met vet 68
Aardappele 68	Ham 100
Zaden	Melk
Sesam zaden (gedroogd) 50	Koemelk (rauw) 100
Bonen	Groenten
Tofu 82	Kool 50
Natto (gegiste sojabonen) 84	Komkommers 56
Miso (gefermenteerde 82	Tomaat 48
Vruchten	Prei 48
Aardbeien 66	Paprika 68
Kiwi's 82	Gekiemde sojabonen 77
Bananen 66	Paddenstoelen
Zeevruchten	Shi-take 73

Iwashi (sardienen, rauw) 100	Algen & zeewieren
Sabe (makreel, rauw) 100	Nori 91
Sarrnma (makreel, rauw) 100	Zeewier 100
Tonijnfilet 100	Diversen
Shijmi (mosselen) 95	Sojasaus 22
Ika (tonijn) 71	Gyoza (Chinese gevulde deegballetjes) 76
Japanse steengarnalen 74	

Hieruit kunt u afleiden welke levensmiddelen hoogwaardige eiwitten bevatten en hoe u overeenkomstig deze tabel in uw eetgewoonten te werk kunt gaan. De volgende vraag is in welke hoeveelheden de afzonderlijke voedingsmiddelen dienen te worden gegeten. Een mens heeft per dag ongeveer eendertig procent van zijn lichaamsgewicht aan eiwitten nodig. Dat is bij een lichaamsgewicht van 60 kilogram ongeveer 60 gram eiwit per dag. Een ei bevat ongeveer 6 tot 7 gram eiwit. Eenvoudig gerekend zou men dagelijks 10 eieren kunnen eten om op de noodzakelijke hoeveelheid te komen. Dat is echter niet aan te bevelen en in de praktijk ook niet vol te houden.

Diverse levensmiddelen bevatten cholesterol, eieren ook. Als men slechts één specifiek product inneemt, dan zou bovendien de voedingbalans instorten. Indien er bijvoorbeeld 10 eieren per dag worden gegeten, dan krijgt men weliswaar voldoende eiwit binnen, maar omdat andere levensmiddelen ook eiwitten bevatten krijgt men in totaal ook veel teveel. Dat dient dus niet te gebeuren; in plaats daarvan moet men zoveel mogelijk verschillende levensmiddelen eten, om tot een geordende eiwitopbouw te komen. Behalve eieren heeft ook varkensvlees een hoog gehalte aan eiwitten. Daarnaast is vis zoals makreel aan te bevelen. Dan bestaat niet het gevaar aan eiwitgebrek te lijden. De mensen op Okinawa hebben binnen Japan de hoogste levensverwachting en ze eten zeer veel varkensvlees. Daar moet een verband tussen bestaan. Bij vlees hoort vet. Wil men eiwit eten, dan eet men ook onvermijdelijk vet. Zich al het vlees ontzeggen zou tamelijk problematisch zijn. De traditionele keuken in Okinawa doet daarentegen heel vaak afstand van extra vet. Op andere plaatsen wordt het overmatige eten van vlees tot een probleem. Om in het dagelijkse menu de benodigde hoeveelheid eiwitten te krijgen, dient men steeds eieren in het eten op te nemen. Op dit punt aangeland zullen we echter toch moeten wijzen op het thema cholesterol. De 'mythe over cholesterol' is zeer wijd verbreid. Cholesterol is een soort vet, dat rijkelijk in eierdooier voorkomt. Omdat dit vet de cholesterol-waarden zou verhogen, de bloedbanen verstopt en spijsverteringsziekten zou veroorzaken, is cholesterol in een kwaad daglicht komen te staan. Cholesterol is ook een bouwsteen voor de celmembranen, die zich zonder cholesterol veel te dun zouden ontwikkelen. Men kan geenszins beweren dat de verlaging van de cholesterolspiegel zonder gevaar zou zijn. Dit alles is begonnen met Russische onderzoekers, die hazen eieren te eten gaven om daarna de verandering van de cholesterolwaarde te meten. Deze waarde was inderdaad gestegen. In de afgelopen tijd heeft men meerdere honderden mensen dagelijks ongeveer een dozijn eieren te eten gegeven om daarna hun cholesterol waarde te meten. Deze waarde was niet gestegen. Een verbluffende ontdekking. Dat betekent niets anders dan dat het een beetje dom zou zijn, zich zorgen te maken alleen omdat men te veel eieren heeft gegeten.

Juist oudere mensen eten te weinig levensmiddelen, zoals hoogwaardig vlees, vis, vet en eiwitten. Op deze wijze geraken oudere mensen te gemakkelijk in een situatie van eiwitgebrek. Dit is één van de hoofdoorzaken van ziekten bij oudere mensen. Eieren zijn als vormers van aminozuren de meest waardevolle leveranciers van eiwitten. Daarbij zijn ze goedkoop en men kan ze op vele manieren bereiden. Daarnaast dragen ze in grote mate bij aan de bevordering van gezondheid en de bescherming tegen ziekten. Eet u dagelijks drie eieren en zit u niet in over cholesterol.

Een beetje teveel vitaminen en mineralen schaadt niet. Ik stel bovendien voor, dat men naast eiwitten bewust mineralen en vitaminen tot zich moet nemen. In het lichaam komen ongeveer honderduizend soorten eiwit voor. Mineralen werken als katalysator actief en zijn daarom levensnoodzakelijk. Er zijn verschillende soorten vitaminen. De voedingswetenschap leert ons, dat wij elke dag hiervan iets dienen te nemen. Wanneer wij in onze voeding van afwisseling houden, dan is dat zeer goed. Aan de hand van de reeds genoemde tabel in Japan erkennen wij, dat er sedert het begin van de Showa-tijd (1925) niet veel is veranderd. Tot voor kort werden sommige vitaminen, zoals bijvoorbeeld vitamine E, niet als levensnoodzakelijk beschouwd. Overeenkomstig het huidige inzicht zijn de verteerde hoeveelheden te gering. Wie meent dat zo weinig genoeg is, bevindt zich op de verkeerde weg. Vitaminen zijn voor gebreksverschijnselen in het lichaam verantwoordelijk. Nog is het weliswaar niet duidelijk hoeveel vitaminen men moet nemen, opdat ze als katalysatoren daadwerkelijk functioneren. In Amerikaanse medische kringen heerst de opvatting, dat het eerder beter is te veel dan te weinig te nemen. In Japan ligt bijvoorbeeld, zoals reeds hiervoor beschreven, het dagelijkse gebruik van vitaminen C op 50 milligram per persoon. Dat voorkomt weliswaar scheurbuik, maar om de gezondheid te bevorderen is dat niet voldoende. Ik geef patiënten in mijn ziekenhuis dagelijks twee gram. Twee gram is 2000 milligram, het veertigvoudige van de noodzakelijke hoeveelheid. Amerikaanse artsen geven net zo veel. Durend alcoholgenot maakt het de lever erg moeilijk. De waarschijnlijkheid, dat uit een door alcohol veroorzaakte leverontsteking kanker ontstaat, neemt toe. Met de regelmatige inname van EM-X kan dit risico worden beperkt. Echter ondanks EM-X blijven te grote hoeveelheden alcohol een probleem. Men dient de grens op twee glazen jenever of bier te stellen. Alles wat daar aan te boven gaat bevordert een veto, resp. alcohollever.

Om ernstige schade te vermijden dienen gewoontedrinkers éénmaal per week een rustdag voor de lever in te lassen en helemaal geen alcohol te nemen. De lever voert namelijk de ontgiftiging bij gebruik van medicijnen en chemische stoffen door. Drinkt men te veel alcohol dan leidt dit bij mensen tot giftige bijwerkingen, hetgeen de natuurlijke ontgiftiging belemmert. Daarnaast bestaat het probleem van de afhankelijkheid van alcohol. Daarvan is sprake bij mannen na tien jaar en bij vrouwen na zes jaar overmatig alcoholgenot. Helaas bestaat de gerechtvaardigde zorg, dat er mensen zijn die elk gevoel voor de schadelijke werking in hun lichaam door alcohol hebben verloren. Na het innemen van EMX voelen zij zich weer beter en drinken dan toch weer grote hoeveelheden alcohol. Ik zelf ben dankzij EM-X sensibeler geworden tegenover alcohol. In het bijzonder zwangere vrouwen dienen alcohol te vermijden. Het percentage door alcohol beschadigde baby's met hersenafwijkingen en dergelijke neemt voortdurend toe.

Een ander probleem is roken. Door roken ontstaat hydroxylperoxide als een vorm van geactiveerde zuurstof. Met behulp van oxidol beschadigt het de genen in het binnenste van de longcellen en verwekt kanker. Stopt u daarom met roken! Er moet op de gehele wereld worden opgetreden tegen het gebruik van tabak. Overmatig roken heeft uiterst onaangename schade tot gevolg. Zware afhankelijke rokers zouden dan op zijn minst krachtige anti-oxidanten moeten nemen. Daar roken bovendien veel vitamine C verbruikt moet ook deze worden ingenomen. Benodigd zijn 2.000 milligram per dag gedurende een lange periode. EM-X helpt ook dan, wanneer het vereiste vitamine C niveau niet is bereikt.

In de afgelopen periode raad ik patiënten in mijn ziekenhuis aan EM-X samen met vitamines te drinken, daar deze elkaar ondersteunen. Vitamines C en E ontwikkelen een langdurige anti-oxidatieve kracht, die zij ieder afzonderlijk niet zouden hebben. Neemt U daarom zoveel als mogelijk tezamen in. In het geval van roken en alcohol, dan kan EM-X, de zaak alleen niet in orde brengen. Voor de zekerheid moet men dan vitamines C en E innemen. Nog een woord aan rokers. Als u het niet voor elkaar krijgt uw schadelijke 'hobby' op te geven, geef dan eens acht op de hoeveelheid stress en de ontwikkelde schuldgevoelens. Juist die versterken ook nog de schade van tabak. Eén troost kan ik u echter geven. Sigaretten hebben ook nog iets positiefs. Ze verlevendigen de geest met nicotine, die vanuit de longbloedbanen in de hersenen wordt getransporteerd. Daarom beweren sommige onderzoekers, dat tabak een remmende werking heeft op dementie. Hoe dat gebeurt, is mij weliswaar niet duidelijk. Alvorens u zich als roker met dit vage vooruitzicht troost dient men er aan te denken, dat roken geactiveerde zuurstof vormt en op den duur de genen aantast en het risico op longkanker vergroot. Als roker dient men rijkelijk vitamine C en elke dag tien milliliter EM-X in te nemen. Koopt u in de apotheek goede vitamine C preparaten om op 2.000 milligram vitamine per dag te komen.

EM-X zuivert ook vervuild water

Voor de gezondheid van de mens is er niets kostbaarder dan water. Het lichaam van een klein kind bestaat voor 80 % uit water. Bij een volwassene is dat altijd nog 65 %. Slecht water is de oorzaak waarom mensen niet gezond kunnen blijven. Bij de stofwisseling treedt water op als bemiddelaar. Van buiten opgenomen voedingsstoffen worden in het lichaam als bolletjes in het water vervoerd. Afvalstoffen worden via de urine, ontlasting en zweet naar buiten uitgescheiden. Ontbreekt water of is dit van slechte kwaliteit dan moeten in het gehele lichaam wel schaden ontstaan.

Het is thans bijzonder slecht gesteld met water. Een onderzoek van een bron in mijn geboortestad gaf een trichloorethyleen-waarde van meer dan 0,3 % aan.

Deze stof wordt voor het reinigen van halfgeleiders en in andere zuiveringsprocessen gebruikt. Het soortelijk gewicht is relatief hoog, het dringt mettertijd steeds dieper in de aarde, vermengt zich met het grondwater en komt als bronwater weer naar boven. Het geldt als uiterst kankerverwekkend. Daarom moet de bron worden gesloten. Het duurt zeer lang tot het grondwater door natuurlijke processen gezuiverd en drinkbaar wordt. Het kan honderd, ja duizend jaar duren voordat oppervlaktewater of regen de verschillende lagen heeft doorlopen, waarbij het wordt gefilterd en als grondwater resp. als bronwater weer tevoorschijn komt. Dit over al die jaren verzamelde erfgoed wordt door milieu- vervuiling en industrie-afval in ontelbare chemische processen heel eenvoudig vervuild. Dat is onvoorstelbaar! Niemand heeft tot nu toe een veilige methode ontwikkeld, hoe men de door vervuild grondwater veroorzaakte schaden tegemoet kan treden. Het chloor in ons drinkwater is ook voor de gezondheid niet goed. Het dient als desinfectiemiddel om micro- organismen te doden. De werking bevordert juist een overmatige productie van geactiveerde zuurstof. De gewoonte om met zulke reusachtige hoeveelheden chloor te werken, stamt nog uit de tijd van na de tweede wereldoorlog, toen hygiënische toestanden in Japan inderdaad zeer slecht waren. Alles is ten slotte terug te voeren op een bevel van het toenmalige Amerikaanse hoofdkwartier.

Daartoe bestaat thans weliswaar geen noodzaak meer; ondanks dat is Japan tot het land geworden met het hoogste verbruik aan chloor. Helaas wordt op deze wijze het drinkwater ongeschikt. De schaden door chloor dienen opnieuw te worden beoordeeld, opdat betere maatregelen kunnen worden doorgevoerd. De gevaren worden door Amerikaanse voorbeelden buitengewoon duidelijk. Gedurende de Vietnam-oorlog werd aan Amerikaanse frontsoldaten vervuild, slechts met chloor gereinigd water verstrekt. Vele soldaten werden ziek door een

beschadiging van de buikaderen. Bij autopsie van deze jonge oorlogsslachtoffers bleek, dat de toestand van hun bloedvaten in de buik en borst overeenkwamen met die van een oude man. Daaruit blijkt welke immense schade chloor kan aanrichten. Thans wordt in Japanse zwembaden nog steeds overmatig veel chloor gebruikt. Daarom zijn deze zwembaden bronnen van geactiveerde zuurstof. Voor mensen vanaf de middelbare leeftijd is niet te bepalen of het zwemmen in deze baden eerder schadelijk dan nuttig is.

Het water van zwembaden zou ook met EM gezuiverd kunnen worden. Prof. Higa schrijft, dat het mogelijk is, chloor door EM te vervangen. Omdat de wetten in de meeste landen het gebruik van chloor dwingend voorschrijven, is men slechts begonnen EM-X keramiek in waterfilters te integreren, waardoor de negatieve uitwerkingen van chloor, namelijk oog- en huidirritaties en ook allergieën, verregaand verminderd kunnen worden*.

In de laatste tijd is de vervuiling van bronnen zo erg geworden dat het inzetten van chloor, om de drinkwatervoorziening van huishoudens zeker te stellen, noodzakelijk werd. In Gushikawa, in de prefectuur Okinawa, wordt in een huiseigen zuiveringsinstallatie van een bibliotheek echter EM ingezet, waardoor het water weer de kwaliteit van drinkwater krijgt.

** Op Okinawa is intussen zo'n zwembad.*

Aan de hand van dit voorbeeld wordt op een duidelijke manier aangetoond, hoe EM zonder chloor water kan zuiveren. Echter de wet stelt het gebruik van chloor nog steeds verplicht.

EM bevat micro-organismen, die uit een tijd stammen toen er op aarde nog geen zuurstof was. Onze afval en afvalwater vormen hun voeding, hun excrementen daarentegen zuurstof en anti-oxidanten. Voegen wij EM toe aan het water, dan vreten de micro-organismen ons afval met enthousiasme op en scheiden voor ons nuttige stoffen af. Zo vangt men twee vliegen in één klap. Uitgaande van deze ervaring worden verontreinigde vijvers en beken en uiteindelijk waterzuiveringsinstallaties met EM gereinigd. Met toenemende verspreiding van EM zal een tijdperk van schone rivieren en meren, drinkbare bronnen en leidingwater zonder chloor aanbreken. Ook met EM-X keramiek kan men leidingwater zuiveren. Het aantal waterleidingbedrijven, dat EM-X inzet en het aantal huishoudens dat daar op is aangesloten, is in de laatste jaren voortdurend gestegen. Hoe meer EM-X keramiek wordt ingezet, des te minder gevaar dreigt er uit onze waterleidingen. Voor onze gezondheid en als voedingsmiddel heeft water een grote betekenis. Drinkt u echter zo mogelijk geen water, dat uit zuiveringsinstallaties komt. Het bevat geactiveerde zuurstof in grote hoeveelheden.

Waarom de efficiëntie van EM in ontwikkelingslanden groter is. EM en EM-X worden, zoals reeds vermeld, in meer dan honderd landen toegepast. In Thailand en India vaak als medicijn. Zoals eveneens reeds vermeld, is in deze landen de draagwijdte van de werkzaamheid veruit lager dan in Japan. Volgens Prof. Higa heeft een Indiër slechts een tiende deel nodig van de hoeveelheid van een Japanner. Dat ligt aan de anti-oxidatieve kracht die bij personen in deze landen nog veruit hoger is. Vergeleken met de zogenoemde ontwikkelingslanden is het met ons gezondheidssysteem, de hygiënische verhoudingen, de voedingsmiddelen-situatie enz. verreweg beter gesteld. Gemakkelijk verklaarbaar is echter ook, dat wij in puncto de kracht van anti-oxidatie en immuniteit het er slechter van afbrengen. Daarentegen is de milieuvervuiling des te progressiever. De waarschijnlijkheid is zeer groot dat schadelijke chemische stoffen zich in de geciviliseerde, progressieve landen verder uitbreiden. Daarom moeten wij ervoor zorgen onze eigen anti-oxidatieve kracht te vergroten. Maar hoe ziet dat er concreet uit? Eén mogelijkheid is de inname van EM-X.

Ook moeten wij beter letten op onze levenswijze:

1. Regelmatig driemaal per dag eten.
2. Zich beperken tot 80 % van de hoeveelheid voedsel.

Dus overmatig eten vermijden. Goed uitgebalanceerde voeding nemen. Gevarieerd eten. Niet tussen de maaltijden door of 's-nachts eten. Ontspannen eten. Niet teveel calorieën eten. Zoutgebruik beperken. Verse groente van het land en zeewier uit zee eten. Eiwitten dienen dagelijks in twee maaltijden voor te komen. Elke dag melkproducten, vis en zeealgen eten. Vezelrijk voedsel eten. Zo dient het gemiddelde menu er uit te zien om kanker te voorkomen. Daarmee kunt u bovendien ouderdomsziekten, hoge bloeddruk, suikerziekte en hartinfarcten voorkomen. Additioneel versterkt men de anti-oxidatieve krachten. Wanneer men zich geheel en al en deze aanwijzingen houdt, zijn deze doelen zonder meer te bereiken. Men dient zich de drie maaltijden per dag tot regel te maken, om de maag- en darmwerkzaamheid te reguleren. Zo neemt men ook voldoende calorieën tot zich. Een gevarieerd menu heeft twee voordelen. Men vermijdt een éézijdige voeding en neemt geen schadelijke stoffen tot zich. Weliswaar bevatten vele levensmiddelen zulke schadelijke stoffen. Ik zou hier niet de vraag willen opwerpen waar, wat en hoe schadelijk iets is. Risicoverdeling is met de gevarieerde keuze van voedingsmiddelen mogelijk. Maaltijden tussendoor, 's-nachts eten en af en toe koekjes en snoepjes zijn oorzaken voor teveel vetten. Vetten verhogen het risico van ziekten. Wanneer iemand tot aan het avondeten zijn calorieën niet kan verbruiken, komt het tot een soort overvoeding. Neemt men de tabel van de gebruikelijke bestanddelen van het middag- of avondeten door, dan valt direct op dat men een teveel aan vet nauwelijks kan vermijden. Vele vrouwen hebben hun overdreven hoop gesteld op diëten, die echter voor het lichaam aanzienlijke nadelen met zich meebrengen. Eet u liever langzaam en goed en probeert u de toevoer van voeding in het juiste patroon te houden, teneinde de verteringsorganen niet te overbelasten. Kauwt u goed. Dat verlevendigt de grijze hersencellen en activeert ze. Teveel calorieën bevorderen niet alleen vetlijvigheid maar ook geactiveerde zuurstof. Het tast niet alleen de genen aan, maar vormt ook verzadigde vetzuren, zo te zeggen de roest van het lichaam. Zet deze roest zich vast aan de interne organen van het lichaam, dan treden functiestoornissen op, wat in het geval van de hersenen tot dementie leidt. Het zoutverbruik dient men met het oog op hoge bloeddruk te beperken. Om een tekort aan mineralen en vitaminen te vermijden is evenwichtig voedsel met vele soorten groenten nodig.

De noodzakelijkheid om genoeg eiwitten te eten, kan men afleiden uit het feit, dat alle lichaamsopbouwende stoffen uit eiwit worden geproduceerd. Runvlees en vis zijn calciumleveranciers. Een tekort aan calcium leidt er toe, dat het lichaam kalk aan de beenderen onttrekt; niet verbruikt calcium geraakt in de bloedstroom en bewerkstelligt verharding in de bloedvaten. Het komt dan sneller tot ouderdomsziekten, in het bijzonder in verbinding met milieufactoren. Vezels zijn in staat gifstoffen te binden; de stofwisseling wordt geactiveerd en enkele ouderdomsziekten worden vermeden. Wanneer op al deze punten wordt gelet, dan kan een gemiddeld anti-oxidatie effect worden bereikt. Drinkt men additioneel EM-X, dan bouwt zich een volmaakte anti-oxidatie bescherming op. Vreugde en lachen doen het lichaam opleven.

De gemoedstoestand om de anti-oxidatieve krachten in stand te houden, is van grote betekenis. Onder veel stress produceert het lichaam cortisol. Dit hormoon doodt de immuunversterkende NK-cellen en vermindert op deze wijze de weerstandskracht. Daarentegen zorgen vreugde en lachen voor meer NK-cellen in het menselijke lichaam. Prof. Itami heeft bij kankerpatiënten, de zogenoemde levenszinmethode aangewend en daarmee grote resultaten geboekt. Hij liet kankerpatiënten de Mont Blanc beklimmen en organiseerde voor hen contacten met

buitenlanders, die zich in dezelfde levenssituatie bevonden. Komedies en sketches dienden er toe om stress te verminderen, immuunkrachten en de natuurlijke afweer te versterken. De menselijke hersenen bestaan uit drie delen - verstandshersenen, gevoelshersenen en de verbruiken dan de verstandshersenen. Voor oplossingen van problemen en theoretische taakstellingen hebben de verstandshersenen slechts weinig zuurstof nodig. Echter bij stress, ergernis en zorgen gaat het verbruik snel omhoog. Er wordt wel gezegd: "Wanneer men zijn verstand gebruikt, verkalkt men niet".

Denkt men veel na dan is het zuurstofverbruik hoog, maar het aandeel geactiveerde zuurstof gering. Vele hoogbejaarden zijn bedaard en trekken zich niets aan van wat er rechts en links om hen heen gebeurt. Het is verstandig naar goede muziek te luisteren en interessante beelden te bekijken. Wanneer het om het onderwerp hersenen gaat, dan is er vaak sprake van de rechter of linker hersenhelft. Beide vertegenwoordigen de verstandshersenen en wel de grote hersenschors, die zich in een linker en rechter halve bol verdeelt. Gewoonlijk zegt men, dat de linker helft het spreken, rekenen en logisch denken stuurt en de rechter de zetel is voor het creatieve, het kunstzinnige. Links het verstand, rechts het gevoel. Beide zijn gelijkwaardig. Aan welke helft ook de voorkeur wordt gegeven- gevoelshersenen of verstandshersenen - hun zuurstofverbruik is hoog. Het luisteren naar goede muziek en het bekijken van interessante beelden bouwt stress af. Stress vordert het verstand, echter niet de gevoelshersenen. Luistert men bij inspanning en nervositeit naar muziek dan ligt de activiteit meer bij het verstand dan bij het gevoel. Activeert men op basis van ergernis de gevoelshersenen dan wordt niet alleen het zuurstofverbruik vergroot, maar gelijktijdig produceren de bijniere stresshormonen. Het belangrijkste daarvan is het steroïdenhormoon cortison. De NK-cellen, die kanker bestrijden, zijn gevoelig voor cortison en sterven dan af. EM-X versterkt echter de levenskracht van de NK-cellen en vermindert op deze manier de door de steroïden aangerichte schaden. Steroïden worden thans bij vele ziekten zoals bijvoorbeeld, astma, reuma, bij vele spierziekten en chronische ziekten voorgeschreven. Mij schieten direct alleen al ongeveer honderd namen van ziekten te binnen, waarvoor steroïden worden voorgeschreven. Door de inname hiervan wordt echter een verzwakking van de NK-cellen en een vermeerdering van de kankercellen bevorderd. Bovendien treedt een reeks bijwerkingen op, die bij langdurige inname gevaarlijk kan worden. Daarbij dienen wij ook de bevordering van kanker als belangrijkste bijwerking niet te vergeten. Bij steroïden moet onvoorwaardelijk gelijktijdig EM-X worden ingenomen. De schadelijkheid van stoffen die niet in de natuur voorkomen.

Als arts merk ik duidelijk hoezeer in de afgelopen jaren ziekten en hun verloop zich hebben veranderd. In een voor mij daarvoor onbekende omvang is kanker bij jeugdigen toegenomen. Pollen- en andere allergieën zijn ontstaan. Twintig jaar geleden bestonden deze niet in de huidige omvang. De historie van de mens gaat gepaard met een verwoesting van het milieu. Dat begon reeds in oertijden met de akkerbouw. In de afgelopen tijd heeft het proces zich nog versneld en eist teveel van de natuurlijke regeneratie-capaciteit. Dit is het centrale probleem. In het bijzonder is de milieuvervuiling tegennatuurlijk en het werk van mensen.

Vinylchloride bijvoorbeeld, de grondstof voor plastic zakken, laat zich niet met natuurlijke stoffen afbreken. Weliswaar is er een composteerbare plastic zak op de markt gekomen, maar ook die is niet 100 % afbreekbaar. Dioxine is één van de meest schadelijke nalatenschappen van de twintigste eeuw. Wanneer onnatuurlijke dingen worden geproduceerd, dan laten deze zich niet in de natuurlijke milieukringloop integreren. In een natuurlijk milieu nemen planten, de door microben in de bodem opgeloste stoffen als voeding weer op en veroorzaken zeker geen schade. Zij nemen ook licht op en groeien door het fotosyntheseproces. Zij halen uit de lucht stikstof en kooldioxide en scheiden zuurstof af. Deze planten worden weer door landdieren en als plankton door vissen gegeten. De mens eet zowel planten in de vorm van groenten en fruit,

als vlees en vis. Sterven mens en dier, dan wordt hun dode lichaam weer door micro-organismen afgebroken en in voedingsstoffen omgevormd. Deze nemen de planten weer op - dat is de natuurlijke kringloop. Tot voor kort waren er noch vinylchloriden noch pesticiden op de aarde. Pas in de laatste tientallen jaren werden ze in enorme hoeveelheden geproduceerd. Intussen bestaan er ongeveer een miljoen verschillende onnatuurlijke, chemische verbindingen. En nog altijd wordt er ongegeneerd verder ontwikkeld en geproduceerd, alhoewel het onmogelijk is al deze verbindingen op hun onschadelijkheid te onderzoeken. Bij deze door de mens hand geschapen stoffen kan men onmogelijk vaststellen of ze wel of niet schadelijk zijn. Op zijn minst zal zeker een deel zeer schadelijk zijn.

Wat thans als veilig geldt kan over twintig, dertig jaar geheel anders worden beoordeeld. Wij 'verlichte' mensen hebben ons zelf in een uiterst ingewikkelde situatie gebracht. Wij ervaren dat met onze levensmiddelen aan den lijve. In het bijzonder de 'onvermijdelijke' toevoegingen, kleurstoffen, bleekstoffen, schimmelverwijderaars en kunstmatige aromastoffen worden met dozijnen bijde 'veredeling' van levensmiddelen ingezet. Vele interacties begrijpen wij heden nog niet helemaal. Er zijn weliswaar richtlijnen voor een bovengrens van deze stoffen, echter bij de massale productie en gebruik hebben wij geen mogelijkheid de consumptie van deze producten te reduceren tot een aanvaardbaar niveau.

In de afgelopen tijd is het aantal levensmiddelen- allergieën, waarvoor wij als artsen geen verklaring hebben enorm toegenomen. Ook bestaat er een verband tussen gewijzigde ziektebeelden. De genoemde gevaarlijke, schadelijke chemische stoffen, dienen zo mogelijk niet in het lichaam te komen. Wanneer dit toch gebeurt, dan moeten ze op de snelst mogelijke wijze weer worden uitgescheiden. Daarom is het zeer belangrijk, de stofwisseling te stimuleren.

Bovendien is het belangrijk, de dominantie van de 'goede' micro-organismen in de darmen te versterken. Zoals reeds vermeld, kunnen wij de darmbacteriën in 'goede' en 'slechte', die met elkaar strijden, onderverdelen. Zijn de 'goeden' in de meerderheid dan is de werkzaamheid van de darmen in orde. Overwinnen de 'slechte' dan is het met de stofwisseling in het lichaam beroerd gesteld. Steeds meer mensen nemen EM en EM-X te baat om hun darmflora er bovenop te helpen. Zoals gezegd, wordt EM-X voor een groot deel in de maag geabsorbeerd en komt dus niet in de darmen. Vandaar is zijn reguleringsfunctie zwak. Daarom dient EM additioneel te worden ingenomen. EM is in de allereerste plaats een bodemverbeteraar, die ik in het klinische bereik niet aanwend!

Prof. Higa beklemtoont de betekenis voor beide gebieden. De inname dient zich zoveel mogelijk op kleine hoeveelheden onder vijf milliliter te beperken. Zelfs één milliliter zou nog werkzaam zijn. In plaats van een rechtstreekse inname raad ik aan met EM behandelde agrarische producten te eten. In Wako in Japan schakelen steeds meer boeren over op EM-productie. Van daar betrekken wij onze producten voor de ziekenhuis verpleging en voor onze privébehoefte. Met EM gecultiveerde voeding en water, dat met EM-X keramiek werd behandeld, wordt onze immuunkracht versterkt. Lichaam en geest komen wat gezondheid betreft in balans. Bij zo'n levenswijze vol anti-oxidanten kan men tot op hoge leeftijd ziekten vermijden en zijn gezondheid behouden. Tot aan het einde van zijn leven.

EM-X en de doodlopende weg van de moderne geneeskunde? Preventieve geneeskunde dient het uitbreken van ziekten te voorkomen.

Dat was en is mijn doel tot nu toe. Maar dat is moeilijk te bereiken. Reeds in mijn jonge jaren werd ik duidelijk bewust van de grenzen van de moderne geneeskunde. Daarom studeerde ik aanvullend drie jaar lang oosterse geneeskunde. Daarom ben ik thans in de gelukkige situatie,

de aspecten van beide 'scholen' in mijn behandelingsconcepten met elkaar te verbinden. In de laatste jaren moet ik steeds meer behandelingen op basis van moderne westerse geneeskunde opgeven, omdat ik deze niet meer kan verantwoorden. Echter in de oosterse geneeskunde is er niets vergelijkbaars, dat direct op een ziektebron inwerkt.

Want de westerse geneeskunde concentreert zich alsmaar sterker erop, speciaal het afzonderlijke zieke orgaan in het menselijke lichaam te genezen. Helaas zijn daardoor echter steeds minder artsen in staat om de mens als één geheel met zijn ziekten te begrijpen. Juist dat doet de oosterse geneeskunde wel. Zij begrijpt de ziekte in haar gehele breedte al naar gelang de situatie van de patiënt. Medisch weten heeft voor de ziekten geen specifieke betekenis meer, waaraan een in vele vakken verdeeld werkingspectrum van de toegepaste middelen is verbonden.

Westerse preparaten zijn op één bepaald ziekteaspect gericht. Is het bijvoorbeeld kanker, dan moet kanker worden bestreden. De oosterse middelen zijn daarentegen eerder onspecifieke preparaten. Ook in de wijze van de diagnose bestaan grote verschillen. Nemen wij bijvoorbeeld het voelen van de pols. De westerse geneeskunde voelt met één hand, de oosterse geneeskunde met twee handen en volgens heel andere criteria. Dienovereenkomstig is de beoordeling verschillend. In het oosten test men, met de hand in hoeverre aan de buik weerstand waar te nemen is. De westerse buikdiagnose en palpatie (onderzoek door tasten) is een directe diagnose van organen.

Wanneer artsen in de westerse geneeskunde een bepaald niveau hebben bereikt en een grote ervaring hebben opgedaan, zullen zij in de diagnose tot dezelfde resultaten komen. In de Chinese geneeskunde is ruimte voor geniale bekwaamheden en intuïtie. Met het voortschrijden van deze verschillen in de basisprincipes heeft zich de kloof tussen de beide medische scholen verder vergroot. De westerse geneeskunde streeft naar een duidelijk afgegrensde diagnose - CT (Computer Tomografie), EC (Elektro Cardiogram), MRT (Magnetische Resonantie Tomografie = kernspin- onderzoek), PET (Positronen-EmmissieComputer Tomografie) enz., waarmee zonder twijfel grote vorderingen zijn bereikt. Daarentegen heeft de oosterse geneeskunde fundamenteel nieuwe methoden ontwikkeld.

Dientengevolge wordt de westerse school, waarin onder hoogspanning aan vernieuwingen worden gewerkt, altijd als voortvarender beschouwt. Met mijn meer dan 10-jarige ervaring als arts besef ik echter hoe vele ziekten met de westerse methodiek niet zijn te genezen. Daarom dient het oordeel over de oosterse school en de uit dezelfde bronnen puttende Ayurveda-school, dat zij achterhaald zijn, te worden herzien. Ik beoefen beide richtingen. Teneinde preventieve geneeskunde uit te oefenen concentreer ik mijn aandacht niet alleen op de ziekte als zodanig, maar beschouw de op het lichaam gerichte heuristische leer* eveneens van belang. Deze zienswijze heeft in de laatste tijd steeds meer aanhangers gevonden.

In de praktijk is het verschil tussen de westerse en oosterse geneeskunde niet verkleind, zelfs wanneer men dat zich in zijn fantasie voorstellen wil, dan nog zijn operaties en speciale preparaten aan de ene kant en acupunctuur en oosterse medicijnen aan de andere kant in bepaalde opzichten niet met elkaar verenigbaar. In de westerse geneeskunde wordt vakspecifieke kennis verlangd teneinde een specifieke ziekte met een bepaalde werkzame stof aan te pakken, waarbij het daardoor tot ernstige bijwerkingen komt. De oosterse geneeskunde kent haar recepten op basis van duizenden jaren ervaring met het menselijke lichaam. Wanneer men wordt gevraagd: "Waarom is dat werkzaam?", kan men daarop geen antwoord geven. Nieuwe werkwijzen en methoden zijn noodzakelijk, waarmee de kloof tussen westerse en oosterse geneeskunde kan worden overbrugd. Zo'n functie kan EM-X innemen. Op het klinische

gebied bewerkt EM-X een positieve invloed en bij gezonde personen heeft EM-X eveneens zijn voordelen. Daarom pleit ik ervoor dat EM-X de moderne geneeskunde weer op het goede spoor brengt. Oude mensen en kinderen dienen vaak EM-X te drinken. Niet alleen zieke, maar ook gezonde personen, die niet ziek willen worden, zullen EM-X in de toekomst op grond van zijn sterke en veelomvattende werking nemen. Vooral oude mensen dienen EM-X in te nemen om te revitaliseren en kleine kinderen ter voorkoming van ziekten. In het menselijke leven zijn immers twee fasen, waarin men gemakkelijk ziek wordt: de vroege kinderjaren en de oudere leeftijd. Daarom zouden er vaker onderzoeken moeten worden uitgevoerd om de actuele gezondheidstoestand te meten en dienovereenkomstig EMX voor te schrijven en tijdig een adequate behandeling te kunnen starten. * *Heuristiek = de leer van methoden om nieuwe inzichten te vinden.*

Op deze wijze zou het ziektepercentage aanmerkelijk kunnen worden verminderd. In de geneeskunde voor ouderen leidt bedlegerigheid vaak tot grote problemen. Oudere mensen kunnen gezond een hoge ouderdom bereiken en vredig sterven. Worden zij vanaf het midden van de zestigjarige leeftijd bedlegerig, dan is dat zwaar voor de patiënt, maar ook voor de familie. De medische kosten worden dan ook enorm hoog. Daarom dient er een grondige preventieve geneeskunde te worden ontwikkeld om ziektes bij oude mensen in een vroeg stadium te herkennen. De oorzaken van bedlegerigheid bij oudere mensen zijn veelvuldig. De meest voorkomende zijn hartaanvallen en beenbreuken. Daarom is er in mijn geboortestad Wako ter voorkoming van beenbreuken een osteoporose-centrum (osteoporose = beenbreuk) ingericht.

Mannen en vrouwen boven achttien jaar (!) laten hier de dichtheid (densiteit) van hun beenderen onderzoeken. Daarbij wordt hen een brochure overhandigd met de titel "Alles over de gezondheid van uw beenderen". Daardoor kunnen zij rekening houden met eventuele veranderingen in hun beenderen en een osteoporose voorkomen.

In de klinische verzorging van ouderen ligt een ander probleem: De bereikbaarheid van gezondheidcentra. Na de oorlog is in Japan (eveneens in Nederland) de familiestructuur drastisch veranderd. Terwijl vroeger twee, drie generaties samenleefden is dit nu een grote uitzondering, want iedere generatie leeft voor zich alleen. Oudere mensen moeten de zorgvoorzieningen daardoor buitenshuis zien te vinden. In geval van ziekte zijn zij aangewezen op de hulp van vreemden. Deze problemen zijn tot nu toe niet opgelost.

Ook in een huishouding die uit twee generaties bestaat, is in het geval van ziekte de verzorging door één persoon niet voldoende. Hiervoor zijn verzorgings- tehuizen ontstaan, waarvan het aantal echter bij lange na niet toereikend is. Door plaatsgebrek krijgen veel ouderen helaas geen opname. Het is daardoor al tot tragische voorvallen gekomen. Tegenwoordig wordt aan de oplossing van dit probleem koortsachtig gewerkt. 'Verpleeghuizen' luidt het antwoord. Deze vormen een tijdelijke overbrugging tussen ziekenhuis en thuis. Daar worden geen rehabilitatiemaatregelen uitgevoerd. In principe worden de patiënten na drie maanden naar huis gestuurd (Japanse situatie). Deze praktijk ontslaat het Ministerie van Gezondheid natuurlijk niet van zijn taak. De gemiddelde verblijfsduur is 65 dagen. Slechts 25 % van alle bejaarden kunnen gezond terugkeren naar hun woning. De toestand van een lichaam met gebreken kan alleen nog beperkt en tijdelijk worden verbeterd. De vraag wat hier aan gedaan kan worden, heeft derhalve zowel een medisch als een politiek aspect. Voor de medische oplossing van het probleem biedt zich naar mijn mening allesomvattend EM-X aan.

Ter voorkoming van gebreken op latere leeftijd dient reeds aan twee- en driejarige kinderen EM-X te worden gegeven. De stad Wako geeft bij het onderzoek aan kleine kinderen aan de ouders

ook relevante voorlichting over opvoedingsvraagstukken. De voorlichting aan ouders van tweejarigen is bijzonder belangrijk omdat de functie van de hersenen van een klein kind op dit tijdstip reeds bijna is ontwikkeld. Wat tot dat moment aan hersenbeschadiging is opgetreden kan in het gehele verdere leven niet meer worden goed gemaakt. Daarom dient bijzondere aandacht te worden besteed aan hersenonderzoek bij het kleine kind.

Uit mijn klinische ervaring weet ik dat EM-X in de hersenen zeer werkzaam is. Ik heb zelfs een voorbeeld aan gehaald waar een patiënt door EM-X bevrijd werd van dementie. Wanneer de hersenen van een klein kind vooraf geen beschadiging hebben opgelopen, dan kan EM-X tot een volwaardige ontwikkeling bijdragen. Een vergelijking: Brengt men aan de vooravond voor het uitzaaien van zaad EM of EM-X op het land aan, dan gedijen in een door droogte, hitte of koude gevormde slechte omgeving de planten toch beter. Ook voor mensen zou zo'n start op de juiste tijd mogelijk gemaakt moeten worden. Mijn idee is om kinderen EM-X te geven voordat alle DNA-functies zijn gevormd. Het is begrijpelijk, dat de regering voor de gezondheid van kinderen om praktische redenen niet voor dergelijke maatregelen kan opkomen.

Co-existentie tussen mens en natuur door EM-X

De lezer heeft waarschijnlijk wel eens van het woord 'entropie' gehoord. In verband met milieuvervuiling en het chaotische gebruik van de natuur is er sprake van een 'toename van entropie'. Het-tegendeel zou zijn een 'vermindering van entropie'. Toenemende entropie is een beweging naar meer chaos en verval, het betekent ook stijging van temperatuur, zoals bij de opwarming van de aarde en daarmee gepaard gaande klimaatverslechtering. Tenslotte betekent het ook oxidatie. Vermindering van entropie zou behoud en herstel van natuurlijke ordening zijn. In het menselijke lichaam en in het natuurlijke verloop vindt altijd een compensatie plaats. Verhoging van entropie betekent vernietiging; vermindering van entropie daarentegen betekent gedijen en opbouw.

Wat betekenen deze processen nu voor het menselijke leven? In de loop van ons leven vermeerderd de entropie zich. Het is de weg vanaf de geboorte tot aan de dood. De ordening in het menselijke lichaam beweegt zich al naar gelang leeftijd in de richting van wanorde, ontbinding en verval. Met andere woorden: Leven betekent altijd, een toestand van toenemende entropie bewust vertragen. Eten, beweging, leren - dat alles vermindert entropie. Het doel moet daarom zijn om de entropie niet extreem te laten toenemen. Eten en drinken in overmaat levert natuurlijk het tegenovergestelde resultaat op. Dat zelfde geldt voor de mensheid als geheel. Door de revolutie van productiemethoden meent de mens, dat alles realiseerbaar is en in overvloed produceerbaar. De mensheid heeft in de laatste driehonderd jaar een cultuur ontwikkeld, waarin men slechts rijkdom, comfort en luxe zoekt. Voor deze manier van menselijk bestaan worden de hulpbronnen van de aarde uitgeput, waardoor het ecosysteem in wanorde wordt gebracht en de eigen ondergang wordt voorbereid. De medische geneeskunde vormt daarop geen uitzondering.

De ontwikkeling van de antibiotica heeft veel bijgedragen tot het redden van levens. Als gevolg daarvan worden nu extra ziektekiemen resistent en ontwikkelen zich tot nog sterkere kiemen. De mens is daardoor gedwongen nog drastischere antibiotica te ontwikkelen. Ook dat versta ik onder entropie. Terwijl medicijnen delen van het menselijke lichaam kunnen genezen brengen de bijwerkingen hem als geheel nieuwe schade toe. Hoewel de kankerbestrijding grote stappen voorwaarts heeft gedaan, 'is de van kanker genezen mens gestorven'. Dat is de levenssituatie

van de mens. De moderne geneeskunde veroorzaakt ook een toename in entropie. Zolang mens en ziekteverwekkers tegenover elkaar staan, zal de strijd op leven en dood doorgaan. Dat zelfde kan men ook van het milieu zeggen. De mens is een tegenstander van het milieu geworden of hij ruï- neert het milieu en vernietigt het, of de natuur vindt een ondoordringelijke kunstgreep om ons mensen op de snelste manier in de entropie-val te lokken. Voor het probleem van co-existentie tussen mens en natuur bestaat geen eenvoudige oplossing. Wij mensen dienen te leren met de natuur in een goede verstandhouding te leven. Wij moeten plannen ontwikkelen en eraan werken om gemeenschappelijk met alle levende wezens inclusief de micro-organismen, overweg te kunnen en de toekomst gestalte geven. Co-existentie van mens en natuur is de enige mogelijkheid om het ecologisch systeem van de aarde te bewaren. Daarmee verbonden is ook de bescherming van mensen tegen ziekten. En precies aan deze noodzakelijke voorwaarden voldoen EM en EM-X op een grandioze wijze. Daar ben ik zeker van overtuigd.

De belangrijkste thesen van het vierde hoofdstuk

1. Preventie moet de basis worden van elke geneeskunde. Preventie betekent het ontstaan van ziekten tegen te gaan. 2. Voor de preventieve geneeskunde is er niets beter dan EM-X. Een gezond mens kan door voortgezette inname van EM-X ziekten voorkomen en een gezond leven leiden.

3. Bij een dagelijks gebruik van EM-X bereikt men: een goede algehele conditie, het beter verdragen van alcohol, een rustige en diepe slaap, spoedig herstel van gezondheid na ziekte, snellere regeneratie na een operatie, versterking van het vegetatieve zenuwstelsel, voorkoming van kanker, het tegengaan van verou- deringsprocessen (huid, haren), herstel van geestelijke bekwaamheden.

4. Een gezond mens dient voor het bewaren van zijn gezondheid en als preventie iedere dag 10-20 ml. EM-X tot zich te nemen.

5. Met de hoeveelheid EM-X stijgt de anti-oxidatieve kracht; een verdere toename is te bereiken met extra vitaminen.

6. Eiwitten zijn de bouwstenen van het lichaam en de grondstoffen voor hormonen, genen en immuuncellen. Ontbreekt het aan deze grondstoffen, dan gaan in geval van ziekte de weerstandskrachten terug.

7. De belangrijkste component in de voeding zijn hoogwaardige eiwitten.

8. De dagelijkse hoeveelheid eiwit komt overeen met één-duizendste deel van het lichaamsgewicht, dat wil zeggen ongeveer 50 - 60 gram (of meer).

9. Experimenten bewijzen: Zelfs wanneer wij dagelijks tien eieren eten zal de cholesterolwaarde niet stijgen. Het is merkwaardig dat uit zorg voor cholesterol geen of weinig eieren worden gegeten.

10. Vitaminen verwerken ongeveer 100.000 soorten eiwit in het lichaam.

11. Tegenwoordig nemen wij veel te weinig vitaminen tot ons. Wij behoeven ons echter geen zorgen te maken over eventuele gevolgen van een overdosis vitaminen.

12. Voor het vergroten van lichaamseigen anti-oxidatieve krachten dienen wij te letten op onze eetgewoonten: driemaal daags eten, slechts 80 % van de verzadigingshoeveelheid eten, letten op een uitgebalanceerde voeding, zoveel mogelijk verschillende levensmiddelen eten; niet tussen de maaltijden door eten; ontspannen en met vreugde eten; niet te veel calorieën nemen; het gebruik van keuzenzout beperken; salades en groenten eten; tweemaal per dag eiwithoudende voeding eten; elke dag melk, vis en groenten uit zee eten; vezelrijke voeding eten.

13. De gemoedstoestand speelt een grote rol bij de anti-oxidatieve kracht.

14. Vreugde en lachen verlevendigen de NK-cellen.

15. 'Zorg er voor uw hoofd niet al te veel te belasten'.

De verstandshersenen verbruiken in vergelijking met de andere hersendelen veel zuurstof. Daardoor is de hoeveelheid geactiveerde zuurstof, die dan ontstaat ook hoog. de wetenschappelijke wereld gewonnen. Wanneer dat het geval zal zijn, is nog moeilijk in te schatten. De situatie herinnert mij sterk aan die van Prof. Kato Genichi van de Keio-Universiteit. Zijn these van degeneratie van de perifere zenuwen was tegenstrijdig met de toenmalige leermeening. Terwijl in Japan niemand zich voor zijn boek interesseerde, werden echter spoedig daarna in de hoofdstad van Zweden, Stockholm, onderzoeken doorgevoerd die zijn these bevestigden, hetgeen hem ten slotte de verdiende eer bracht. Totdat Prof. Higa's theorie de erkenning van de vakwereld verkrijgt, kan er nog enige tijd verstrijken. Echter uit vele landen komen reeds berichten over veelvuldige successen met EM-X. Naar mijn mening is zijn theorie onderbouwd en overtuigend. Ik heb drie jaar lang bij de bacterioloog, Prof. Takegiri Kitari gestudeerd. Hij was de zoon van Shibasaburo Kitari, de ontdekker van Tetanus. Takegiri Kitari was een scherpzinnige, vooruitziende geleerde, die helaas met 34 jaar al te vroeg is gestorven. Hij heeft Prof. Higa's theorie onmiddellijk begrepen. Naast microbiologie heb ik bij Prof Hayashi Takashi hersenfysiologie gestudeerd. Dat was de aanzet voor mijn wens een kliniek voor hersenchirurgie op te bouwen. Vandaar laten zich ook vele aanwijzingen op de fysiologische functies van de hersenen verklaren.

Voor het hersenonderzoekscentrum in Wako zijn meer dan 100 miljard Yen uitgegeven. Ongeveer 500 specialisten werken daar met elkaar samen. De professoren Katsuhiko Mikoshiba, Hitoshi Okada en Dr. Ito Masao profiteren van de samenwerking in de door mij geleide kliniek. In dit boek heb ik ook geprobeerd de vragen te bespreken die de genen betreffen. Voor het volledig ontraadselen van de genen zijn ongeveer 300 miljoen stoffen moleculair in te delen en te ontcijferen. In 2005 zal dit probleem zijn opgelost. Het ontcijferen van de genen zal de EM-X geneesmethoden zonder twijfel impulsen geven. Daarom wacht ik, zoals vele anderen vol hoop voor EM-X op het jaar 2005. Het is mijn vaste overtuiging, dat EM-X het potentiaal bezit, om in de toekomst de geneeswijzen fundamenteel te veranderen.

Als arts en politicus ben ik met EM-X vertrouwd en hoop, met dit boek een kleine bijdrage te hebben geleverd aan de ontwikkeling van nieuwe therapievormen. Ten slotte spreek ik mijn dank uit aan: Uitgeverij Sunmark en de heer Nobutaka Ueki, alsmede de heer Yoshimori Kita, de directeur van 'Nippon Create'.